

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Bộc lộ bản chất ! Phát tác hậu quả !!!

Dịp kỷ niệm 41 năm Việt cộng xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa đã được đánh dấu không phải bằng sự bùng nổ pháo hoa trên người và láng phi trên bầu trời, nhưng bằng sự bùng nổ của hóa chất nguy hiểm và độc hại trong lòng biển, của cơn phần nộ chính đáng và mãnh liệt trong lòng dân, và bằng sự bùng phát bản chất gian manh, bạo tàn và đốn mạt của đảng Cộng sản.

Thực thế, sự việc biển chết và cá chết (rồi đây sẽ kéo theo dân chết và nước chết) càng làm lộ nguyên hình cái tập đoàn thống trị đã luôn ứng xử như một lực lượng ngoại nhập, như một đảng cướp cấp quốc gia; đồng thời làm phát tác bao hậu quả tai hại của một đường lối chính trị độc tài và tàn bạo, của một chủ trương ngoại giao thần phục và khiếp hải Bắc triều, của một nền kinh tế bóc lột và ngu xuẩn, của một kiểu quản lý xã hội dối trá và đàn áp.

Trước hết, thảm họa quốc gia về ô nhiễm môi trường hiện thời được giới khoa học cho đó là hậu quả của nhiều thập niên phát triển kinh tế bằng mọi giá mà xem nhẹ việc phá hủy môi trường. Từ rất nhiều năm trước, nhiều nhà khoa học và nhà hoạt động nhân quyền đã khuyến cáo không nên phát triển nóng những khu công nghiệp ven biển, đặc biệt là công nghiệp nặng, thế nhưng đám chóp bu Ba Đình đã chẳng thèm lắng nghe. Dự án khổng lồ khu liên hợp gang thép 22 triệu tấn/năm và nhà máy nhiệt điện 1.500 mw của tập đoàn Formosa ở Vũng Áng Hà Tĩnh, từng được cảnh báo là sẽ gây ô nhiễm môi trường nghiêm trọng. Tuy vậy, không hiểu vì vô tình hay cố ý (công luận cho là vì ngu dốt và tham lam), đánh giá tác động môi trường của dự án khu phức hợp Formosa đã không lường trước những hậu quả tai hại mà cả nước đang gánh chịu.

Mới đây, một bài viết rúng động của Tiến sĩ Nguyễn Thành Sơn (Những bất cập trong triển khai dự án Formosa Hà Tĩnh) cho thấy chính quan chức Việt cộng, cụ thể là Võ Kim Cự, nguyên Bí thư tỉnh ủy Hà Tĩnh, là người chủ chốt trong việc "hết lòng mai mối" cho tập đoàn này có được chỗ đứng chân vững chãi tại Vũng Áng bằng mọi giá, vượt qua bất kỳ trở lực hay yêu cầu quan trọng nào của đất nước, như hiệu quả kinh tế, an toàn sinh thái, an ninh quốc phòng... Với tâm địa mờ ám và lòng tham vô độ, đám quan chức Hà Tĩnh -đứng đầu là Kim Cự- đã phi nhanh hơn ngựa để một dự án đầy tai tiếng và có quy mô hơn chục tỷ đôla từ Formosa thâu đến Thủ tướng xong xuôi trót lọt chỉ vùn vùn mất 12 ngày. Không cần đếm xỉa đến những văn bản được thảo vội vàng, sai be bét về chính tả, hãy nói đến việc luồn lách nhằm bỏ qua hết mọi thủ tục điều tra về bất cứ phương diện nào, đặc biệt là về năng lực thực tế cũng như về uy tín hoạt động kinh doanh của phía chủ đầu tư (vốn lừng danh khắp thế giới mấy thập niên qua vì những thành tích bất hảo và những án phạt ô nhục). Cuối cùng, mọi chuyện đã xuôi chèo mát mái nhờ sự hỗ trợ nhiệt tình của phó thủ tướng gốc Tàu đặc trách kinh tế lúc ấy (Hoàng Trung Hải) và của nguyên thủ tướng tham nhũng cỡ gộc. Những tệ nạn căn cốt nằm sâu trong phẩm chất một loại quan chức vô học và vô hạnh như thế chính là nguyên nhân số một làm cho biển miền Trung chúng ta hôm nay bị chết, ngành hải sản truyền thống bị thất thu, GDP chắc chắn sẽ còn tuột dốc, dân chúng sẽ lâm vào nạn đói trầm trọng. N.T. Dũng, H.T. Hải, V.K.Cự đã thực hiện những việc phản dân hại nước đó để làm gì nếu không phải là vì lợi ích của gia đình con cái họ, ngoài ra thì phó mặc? Dựa trên những đặc quyền của một thể chế độc tài để tự tung tự tác, phải chăng chính họ và những kẻ đồng lõa với họ (cho tới hôm nay) đã tự tổ cáo những ung nhọt đã trở thành ung thư của chế độ và thể thảm hơn nữa, của đất nước? (Bauxite VN).

Thứ đến, việc một tập đoàn kinh tế từ Tàu Đài mà thực chất là của Tàu Cộng đi vào đất nước, thiết lập vị trí vững chãi tại một yếu huyết quốc phòng, hàm chứa một âm mưu còn khủng khiếp hơn, chứ không chỉ hàm chứa những hậu quả tai hại cho môi trường.

Nhạc sĩ Tuấn Khanh, trong một bài viết đầy tình cảnh báo mới đây (Chính Trung Quốc phát lệnh xả độc vào biển) cho hay rằng đầu tháng 5-2016, tương tự như cư dân ở 4 tỉnh miền Trung, những cư dân Philippin sống gần đảo Pagasa (Thị Tứ) phía tây nước họ, đã kinh hoàng nhìn thấy hàng hàng lớp lớp sinh vật biển chết, trôi dạt đầy bờ. Thủ phạm chính là các tàu cá giả dạng của Trung Quốc đã đến gần, đổ hàng tấn hóa chất độc xuống nhằm hủy diệt môi trường, nhằm triệt hạ đường sống của ngư dân. Khi môi trường của khu vực này bị hủy diệt, tức đời sống và nền kinh tế của ngư dân bị tê liệt, họ sẽ phải rời bỏ ngư trường. Đảo và biển sẽ bị bỏ hoang. Trung Quốc sẽ tiến vào kiểm soát, và thiết lập ở đó những căn cứ quân sự.

Thời điểm mà Formosa Hà Tĩnh bắt đầu đẩy mạnh việc xả hàng tấn độc chất ra biển, cũng là lúc nhiều tàu cá Trung Quốc nhận nhiệm vụ âm thầm xâm nhập sâu bờ biển Việt Nam, nhưng không phải để đánh bắt hải sản. Ngày 8 tháng 4, lực lượng tuần tra biên phòng Quảng Bình có chặn bắt 6 tàu cá như vậy mà chỉ còn cách cửa Nhật Lệ (Đồng Hới) khoảng 19 hải lý về phía Đông, cách cửa Sông Gianh khoảng 24 hải lý về phía Đông Đông Nam. Hồ sơ biên phòng ghi nhận các ngư dân Tàu này bắt hợp tác và cho hay đây nhiều phần là tàu trình sát giả dạng. Có thể cho rằng ngoài việc Formosa "vô tình" ô ạt xả độc ra biển vào thời điểm cụ thể, thì những chiếc tàu Trung Quốc như thế cũng thực hiện nhiệm vụ thả các thùng độc chất dọc bờ biển không khác gì họ đã làm trên đảo Pagasa của Philippin. Thật thế, ngày 1-5, ngư dân vùng biển Quảng Bình, Quảng Trị cách bờ 20 hải lý cho biết lặn sâu dưới mặt biển 5m vẫn thấy hàng đàn cá lơ lờ nhiễm độc và chết dần. Nước biển thì loang màu đỏ nâu. Đến ngày 4-5, nước biển màu đỏ nâu này nổi rõ, xuất hiện dài đến 1,5km ở Bờ Trách Quảng Bình. Dân chúng hoảng sợ, các quan chức thì chết lặng với hiện tượng mới này, nhưng chẳng tìm được cách đối phó. Ông Lê Hữu Phước, Phó Chủ tịch UBND huyện Hải Lăng, (QT) lại bàng hoàng trước một hiện tượng lạ: "Cá chình hết sức khó bắt vì nó sống ở tầng nước sâu, trong kẽ san hô nhưng giờ phải ngoi lên mặt nước là chuyện hết sức lạ lùng". Đồng thời ở Thừa Thiên Huế, cá nuôi nước biển cũng chết hàng loạt, bí ẩn. Phải chăng những thùng độc chất được đục thủng và cho chảy dần, thả dưới lòng biển tương tự như ở đảo Pagasa, đã bắt đầu có tác dụng, để chuẩn bị cho 1 cái gì kinh hoàng hơn đối với dân tộc?

Thế nhưng, trước tất cả thảm họa khủng khiếp này của đất nước, tất cả tâm trạng rối bời này của đồng bào, tất cả âu lo kinh hoàng này của nhân dân, nhà cầm quyền Việt cộng vẫn tỏ ra nhiều dấu chỉ bùng bít thông tin về vụ việc, bao che cho

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

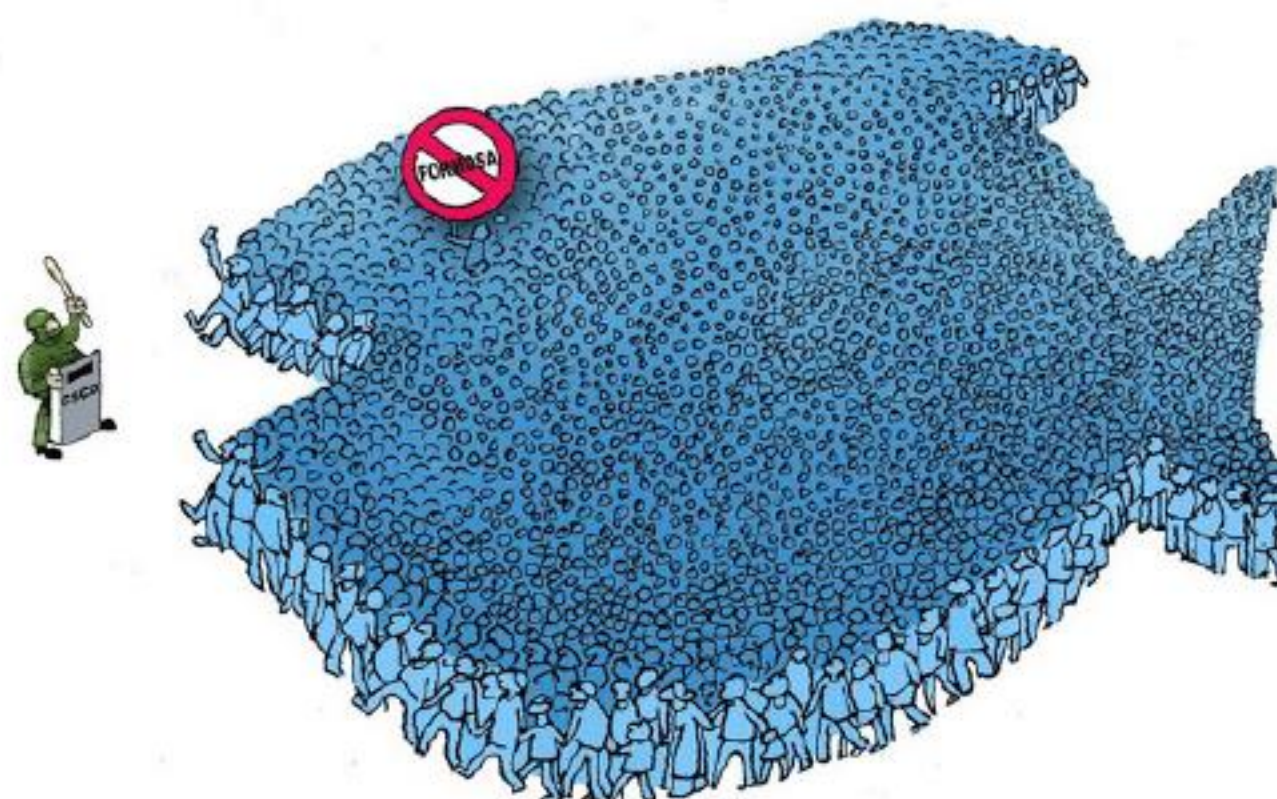
- Trg 01** ▶ **Bộc lộ bản chất – Phát tác hậu quả !!!**
- Trg 03** ▶ **Tuyên cáo về sự ra đời của Mạng lưới các Tổ chức XHDS.**
-13 Tổ chức XHDS Độc lập VN.
- Trg 04** ▶ **Thư ngỏ gửi lãnh đạo Tp.HCM v/v người dân tham gia biểu...**
-31 luật sư và tổ chức luật sư.
- Trg 05** ▶ **Vai trò của tôn giáo trước hiện tình đất nước.**
-Giám mục Nguyễn Văn Long.
- Trg 08** ▶ **Thư chung về thảm họa ô nhiễm môi trường biển miền...**
-Giám mục Nguyễn Thái Hợp.
- Trg 09** ▶ **Bản lên tiếng về sự đàn áp biểu tình của nhà cầm quyền.**
-Tăng đoàn Giáo hội PGVNTN.
- Trg 10** ▶ **Trung Cộng đang bức tử cả nước Việt Nam.**
-Bùi Tín.
- Trg 11** ▶ **Trung Quốc phá hủy Biển Đông, giới khoa học kêu gọi...**
-Trọng Thành.
- Trg 12** ▶ **Chính Trung Quốc phát lệnh xả độc vào biển.**
-Nhạc sĩ Tuấn Khanh.
- Trg 13** ▶ **Chết êm ái đúng quy trình như đàn cá ư?**
-Hà Sĩ Phu.
- Trg 16** ▶ **Những bất cập trong triển khai dự án Formosa Hà Tĩnh.**
-Nguyễn Thành Sơn.
- Trg 19** ▶ **GDP bần. Tăng trưởng kinh tế bằng mọi giá.**
-Nam Nguyễn.
- Trg 20** ▶ **Đất, biển, đảo, rừng, cây, cá, chim và cơ chế cộng sản.**
-Trần Trung Đạo.
- Trg 22** ▶ **Thấy gì từ thảm họa Formosa?**
-Văn Chu.
- Trg 23** ▶ **Thấy gì dưới đáy biển sau thảm họa cá chết?**
-Tiễn Phong.
- Trg 24** ▶ **Liên Hiệp Quốc lên tiếng về vụ cá chết ở Việt Nam.**
-Đài phát thanh VOA.
- Trg 25** ▶ **Hãy tỉnh thức, thanh niên VN**
-Canhco.
- Trg 26** ▶ **Nghĩ về các cuộc biểu tình liên quan đến cá chết.**
-Nguyễn Hưng Quốc.
- Trg 27** ▶ **Nhân chứng tội ác trong cuộc biểu tình ngày 08-05-2016.**
-Nguyễn Di Ngừ.
- Và vài bài khác...

thủ phạm đích thật, tiếp tục để cho môi trường ô nhiễm, hỗ trợ cho các nạn nhân kiểu my dân và vô nghĩa. Điều đó đã khiến nhiều tổ chức trong nhân dân hết sức bất mãn. Chẳng hạn "Tăng đoàn Giáo hội PGVNTN nhất cực lực phản đối hành vi độc hại của Formosa, lên án sự vô trách nhiệm của nhà cầm quyền và yêu cầu nhà cầm quyền phải có hành động hiệu quả và kịp thời. Đòi hỏi nhà cầm quyền sớm xác định nguyên nhân và thủ phạm gây ra hiểm họa. Nhanh chóng có biện pháp xử lý môi trường, khắc phục thảm họa, giúp đỡ hữu hiệu để người dân khôi phục sản xuất. Truy cứu trách nhiệm đối với kẻ phạm pháp và có biện pháp chế tài thích đáng để ngăn ngừa những hiểm họa tương tự trong tương lai" (27-04-2016).

Sự bất mãn của nhân dân còn thể hiện qua các cuộc biểu tình ngày 01, 08 rồi 15 mới đây. Nhưng thay vì lắng nghe, đối thoại, đàm phán với những chủ nhân của đất nước, đám đông đã dùng vũ lực sai gồm công an xã hội đen và thanh niên xung phong côn đồ để trấn áp cách tàn bạo, bắt kẻ người già, phụ nữ và trẻ thơ. Những cuộc xuống đường trong ôn hòa, với đòi hỏi chính đáng cho toàn thể dân tộc (trong đó có bọn chỉ đạo và bọn thừa hành đàn áp) đã kết thúc trong máu, nước mắt và đồn giam giữ. Điều đó đã khiến cho nhiều luật sư đã phải xót đau lên tiếng (Thư ngỏ gửi lãnh đạo Tp. HCM ngày 09-05-2016): "...Điều chúng tôi và nhiều người dân phản nộ nhất là khi diễn ra 2 cuộc biểu tình vào ngày 1-5 và ngày 8-5-2016, các lực lượng Công an làm ngơ để nhiều người mặc y phục xanh mũ vải và y phục xanh mũ sắt cùng những người khác mặc thường phục trấn áp, bắt bớ, đánh đập, gây thương tích cho người biểu tình. Những người này rõ ràng không phải là lực lượng công lực và thi hành công vụ theo luật. Chúng tôi cho rằng những người này hành động như những kẻ côn đồ, vô pháp, đánh người và bắt giữ người trái pháp luật, không thể chấp nhận trong một xã hội có pháp luật! Chúng tôi yêu cầu quý Ông làm rõ những kẻ hành động vô pháp này thuộc lực lượng nào, ai ra lệnh cho họ làm trái pháp luật? Đây có phải là âm mưu của nhóm người nào đó muốn vô hiệu hoá pháp luật ở TP. HCM? Chúng tôi đề nghị quý Ông chỉ đạo các cơ quan chức năng xử lý nghiêm những hành động sai trái theo đúng pháp luật".

Bên cạnh phản ứng đối đầu hung bạo với nhân dân của bộ máy cai trị, còn phải kể đến phản ứng dửng dưng vô cảm của gần 500 kẻ tự xưng là đại biểu của nhân dân, ăn cơm và hưởng lộc của nhân dân đến độ béo ú mỡ màng. Không một ai trong số họ (còn mang tư cách đại biểu cho đến cuộc bầu cử Quốc hội mới) đã lên tiếng về thảm họa, chất vấn phía hành pháp, thăm hỏi cử tri nạn nhân. Thế mà từ đây cho đến ngày chủ nhật 22-05 (ngày bầu cử), các đối tượng xấu, các thành phần phá hoại dân chủ... đang hoạt động ráo riết cho cái quốc hội vô tích sự, cho cái đám biểu tồn cơm dân này. Chịu sự giật dây của công an, đồng thời nhận tiền tài trợ của tổ chức khủng bố có tên đảng CSVN, các đối tượng phò đảng, đặc biệt là đám cầm đầu của cái gọi là "tổ dân phố", "hội phụ nữ", "đoàn TNXP", đã và đang liên tục đến nhà mỗi người dân, dụ dỗ, xúi giục họ đi bỏ phiếu bầu ra thành viên của cái gọi là "quốc hội" và "hội đồng nhân dân các cấp". Chúng tích cực tuyên truyền, rủ tai người dân đi bầu cho đủ số lượng đông đảo nhất có thể. Thậm chí đội ngũ dư luận viên của chúng còn trơ trẽn lừa mị người dân rằng bầu cử là ngày hội của đất nước, và bịa đặt nên chuyện "bầu cử là nghĩa vụ công dân" (!!).

Người dân VN do đó hãy tỉnh táo, sáng suốt, nâng cao cảnh giác trước mọi thủ đoạn lừa đảo, cưỡng ép và bạo lực của đảng VC và các đối tượng phò đảng, để không vô tình tiếp tay cho các hoạt động phá hoại dân chủ tự do của chúng. Chúng ta quyết không để bị xúi giục, lợi dụng, quyết không tham gia vào các trò hề dân chủ do đảng VC giật dây nhằm phục vụ ý đồ chính trị đen tối của chúng. Ý đồ đó, đã tâm đó, đến nay đã bộc lộ quá rõ ràng, ấy là phải đè đầu cưỡi cổ dân ta lâu hơn nữa. (theo Phạm Đoàn Trang). Hãy tẩy chay cuộc bầu cử giả hiệu này!!! **BAN BIÊN TẬP.**

Chúng tôi cần cá (Babui. DCVonline)

MẠNG LƯỚI CÁC TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỘC LẬP VIỆT NAM

BẢN TUYÊN CÁO

VỀ SỰ RA ĐỜI CỦA MẠNG LƯỚI CÁC TỔ CHỨC XHDS ĐỘC LẬP VIỆT NAM

Việt Nam, 13 Tổ chức XHDS Độc lập 05-05-2016

Nhận thức rằng:

Việt Nam là một thành viên của Liên Hiệp Quốc (LHQ), và chính phủ Việt Nam có nghĩa vụ tuân thủ các cam kết với tổ chức quốc tế này.

Sự hình thành và phát triển của các tổ chức phi chính phủ (non-governmental organizations, NGOs) là vấn đề quan trọng của thế giới hôm nay và tạo điều kiện thuận lợi cho việc đó là một trong những cam kết với LHQ.

Điều 71 Chương 10 của Hiến chương LHQ đã đề cập đến vai trò tư vấn của các tổ chức không thuộc nhà nước. Là thành viên LHQ, Việt Nam mặc nhiên công nhận chức năng tư vấn của các tổ chức phi chính phủ.

Chương 27 trong “Chương trình nghị sự 21 của LHQ: Qui định về sự Phát triển bền vững” khẳng định sự hiện hữu của các tổ chức phi chính phủ là thành tố không thể thiếu trong chiến lược phát triển bền vững của nhân loại.

Ở các quốc gia phát triển, các tổ chức này đang giữ vai trò then chốt trong việc bảo vệ quyền con người, điều hướng và gìn giữ sự phát triển ổn định lẫn hòa bình và thậm chí có tác động lớn ở phạm vi toàn thế giới.

Ở khu vực Đông Nam Á, các tổ chức phi chính phủ cũng đang phát triển nhanh chóng theo trào lưu đó và đã tác động tích cực vào chính sách của các chính phủ để cải thiện các lĩnh vực kinh tế – xã hội – môi trường. Đặc biệt, các giá trị nhân quyền đã được hầu hết các tổ chức phi chính phủ (ngoại trừ các tổ chức quốc doanh ở một số nước, trong đó có VN) ra sức bảo vệ và họ đã thành công trong việc đòi lại các quyền tự do căn bản khỏi sự kiểm soát của quyền lực chính trị độc đoán.

Tuy nhiên, chính phủ Việt Nam vẫn liên tục có các chính sách đi ngược lại tinh thần của Hiến chương LHQ. Do đó, các vấn đề

kinh tế – xã hội – môi trường ở Việt Nam đang thoái bộ nghiêm trọng. Đặc biệt trong lĩnh vực nhân quyền, quốc gia này thường xuyên bị liệt vào danh sách các nước vi phạm trầm trọng nhất.

Ở Việt Nam, Mặt Trận Tổ Quốc (MTTQ) là danh xưng của một cơ quan ngoại vi trực thuộc đảng Cộng sản, có mục đích kiểm soát mọi hoạt động xã hội và mọi tổ chức dân sự. Trong bối cảnh các tổ chức phi chính phủ độc lập bị nhà nước ngăn cấm và triệt phá như hiện nay, MTTQ là công cụ thay thế các tổ chức phi chính phủ.

Do đó nhu cầu thiết thực của Việt Nam ngày hôm nay là các tổ chức phi chính phủ độc lập phải giành lại được vai trò đại diện thực sự cho người dân. Đây là phương tiện mà người dân sử dụng để thực thi chức năng tư vấn và phản biện của mình, nhằm mục đích đảm bảo cho quốc gia đi theo chiều hướng phát triển bền vững.

Thế nhưng Nhà nước VN hiện nay vẫn đang bằng mọi cách áp đặt nhiều chính sách sai lầm lên các vấn đề kinh tế-xã hội-môi trường mà không cần tham vấn ý kiến của người dân. Để giải quyết vấn nạn này, cần có sự đồng tình của nhiều cá nhân, tổ chức nhằm tập hợp sức mạnh và tranh thủ sự chú ý của quốc tế để tạo ra các tác động tích cực và giảm thiểu các tác động tiêu cực từ các chính sách của chính phủ.

Trước đòi hỏi cấp bách của tình hình hiện nay như vừa thấy

Chúng tôi, 15 tổ chức xã hội dân sự (XHDS) trong nước thành lập nên Mạng lưới Các Tổ chức Xã hội Dân sự Độc lập Việt Nam (Vietnam Independent Civil Society Organizations Network - VICSON) với mục tiêu giành lại vai trò đại diện trong sinh hoạt với các tổ chức phi chính phủ trong khu vực và trên toàn thế giới; thực hiện đúng chức năng của tổ chức XHDS đích thực

là bảo vệ các giá trị nhân quyền mà mọi con người đương nhiên được thụ hưởng.

Mục đích sự ra đời của VICSON là tạo dựng sự liên kết để các tổ chức XHDS độc lập ở VN có cơ hội và điều kiện tiếp xúc, học hỏi và làm việc chung. Các tổ chức thành viên có trách nhiệm giúp đỡ, cộng tác với nhau để cùng phát triển.

Trong bối cảnh nhà nước Việt Nam luôn tìm mọi cách đàn áp các tổ chức XHDS độc lập, việc gạt bỏ các dị biệt để đứng chung với nhau, tạo dựng sức mạnh tập thể trong tinh thần bình đẳng và tôn trọng lẫn nhau là điều cần thiết.

Quan điểm của VICSON là tuân thủ quy tắc bất bạo động, hoạt động độc lập tự chủ và không để mình bị chi phối bởi bất kỳ tổ chức hay đảng phái chính trị nào.

Chúng tôi thiết tha kêu gọi các tổ chức XHDS độc lập khác tại Việt Nam cùng tham gia với chúng tôi trong nỗ lực thúc đẩy dân chủ và bảo vệ nhân quyền cho đồng bào.

Danh sách các tổ chức thành viên:

1- Hội Cựu Tù Nhân Lương tâm VN (Former Vietnamese Prisoners of Conscience). 2- Hiệp hội Giáo dân Cần Dầu (Association of Con Dau Parish). 3- Bạch Đằng Giang Foundation (Bach Dang Giang Foundation). 4- Khối Nhơn Sanh đạo Cao Đài (Nhon Sanh Caodaist Bloc). 5- Hội Anh Em Dân Chủ (Brotherhood for Democracy). 6- Hội Ai hữu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo (Vietnamese Political & Religious Prisoners Friendship Association). 7- Hội thánh Tin Lành Đấng Christ (Montagnard Evangelical Church of Christ). 8- Những người Bảo vệ Tôn giáo và Sắc tộc (Religious and Ethnic Minorities Defenders). 9- Hội Bầu bí Tương thân (Association of Bau Bi Tuong Than). 10- Hội Người dân Đòi Quyền sống (Association of Ngươi Dan Doi QUYEN Song). 11- Hội Phụ nữ Nhân quyền VN (Vietnamese Women for Human Rights). 12- Nhóm người Bảo vệ Nhân quyền (Defend the Defenders). 13- Hội Phát huy quyền tự do tôn giáo tín ngưỡng (Association for Promoting Freedom of Religion and Belief) ■■

THƯNG

GỜI LÃNH ĐẠO THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH v/v người dân tham gia biểu tình vì môi trường biển miền trung bị ngăn chặn và trấn áp trái pháp luật

.....31 Luật sư và Tổ chức hành nghề Luật sư tại Việt Nam 09-05-2016.....

Đại diện các tổ chức hành nghề
luật sư và các luật sư tham gia
liên danh phục vụ công lý

Kính gửi:

- Ông Đinh La Thăng, Bí thư Thành ủy TP. Hồ Chí Minh
- Ông Nguyễn Thành Phong, Chủ tịch UBND TP. Hồ Chí Minh

Chúng tôi là các Luật sư tham gia LIÊN DANH PHỤC VỤ CÔNG LÝ (một hình thức hợp tác liên kết của một số tổ chức hành nghề luật sư để phục vụ khách hàng và cộng đồng xã hội) trong Nam, ngoài Bắc, gửi đến quý Ông lời chào kính trọng và qua đây gửi đến quý Ông sự bức xúc tốt độ trước việc người dân TP. Hồ Chí Minh tham gia biểu tình ôn hoà lại bị ngăn chặn và trấn áp trái pháp luật, trong đó có bà mẹ và trẻ em, ngay trong ngày Quốc tế các Bà mẹ (Mother's day).

Những hình ảnh trấn áp khốc liệt người biểu tình của lực lượng mặc y phục màu xanh mũ vải và y phục màu xanh mũ sắt cùng nhiều kẻ mặc thường phục với sự làm ngơ của Công an trong buổi sáng ngày 08-5-2016 tại ngay trung tâm TP. Hồ Chí Minh trước nhà thờ Đức Bà đã tràn ngập trên mạng xã hội Facebook mà chắc quý Ông cũng biết, đã tạo cho người dân nhiều bức xúc, giận dữ. Đặc biệt hình ảnh nữ doanh nhân Hoàng Mỹ Uyên với những dấu vết bị đánh đập dã man đang ôm con, gây làn sóng phẫn nộ trong cộng đồng mạng.

Với tư cách những công dân có trách nhiệm đang hành nghề luật sư, chúng tôi gửi đến quý Ông ý kiến và đề nghị sau:

1. Hiến pháp năm 2013 quy định Biểu tình là quyền của công dân (Điều 25) và Bảo vệ môi trường là nghĩa vụ của công dân (Điều 43). Việc chưa thông qua Luật biểu tình là lỗi và trách nhiệm của Quốc hội, nhưng không có nghĩa người dân bị cấm thực hiện quyền này. Người

dân căn cứ vào bản Hiến pháp để thực thi quyền hiến định của công dân. Do vậy, chúng tôi đề nghị quý Ông, với tư cách người lãnh đạo cao nhất của TP. HCM có ý kiến đề:

- Các lực lượng Công an, cán bộ, công chức TP. Hồ Chí Minh phải hiểu biểu tình là quyền hiến định của người dân và phải tôn trọng người dân khi họ thực hiện quyền biểu tình một cách ôn hoà.

- Các lực lượng Công an phải giữ gìn trật tự và an ninh khi người dân thực hiện quyền biểu tình, không cho phép bất cứ ai xâm phạm đến danh dự, thân thể, sức khoẻ của những người biểu tình ôn hoà. Đây là việc tất phải làm để người dân và thế giới thấy được Việt Nam có Hiến pháp và ai cũng phải tôn trọng pháp luật.

2. Điều chúng tôi và nhiều người dân phẫn nộ nhất là khi diễn ra 2 cuộc biểu tình vào ngày 1-5 và ngày 8-5-2016, các lực lượng Công an làm ngơ để nhiều người mặc y phục xanh mũ vải và y phục xanh mũ sắt cùng những người khác mặc thường phục trấn áp, bắt bớ, đánh đập, gây thương tích cho người biểu tình. Những người này rõ ràng không phải là lực lượng công lực và thi hành công vụ theo luật. Chúng tôi cho rằng những người này hành động như những kẻ côn đồ, vô pháp, đánh người và bắt giữ người trái pháp luật, không thể chấp nhận trong một xã hội có pháp luật! Chúng tôi yêu cầu quý Ông làm rõ những kẻ hành động vô pháp này thuộc lực lượng nào, ai ra lệnh cho họ làm trái pháp luật? Đây có phải là âm mưu của nhóm người nào đó muốn vô hiệu hoá pháp luật ở TP. Hồ Chí Minh? Chúng tôi đề nghị quý Ông chỉ đạo các cơ quan chức năng xử lý nghiêm những hành động sai trái, đặc biệt nhanh chóng đưa kẻ hành hung nữ doanh nhân Hoàng Mỹ Uyên ra xử lý nghiêm

theo pháp luật.

3. Chúng tôi nhận thấy rằng việc người dân đi biểu tình ở thủ đô Hà Nội và TP. Hồ Chí Minh vừa qua có 2 lý do rất xác đáng:

- Các tỉnh ven biển miền Trung từ Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế đã bị ảnh hưởng đặc biệt nghiêm trọng từ thảm họa môi trường, nghi can số 1 gây ra là tập đoàn có nhiều tai tiếng về phá hoại môi trường trên thế giới. Cuộc sống người dân các địa phương này đang rất khốn khó, tương lai bất định. Nhân dân cả nước mong muốn phải trừng trị kẻ gây ra thảm họa, nhanh chóng khắc phục hậu quả cho đồng bào 4 tỉnh. Người dân biểu tình ôn hoà để thể hiện sự cảm thông với đồng bào bị nạn và mong muốn nhà nước xử lý nghiêm những kẻ vi phạm.

- Việc cơ quan chức năng của Việt Nam chậm trễ đưa ra kết luận về nguyên nhân và giải pháp khắc phục hậu quả của thảm họa khiến mọi người đều không hài lòng, nhiều người thấy cần thể hiện thái độ thông qua biểu tình ôn hoà để yêu cầu chính quyền khẩn trương hơn, minh bạch hơn trong việc điều tra nguyên nhân thảm họa, đưa ra giải pháp ngăn ngừa, khắc phục hậu quả và xử lý tác nhân gây ra ô nhiễm môi trường biển.

Chính quyền lẽ ra phải cảm ơn người dân đã không quản ngại vất vả, xuống đường biểu tình lo cho việc chung của đất nước, chia sẻ với đồng bào bị nạn. Ý kiến của người dân cần phải được tôn trọng, việc trấn áp họ là việc không nên làm, và việc tội tề xảy ra thật đáng trách.

Với lòng kính trọng dành cho quý Ông là những nhà lãnh đạo quan tâm đến nguyện vọng và quyền của người dân, là những người đang phải đảm đương trọng trách cao nhất để xây dựng lại lòng tin nơi người dân TP. Hồ Chí Minh, chúng tôi xin gửi đến quý Ông các ý kiến và đề nghị qua hình thức thư ngỏ này, rất mong quý Ông quan tâm giải quyết các nội dung trong thư, dành thời gian đối thoại với những người biểu tình và chúng tôi, những luật sư tham gia Liên danh Phục vụ Công lý.

Trân trọng cảm ơn quý Ông.

TP. Hồ Chí Minh, 09-5-2016

1- Luật sư Nguyễn Hoàng Trung. 2- Luật sư Hà Huy Sơn. 3- Luật sư Ngô Anh Tuấn. 4- Luật sư Nguyễn Hà Luân. 5- Luật sư Trần Vũ Hải. 6- Luật sư Nguyễn Anh Vân. 7- Luật sư Lưu Vũ Anh. 8- Luật sư Hoàng Văn Hương. 9- Luật sư Nguyễn Trí Tú. 10- Luật sư Trương Chí Công. 11- Luật sư Lê Văn Luân. 12- Luật sư Trịnh Vĩnh Phúc. 13- Luật sư Nguyễn Duy Bình. 14- Luật sư Đặng Trọng Dũng. 15- Luật sư Dương Phi Anh. 16- Luật sư Phạm Công Út. 17- Luật sư Trần Quang Thắng. 18- Luật sư Trương Quốc Phòng. 19- Luật sư Cổ Lê Huy. 20- Luật sư Trần Bá Học. 21- Luật sư Nguyễn Văn Miếng. 22- Luật sư Phùng Thanh Sơn. 23- Luật sư Nguyễn Đình Thái Hùng. 24- Luật sư Trần Văn Đạt. 25- Luật sư Phạm Tấn Thắng. 26- Luật sư Ngô Ngọc Trai. 27- Luật sư Phạm Quốc Bình. 28- Luật sư Nguyễn Hữu Trung. 29- Luật sư Nguyễn Thị Dạ Thảo. 30- Luật sư Dương Vĩnh Tuyền. 31- Luật sư Vũ Gia Kiên.

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khai8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

**Có môi trường trong
sạch an lành để
sống là một trong
những nhân quyền
cơ bản.**

Vai trò của TÔN GIÁO TRƯỚC HIỆN TÌNH ĐẤT NƯỚC

.....Giám mục Nguyễn Văn Long 28-04-2016.....

(Bài nói chuyện của vị Giám mục từ Úc Châu, trong Đêm Tưởng Niệm Tháng Tư Đen, do Quỹ Yểm trợ Đấu tranh cho Nhân Quyền VN, tổ chức tại Westminster, Cali-fornia, Hoa Kỳ)

Kính thưa quý vị đại diện lãnh đạo các tôn giáo, các tổ chức và quý đồng bào. Hôm nay, tôi rất hân hạnh được đến Thủ đô của người Việt tỵ nạn trên thế giới, một nơi tuy không phải là quê cha đất tổ của chúng ta, nhưng nó mang đầy sắc thái của một tổ ấm của đàn chim Việt đang tản mác khắp bốn phương trời. Với cái tên Sài Gòn nhỏ, với những lá cờ vàng ba sọc đỏ tung bay ngạo nghễ, với những sinh hoạt văn hóa truyền thống và lịch sử trong một môi trường dân chủ, tự do, pháp quyền, đây không chỉ là nơi "đất lành chim đậu" hay là một điểm son của một nước siêu cường Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

Trong hoàn cảnh quê hương chúng ta bị thể chế cộng sản độc tài đảng trị làm băng hoại về mọi mặt, đây cũng là nơi bảo trì và phát triển văn hóa, lịch sử và truyền thống tinh túy của cha ông chúng ta. Nơi đây chúng ta không đóng khung, không quên nguồn gốc, không an phận trong tâm trạng tha phương cầu thực mà thực hiện trách nhiệm thiêng liêng với đồng bào quốc nội và với tiền đồ dân tộc. Nơi đây, chúng ta –những người tỵ nạn CS, những con dân nước Việt còn trần trụi cho hiện tình đất nước– cùng nhau thực hiện **giấc mơ chưa thành** của những người đã hy sinh cho tổ quốc. Giấc mơ đó là gì thưa quý vị và đồng bào? Đó là ngày khai hoàn của công lý, của sự thật, của sự nhân bản, của những giá trị Chân-Thiện-Mỹ trên quê hương. Đó là ngày chiến thắng của ánh sáng trên tối tăm, sự lành trên sự dữ, chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn. Đó là ngày cánh chung của chế độ CS và ngày quang phục của một VN thực sự độc lập, dân chủ và vững mạnh trước những thử thách mới. Bao lâu còn bị cai trị bởi chế độ CS, quê hương chúng ta sẽ mãi mãi còn bị băng hoại và bế tắc toàn diện.

Tôn giáo và chính trị:

Tôn giáo và chính trị là hai thực thể mà nhiều người cho là không được trộn lẫn hay phải tách rời. Có nhiều người Công giáo rất quảng đại với các dự án tình thương ở VN, xây nhà thờ, nhà xứ, Trung tâm Hành hương v.v... nhưng họ lại rất dị ứng

với các vấn đề Nhân quyền và Công lý. Họ có thể cho 5,3 ngàn cho giáo xứ này, dòng tu nọ ở VN. Còn mua một cái vé số \$10.00 để ủng hộ cho Tủ nhân Lương tâm thì họ đắn đo ngại ngùng. Họ cho rằng đó là làm chính trị! Thế thì Chúa Giêsu có làm chính trị hay không khi Ngài thực thi sứ mạng cứu thế: "Thần trí Chúa... giải thoát cho kẻ bị giam cầm, đòi tự do cho kẻ bị áp bức..." ?

Nhưng không ai, kể cả những người tu hành như tôi, có thể đứng vững với những vấn nạn xã hội do sự lãnh đạo hay thể chế chính trị gây ra. Chúng ta không thể sống đạo tức là tìm những điều hay lẽ phải mà lại không quan tâm tới sự dữ và sự bất công đang tràn lan trên quê hương. Chúng ta không thể yêu Thiên Chúa mà lại không để ý tới tiếng kêu than của dân oan. Trước khi làm người Công giáo, trước khi làm giám mục, tôi là người VN; tôi chịu ơn những anh hùng hào kiệt đã hy sinh cho tiền đồ dân tộc trong suốt chiều dài lịch sử. Tôi chịu ơn những chiến sỹ VNCH đã bảo vệ tự do cho tôi. Tôi chịu ơn những thuyền nhân đã không may mắn như tôi, nhưng cũng chính vì những cái chết thương tâm của họ mà thế giới tự do đã đón nhận những người tỵ nạn CS còn sống sót như tôi. Tôi không thể không trần trụi với hiện tình đất nước; tôi không thể không nhắm mắt làm ngơ với hệ thống chính trị lỗi thời là chế độ cộng sản đang làm cho đất nước băng hoại hoàn toàn. Trên huy hiệu giám mục của tôi có lá cờ VNCH trải ngang như làn sóng trên nền xanh là đại dương. Tôi không thể bỏ quên quá khứ và căn tính tỵ nạn của mình. Tôi không ngần ngại khẳng định lập trường của mình là: không bao giờ tách lìa lý tưởng một VN phi CS và một VN nhân bản ra khỏi sứ mạng GM của tôi.

Năm 1982 khi về quê hương mình còn đang sống dưới chế độ CS, ĐGH Gioan-Paolô II đã mạnh dạn công bố trong Thánh Lễ đại trào: "*Anh chị em thân mến. Dù đời sống của người Ba Lan khó khăn thế nào, chúng ta cũng đừng nản lòng tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm của con người.*" Điều này đã cho chúng ta thấy rằng, tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm không phải là việc làm của những kẻ muốn chính trị hóa tôn giáo mà là bổn phận '*nhập thể hóa*' Tin Mừng và '*Kitô hóa*' môi

trường của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ giữ đạo trong nhà thờ hay chùa chiền, nếu chúng ta chỉ đóng khung tôn giáo trong những vấn đề siêu nhiên mà hoàn toàn vô cảm với những vui mừng và hy vọng, những sợ hãi và lo âu của đồng loại, thì phải chăng tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ chúng ta như lời Karl Marx? Đây cũng là chiêu bài của cộng sản. Họ muốn tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ dân chúng. Họ muốn biến tôn giáo trở thành một công cụ của chế độ và phục vụ sự độc quyền chính trị của họ.

Công lý xã hội dưới ánh sáng Phúc Âm:

Phúc Âm và đời sống không thể tách lìa nhau; tôn giáo và chính trị không thể không liên hệ với nhau. Vai trò ngôn sứ của Giáo hội đòi buộc người tín hữu ở mỗi bậc và mỗi hoàn cảnh phải tranh đấu cho một xã hội phản ánh Vương quốc Thiên Chúa.

Thực thể, truyền thống công lý xã hội trong Kinh thánh là bằng chứng hùng hồn về sự nhập thể của các giá trị siêu nhiên vào đời sống tự nhiên của con người.Ơn cứu độ không chỉ có nghĩa là một sự giải thoát của linh hồn và đời sống vĩnh hằng trên Thiên quốc mà là sự giải thoát con người toàn diện. Ngay trên cõi đời này và ngay trong xã hội này, con người được mời gọi để sống cuộc sống sung mãn với Thiên Chúa và tha nhân. Do đó, sống đức tin và sống thánh thiện không chỉ có một chiều dọc, tức là thờ phượng kính mến Chúa. Sống đức tin và sống thánh thiện không thể tách lìa khỏi tiến trình công lý hóa xã hội và phong phú hóa đời sống con người.

Tiên tri Isaia đã định nghĩa cho chúng ta thế nào là giữ đạo, đó là *"phá vỡ xiềng xích của bọn ác nhân, cắt đi gánh nặng của kẻ lầm than, giải thoát cho kẻ bị áp bức và phá tan mọi gông xiềng"* (Isaia 58:6). Đức Kitô đi đến đâu cũng quan tâm đến người cùng khốn trong xã hội. Ngài đứng về bên những người nghèo hèn, bị áp bức, bắt bớ, thiệt thòi và bất công. Ngài lên án những người dùng quyền lực, địa vị và ảnh hưởng của mình để làm tổn thương, triệt hạ người khác và khuynh đảo xã hội.

Quan hệ giữa Công giáo và CS qua những giai đoạn lịch sử:

Một số quý vị lớn tuổi ở đây chắc đã từng trải qua thời kỳ Việt Minh vào những năm sau Đệ nhị Thế chiến. Ở Bắc Việt, Đức Giám mục Lê Hữu Từ, đã có thời lập ra khu Bùi Chu - Phát Diệm tự trị với cả những đội vũ trang Tự vệ Công giáo, chống lại chính quyền Việt Minh do ông Hồ Chí Minh

lãnh đạo. Đối với ngài cũng như rất nhiều giám mục miền Bắc trong thời kỳ đó đã không ngần ngại dấn thân cho quê hương và có thể nói vượt qua cái ranh giới thông thường của đạo và đời, tôn giáo và chính trị. Hôm nay, tôi không có ý hoài niệm về một quá khứ mà nhiều người trong thế hệ cha anh rất tự hào về giáo hội VN; tôi càng không có ý cổ vũ một con đường chống đối bạo động dù đối với chế độ vong bản phi nhân. Tuy nhiên, khi lấy cuộc sống sung mãn làm mục đích, chúng ta không thể mặc nhiên để sự ác hoành hành khổng chế xã hội. Sự ác này không những thể hiện nơi cá nhân hay đoàn thể. Tôi cho rằng sự ác lớn nhất đang hoành hành trên đất nước chúng ta hôm nay chính là tà quyền và hệ thống chính trị đưa con người vào chỗ bế tắc. Tôi cho rằng chỉ có một VN hết nô lệ bởi ý thức hệ CS, hết trời buộc bởi cái gọi là tư tưởng Hồ Chí Minh, hết bị xiềng xích bởi định hướng xã hội chủ nghĩa thì mới có thể vươn mình đứng dậy.

Tôi mở ngoặc ở đây để nói về những lời phát biểu được coi là rất đột phá của một số đại biểu tại quốc hội CSVN (Trương Trọng Nghĩa, Dương Trung Quốc). Họ dám mạnh dạn lên tiếng về tình trạng không an toàn về pháp lý, các quyền tự do dân chủ không bảo đảm đầy đủ và lo sợ ở đất nước bị lệ thuộc. Thế nhưng, cả những đại biểu phản tỉnh này vẫn còn trong cái vòng luẩn quẩn của chủ nghĩa xã hội. Họ chưa có can đảm để nói lên cái cội rễ của sự bế tắc toàn diện, thậm chí còn thần thánh hóa ông HCM: Bao lâu còn bị nô lệ bởi ý thức hệ CS, bấy lâu đất nước sẽ không có lối thoát. Chỉ khi không còn cái quái thai do HCM sinh ra và đảng CS tiếp tục nuôi dưỡng thì dân tộc ta mới ra khỏi cơn ác mộng.

Trong cuốn "Chứng từ của một giám mục" mà các bác trong nhóm "Diễn Đàn Giáo Dân" đã xuất bản năm 2009, người đọc có cảm tưởng tìm được một đóa hoa sen tinh khiết lừng lững vươn lên giữa bùn lầy nhơ bẩn. Sống qua những biến cố hãi hùng nhất khi Việt Minh cướp chính quyền, thanh trừng nội bộ, cải cách ruộng đất, chủ trương bạo động cách mạng, di cư 54, xâm lăng miền nam v.v... Giám mục Lê Đắc Trọng luôn có cái nhìn sâu sắc để nhận biết hư thật trong cái chế độ giả dối tuyên truyền. Quan trọng hơn nữa, ngài luôn giữ vững lập trường không thỏa hiệp và không nhượng bộ trước những âm mưu khổng chế và lợi dụng tôn giáo của CS. Thái độ dứt khoát của ngài về cái tổ chức tiền nhân của "Ủy ban Đoàn kết Công

giáo" là một điều tiêu biểu.

Những năm gần đây, tiếp theo chính sách đổi mới của đảng CSVN, một phong trào tô điểm cho chế độ với những nói lỏng về kinh tế, tôn giáo, du lịch... được tuyên truyền rầm rộ. Thực tế là như thế nào? Đó chỉ là một sự đổi mới giả tạo, một kiểu sơn phết bên ngoài trong khi cả hệ thống chính trị như căn nhà đã mục nát từ bên trong cái nền tảng của nó.

Theo chính sách đổi mới nửa vời này, cái tôn giáo cũng đã được hưởng một số tự do "xin cho" của chế độ. Vì thế, gần đây chùa chiền, nhà thờ, dòng tu, trung tâm hành hương v.v... cứ như trăm hoa đua nở trên khắp nước. Thậm chí có những nơi người dân sống thật cơ cực nhưng nơi thờ phượng thì vẫn sang trọng. Nếu là một du khách từ Úc hay Mỹ thăm VN, họ sẽ ngạc nhiên khi thấy các nhà thờ hay chùa chiền xây lên với mức kỷ lục. Những khu công giáo di cư như ở Hồ Nai Gia Kiệm, người ta có cảm tưởng là có một phong trào xây và tu bổ nhà thờ. Lại nữa, họ sẽ thấy các sinh hoạt tôn giáo như rước xách, lễ hội, hành hương v.v... thật đông đúc năng động. Có nhiều đáng bậc còn chế diễu những ai chỉ trích chế độ là chúng ta phải cảm ơn Cộng sản vì họ đã làm ơn cho Giáo hội.

Tôi không có ý chỉ trích việc xây cất sửa sang nơi thờ phượng. Tôi cũng không phê bình việc tổ chức các lễ hội hay rước xách trọng thể. Nhưng nếu chúng ta chỉ đo lường sự năng động của Giáo hội qua những sinh hoạt thuần túy tôn giáo thì tôi e rằng đó là một sự thẩm định phiến diện. Truyền thống đức tin Công giáo luôn gắn liền với công bình xã hội, nhân phẩm con người, lợi ích chung và các giá trị căn bản. Nếu chúng ta có nhiều nhà thờ, nhiều người đi lễ, nhiều linh mục tu sĩ, nhiều lễ hội v.v... mà chưa làm muối men cho tiến trình công lý hóa cho xã hội, chưa dấn thân trong việc phục hồi nhân phẩm con người, lợi ích chung và các giá trị căn bản thì tôi cho rằng chúng ta chưa thực hiện đầy đủ vai trò làm lương tri của xã hội.

Tôn giáo là lương tri của xã hội hay là công cụ của chế độ?

Lịch sử VN qua nhiều thời đại đã minh chứng được sự dấn thân của người tín hữu thuộc mọi thành phần Giáo hội vào sự nghiệp bảo vệ và phát triển đất nước. Thế nhưng trong xã hội toàn trị, sự ru ngủ lương tri của Giáo hội đã trở thành một hiện tượng phổ biến nằm trong chính sách công cụ hóa tôn giáo của ta quyền cộng sản. Các cụm từ như *'tôn giáo và dân tộc,' 'tốt đời đẹp đạo,' 'giáo dân tốt*

không chịu lớn. Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm. Trước những bắt công vẫn không biết kêu đòi... Đất nước mình lạ quá phải không anh? Những chiếc bánh chưng vỏ cùng kì vĩ. Những dự án và tượng đài nghìn tỉ. Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay... Đất nước mình buồn quá phải không anh? Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc. Rừng đã hết và biển thì đang chết. Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa... Đất nước mình thương quá phải không anh? Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha để lại. Di sản cho mai sau có gì để cháu con ta trang trải. Đứng trước năm châu mà không phải cúi đầu... Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh? Anh không biết em làm sao biết được. Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau, người trước. Ai trả lời dùm đất nước sẽ về đâu...

Giáo hội Phi Luật Tân đã mạnh dạn nhập vào cuộc khi chính phủ độc tài Marcos ban hành lệnh thiết quân luật và triệt hạ các đối thủ chính trị. Giáo hội VN có thể đứng ngoài lề khi đất nước đang đứng trước bờ vực thẳm của sự diệt vong. Muốn phục hưng đất nước, chúng ta không thể làm ngơ với hệ thống chính trị tha hóa, chúng ta không thể cất bỏ cái bước ung thư là chế độ CS. Tôi dám khẳng định là chúng ta không thể yêu nước mà không chống Cộng và diệt Cộng vì ý thức hệ CS chính là căn nguyên và cội rễ của mọi bế tắc, mọi băng hoại mà người dân ta đang gánh chịu.

Kính thưa quý khách và đồng bào,
Lịch sử sẽ đào thải những gì không còn thích hợp. Dù có ngoan cố cưỡng lại, không ai có thể ngăn cản thế lực của lịch sử, cũng như không chính thể nào có thể làm ngược lòng dân mà tồn tại. Chúng ta hãy can đảm dấn thân cho tương lai của chúng ta và con cháu chúng ta, chúng ta hãy góp một bàn tay khai thông những bế tắc hầu cùng với toàn thể dân tộc mở ra một kỷ nguyên mới cho quê hương VN. Hãy VƯỢT QUA MỌI SỢ HÃI. Hãy liên kết thành sức mạnh để phá tan xiềng xích của sự bạo tàn, dối trá và gian ác là chế độ CS. Hãy cùng nhau khai thông dòng sông lịch sử để nó được chảy và làm tươi mát phì nhiêu cho đất Việt thân yêu. Xin Th. Chúa chúc lành và kiện toàn cho mọi hy sinh và nỗ lực của chúng ta, người con dân của tổ quốc trong và ngoài nước đang khát khao và tranh đấu cho công lý. Hãy vững tin tiến về bình minh mới, ngày mùa gặt mới của quê hương, vì "người đi gieo trong đau thương sẽ về giữa vui cười".

THƯ CHUNG

Về thảm họa ô nhiễm môi trường biển Miền Trung

Giám mục Nguyễn Thái Hợp 13-05-2016

Tòa Giám mục Xã Đoài
Nghị Diên, Nghi Lộc, Nghệ An,
Việt Nam
Số: 0316/TMV-TGM

Kính gửi: Quý Cha, quý Tu sỹ,
quý bà con giáo dân và tất cả mọi
người,

Trong những ngày qua, chúng ta đau lòng chứng kiến thảm họa ô nhiễm môi trường biển chưa từng thấy. Hàng trăm tấn cá chết trôi dạt vào bờ biển Miền Trung. Tôm, ngao sò, chim chóc, rừng ngập mặn đột nhiên chết hàng loạt, hệ sinh thái của thềm lục địa bị phá hủy. Hàng triệu ngư dân, người nuôi trồng thủy sản, làm muối, buôn bán hải sản, kinh doanh dịch vụ ăn uống và du lịch... đột nhiên rơi vào cảnh thất nghiệp và điêu đứng vì nghề nghiệp mưu sinh hoàn toàn bị đảo lộn. Hoang loạn, bần cùng và phẫn nộ, đó là những khốn khổ mà người dân đang nếm trải.

Hiện nay, dù các người hữu trách chưa đưa ra kết luận chính thức, nhưng nhiều người vẫn đinh ninh rằng, chất thải có chứa độc tố kim loại nặng từ khu công nghiệp là nguyên nhân của thảm họa trên. Nếu thực sự như vậy thì thảm họa môi trường này có mức độ lâu dài và nguy hiểm vô cùng to lớn. Chắc chắn phải mất nhiều thập niên nữa hệ sinh thái của thềm lục địa Miền Trung mới khôi phục được. Về phương diện kinh tế, tuy chưa có thống kê cụ thể, nhưng nhiều người cho rằng, thiệt hại do thảm họa môi trường này gây ra vượt rất xa lợi nhuận mà một khu công nghiệp có thể mang lại.

Hậu quả của nhiễm độc kim loại nặng đối với sức khỏe con người còn khủng khiếp hơn. Các độc tố này sẽ tồn tại lâu dài trong lòng biển. Nước biển và hải lưu sẽ làm loãng nồng độ chất độc để không gây chết tức thì cho sinh vật biển, nhưng các sinh vật này sẽ bị tác hại lâu dài qua việc hấp thụ độc tố từ chuỗi thức ăn. Khi con người tiêu thụ thủy sản, nước mắm, muối có

nhiễm độc, các độc tố này sẽ xâm nhập và tích lũy ngày càng nhiều trong cơ thể. Đến một lúc nào đó hàm lượng độc tố này vượt ngưỡng cho phép, chúng sẽ gây bệnh tật như ung thư, tổn thương não... và có thể gây dị dạng, quái thai cho các thế hệ sau.

Mặc dù tầm mức nguy hiểm của thảm họa to lớn như vậy, nhưng đã hơn một tháng qua, các nhà chức trách vẫn né tránh việc công bố nguyên nhân và thủ phạm gây ra thảm họa này. Bên cạnh đó một số người còn khuyến khích dân chúng tiêu thụ thủy hải sản một cách thiếu căn cứ khoa học. Trong khi đó, thật khó hiểu khi nhà cầm quyền lại nặng tay đàn áp những người biểu tình ôn hòa đòi trả lại môi trường trong sạch cho người dân.

Đứng trước thảm trạng này, chúng ta phải có thái độ như thế nào? Thánh Công đồng Vaticanô II dạy rằng: *"Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và âu lo của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và âu lo của người môn đệ Đức Kitô, không có gì đích thực nhân loại mà không có âm vang trong cõi lòng người Kitô hữu"* (CD Vaticanô II, Gaudium et Spes, số 1).

Vì vậy, chúng ta không thể nào đứng dưng trước thảm họa ô nhiễm môi trường đang phá hủy không những vùng biển Miền Trung mà còn gây thảm họa lâu dài cho cả dân tộc. Thật vậy, chúng ta đang đối diện với một vấn đề vô cùng quan trọng, không chỉ liên quan đến chính mỗi người chúng ta mà còn liên quan đến nhiều thế hệ. Có thể nói rằng, biển kêu gào thảm thiết vì bị bức tử và mọi người, mọi vật đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng do thảm họa này. Chúng ta cần biết rằng việc phá hoại môi trường, làm nhor bản nguồn nước, đất đai và không khí bằng những độc tố là tội lỗi, và sẽ gánh lấy hậu quả. Vì *"tội lỗi chống lại tự nhiên, cũng là tội*

lỗi chống lại chúng ta và là tội lỗi chống lại chính Thiên Chúa" (ĐGH Phanxicô, Laudato Si', số 8).

Theo giáo huấn của Đức Thánh Cha Phanxiô, chúng ta không thể dung thứ bất cứ thái độ vô cảm và vô trách nhiệm nào đối với môi trường. Đồng thời, chúng ta có quyền đòi hỏi người khác, trong lúc tìm cách đáp ứng các nhu cầu của thế hệ hiện tại, không được tác hại đến các thế hệ tương lai. Chúng ta có quyền yêu cầu các nhà hữu trách phải tạo lập một hệ thống pháp lý chặt chẽ và hữu hiệu để bảo vệ môi sinh. Không cho phép những ai lạm dụng quyền lực và dựa vào mô hình kinh tế - kỹ thuật để phá hoại đất nước, sự tự do cũng như công bằng xã hội (x. ĐGH Phanxicô, *Laudato Si'*, số 53 và số 59).

Vì thế, tôi tha thiết mời gọi Anh Chị Em thể hiện căn tính Kitô hữu của mình, có trách nhiệm với quê hương đất nước và các thế hệ tương lai, đồng thời hiệp thông chia sẻ với những người đang là nạn nhân của thảm họa ô nhiễm môi trường bằng những việc làm cụ thể sau đây:

- Biết sẵn sàng từ bỏ lối sống hưởng thụ coi thường môi sinh và cương quyết không sản xuất, chế biến "thực phẩm bẩn" gây hủy hoại sức khỏe, tổn thương đến tính mạng của đồng bào mình; từ bỏ lối phát triển kinh tế không những không bền vững mà còn hủy hoại đến môi sinh;

- Giúp đỡ những anh chị em đang là nạn nhân của thảm họa này qua sự thăm viếng, động viên tinh thần cũng như giúp đỡ bằng vật chất;

- Chủ động tiêu hủy, chôn cất một cách an toàn nhất có thể, những sinh vật biển bị chết để ngăn chặn chất độc phát tán; không tàng trữ, buôn bán những hải sản, thực phẩm chế biến từ hải sản đã nhiễm độc hoặc nghi ngờ nhiễm độc;

- Hợp tác với những cá nhân và tổ chức thành tâm thiện chí để tìm ra nguyên nhân gây thảm họa, đồng thời nỗ lực tìm kiếm biện pháp khắc phục thảm họa này;

- Thực hiện quyền công dân được Hiến pháp, pháp luật VN và các Công ước Quốc tế quy định; thể

Kỷ niệm 99 năm ngày Đức Mẹ
hiện ra lần thứ nhất tại Fatima,
Xã Đoài, ngày 13-5-2016
Giám mục Giáo phận Vinh
Phao-lô Nguyễn Thái Hợp

Lòng dân sôi sục bất bình thể hiện qua các cuộc biểu tình đã làm Nhà cầm quyền run sợ. Thay vì tôn trọng, lắng nghe, đàm phán thì Nhà cầm quyền lại thẳng tay đàn áp hòng dập tắt mọi tiếng nói của lương tri, trách nhiệm và đòi hỏi

Thay mặt Hội đồng Điều hành
Tăng đoàn GHPGVNTN
Viện trưởng (ấn ký)
Tỳ kheo Thích Viên Đình

Trước thảm họa môi sinh và

TRUNG CỘNG đang bức tử cả nước Việt Nam

.....**Bùi Tín (Pháp) 07-04-2016**.....

Lâu nay nhiều nhà quan sát và bình luận đã phân tích khá nhiều về hành động xâm lăng kinh tế của Trung Quốc đối với Việt Nam. Là người vẫn theo dõi mọi mặt của mối quan hệ Việt Nam-Trung Quốc, tôi muốn góp ý thêm rằng đầu phải Trung Quốc chỉ xâm lăng về kinh tế, mà chúng còn đang kẹp chặt Việt Nam về mọi mặt từ 2 hướng Đông và Tây, đồng thời thọc sâu từ đầu đến bụng xuống tận chân cẳng đất nước ta.

Gọng kìm phía Đông là các căn cứ quân sự ở đảo Hải Nam, ở quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa đi sâu xuống tận vùng biển Malaysia, Indonesia, với hàng trăm chiến hạm, máy bay, giàn radar, tên lửa, hàng ngàn tàu hải chính, hải giám, tàu chấp pháp, hàng vạn tàu đánh cá vũ trang, hàng ngày giết hại, xua đuổi, phá thuyền của ngư dân ta từ Bạch Long Vĩ đến ven biển Nghệ Tĩnh, Nam Ngãi, Khánh Hòa, coi cả vùng như là ao nhà của chúng.

Gọng kìm phía Tây không có tiếng động của vũ khí, nhưng là dòng chảy của sông Mêkông, lợi hại không kém gì những vũ khí ở biển Đông. Trung Quốc đã xây dựng hàng chục đập lớn nhỏ trên đất Vân Nam, đặc biệt lớn là đập Cảnh Hồng, thêm một số đập ở Lào và hồ chứa cực lớn Tonlé Sap ở Cambodia, làm cho Nam Tây Nguyên (đặc biệt là vùng Buôn Ma Thuột-Đắk Lắk), cả miền Tây Nam bộ gồm 13 tỉnh đang bị hạn hán vào mùa khô, đất nứt nẻ lớn, lúa và các loại ngũ cốc, cây trồng từ hoa quả đến cây công nghiệp cà phê, cao su, hạt tiêu đều mất mùa lớn, cá tôm cua trở nên khan hiếm, cả một vùng vựa lúa lớn nhất nước đang ngắc ngoải, hết khô cạn lại bị nhiễm mặn nặng, chăn nuôi hiếm cỏ, làm cho hàng mười triệu gia đình nông dân vốn khá giả bỗng trở nên bần cùng, chưa có lối thoát. Chỉ vì đảng Cộng sản cầm quyền và nhà nước thiếu nhìn xa trông rộng, mê say làm thủy

điện tràn lan, nước đến chân mới nhảy, nay chỉ còn van xin ông Trung Quốc mở rộng cửa các đập trên thượng nguồn, nhưng cả Trung Quốc, Thái Lan và Lào, Cambodia đều lo trữ nước do thiên tai El Nino ập đến theo chu kỳ.

Trong khi 2 gọng kìm chiến lược khổng lồ của chúng kẹp chặt đất nước Việt Nam đến nghẹt thở thì Trung Quốc thọc một mũi kiếm sắc dài từ Ai Nam Quan, xuống tận Mũi Cà Mau, với các đội quân kinh tế ngày càng đông đảo sang trồng rừng, xây nhà máy, đường sá, cầu cống, xe lửa, khai thác quặng bô-xít, xây cảng Mũi Né, nay còn cho tàu Trung Quốc đủ loại cập bến Cam Ranh. Trung Quốc còn cho dân xâm nhập các vùng Lạng Sơn, Cao Bằng, vào tận Tĩnh Gia, Kỳ Anh, Tân Rai, Lâm Đồng, Cà Mau. Họ cho công nhân kỹ thuật và cả công nhân thủ công sang ở lý không giấy tờ, lập khu dân cư Tàu, quán ăn Tàu, cửa hiệu Tàu, chợ Tàu, lấy vợ Việt, con cháu mang họ Tàu, hình thành khu dân cư Tàu trên đất VN. Tất cả Bộ Chính trị đều biết nhưng há miệng mắc quai, nợ ngân hàng Tàu không kể xiết, Tàu cho hoãn nợ, lãi thấp, quà biếu, phong bì vô hạn. Sứ quán Tàu đường Hùng Vương là Dinh Thái thú Tàu, tới tập các ủy viên Bộ Chính trị, các bộ trưởng thứ trưởng, tay chân ra vào báai yết, yến tiệc với Thái thú Tề Kiến Quốc, Không Huyền Hựu và nay là Hồng Tiểu Dũng, gọi nhau cực kỳ thân mật là anh - tôi, không dùng từ "ngài" hay cả từ "đồng chí" vì không đủ thân mật.

Thế là bành trướng Trung Quốc đang nắm chặt số phận sinh tử về kinh tế, đời sống nhân dân Việt Nam, từ Bắc vào xuống Nam. Các tỉnh biên giới phía Bắc phụ thuộc điện mua của Tàu. Hàng trăm nhà máy thủy điện, sắt thép, xi măng, phân bón, cơ khí phụ thuộc trang thiết bị Tàu do các công ty Tàu nắm. Cả Tây Nguyên đã bị Tàu

chiếm lĩnh. Buôn bán xuất nhập do Tàu lũng đoạn với rau quả độc, thịt thui thối, mua gạo ta giá rẻ mạt. Nguyên liệu cho hàng xuất khẩu chủ lực của ta như vải, da, tơ lụa do Tàu nắm chặt và làm giá. Cả cuộc sống của Tây Nguyên, Nam Trung bộ và Tây Nam bộ phụ thuộc vào dòng chảy của nguồn sông Lan Sang (Mekong) bên Tàu. Hàng triệu ngư dân điều đứng bất lực, ông Trọng vẫn mời tàu Trung Quốc vào Cam Ranh, bắt tay chặt "hào hào a!" với Tàu.

Đất nước ta đang chết đứng, dân ngắc ngoải nghèo đói, quan phát lộc thừa thãi dưới sự "đô hộ thực dân Cộng sản mới" của trùm bành trướng Bắc Kinh. Trong khi tình hình muôn phần khẩn cấp, đói nghèo rộng khắp do phụ thuộc Tàu đang dần dần Việt Nam đến chỗ ngắc ngoải và chết thật sự, khắp nơi vang rền tiếng kêu cấp cứu, thì 200 ủy viên trung ương, 19 ủy viên Bộ Chính trị, 500 đại biểu Quốc hội đang lo chuyện giành ghế, chia ghế, chia lộc Tàu. Ông Nguyễn Phú Trọng đang rung đùi thỏa mãn về chế độ "dân chủ thể là cùng" của ông ta. Ông Trọng dùng dụng với số phận toàn dân tộc khắp các vùng đang ngàn cân treo sợi tóc. Vô trách nhiệm đến thế là cùng!

Biết mà không báo động với toàn dân là có tội lớn. Tội ác đến từ đâu, do ai, xin đề các vị trí thức dân tộc, các mạng blogger-nhà báo tự do, các nhà Luật học yêu nước nhận định thêm, cùng nhau tìm cho nhân dân ta một lối thoát khẩn cấp. Chẳng lẽ mọi người lại khoanh tay để đất nước, dân tộc Việt Nam bị bức tử trong tay bọn đồ tể phương Bắc và bọn tay sai Cộng Sản thối nát đến tận xương tủy, đến nay vẫn còn mang mặt nạ "cách mạng" để lừa dối nhân dân ta hay sao?

Để xảy ra thảm họa sinh thái biển, lãnh đạo Việt cộng bộc lộ ngu dốt và tham lam. Đàn áp dân biểu tình vì môi trường, đám chóp bu Ba Đình tỏ ra cố chấp và tàn bạo.

TRUNG QUỐC PHÁ HỦY Biển Đông, giới khoa học kêu gọi cứu nguyTrọng Thành RFI 05-05-2016.....

Việc khai thác và xây dựng bừa bãi tại Biển Đông, mà rõ nhất là tại các đảo nhân tạo do Trung Quốc xây dựng tại Trường Sa đang ngày càng trở thành mối lo ngại lớn về sinh thái. Một số nghiên cứu mới đây cho thấy diện tích san hô tại bảy thực thể địa lý do Trung Quốc kiểm soát giảm ít nhất gần 30%. Việc hủy diệt san hô – nơi trú ẩn và sinh trưởng của nhiều loài cá biển – đe dọa nguồn hải sản nuôi sống hàng chục triệu cư dân ven bờ. Nhiều tiếng nói cất lên kêu gọi các nhà khoa học trong khu vực hợp tác và xây dựng khu vực biển được bảo vệ tại Biển Đông, trước khi tình hình trở nên quá muộn.

Một bài viết trên báo mạng **The Huffington Post** (đầu tháng 4-2016) dẫn lại một nghiên cứu của đại học Hawaii, Hoa Kỳ, về các rạn san hô tại bảy địa điểm : Cuarteron (đá Châu Viên), Fiery Cross (đá Chữ Thập), Gaven (đá Gaven), Hughes (đá Tư Nghĩa), Johnsons South (đá Gạc Ma), Mischief (đá Vành Khăn), Subi (đá Xu Bi). Nghiên cứu của đại học Hawaii khẳng định Trung Quốc đã bồi đắp khoảng 10,7km² tại khu vực này từ tháng 2-2014 đến tháng 5-2015, cùng lúc đó diện tích san hô bị giảm là 11,6 km², tương đương 26,9% diện tích.

Nghiên cứu được công bố trên tạp chí mở **PLOS Biology** (ngày 31-03-2016) cho biết, san hô tại Trường Sa không chỉ là nạn nhân của việc mở rộng, bồi đắp trực tiếp nói trên, mà còn đe dọa bị hủy diệt hàng loạt do việc nạo vét lòng biển bằng phương thức hút. Hoạt động này để lại vô số các trầm tích, trùn lên các rạn san hô, khiến chúng rất khó lòng hồi sinh. Ông Camilo Mora, người phụ trách của nhóm nghiên cứu, nói : đây là một trong những hoạt động gây tổn hại nghiêm trọng nhất cho san hô. Ông nói thêm: những người chủ trương bồi đắp như vậy không hiểu rằng, về mặt sinh thái, khi nạo vét lòng biển để bồi đắp đảo nhân tạo, với việc san hô bị phá hủy, họ đã tấn công vào chính nền móng của "đảo", việc bồi đắp sẽ phải tiến hành liên tục sau đó, để tránh cho đảo nhân tạo bị chìm. Cho đến nay, các rạn san hô ngoài khơi, còn tương đối yên lành, nhưng cần phải hành động khẩn cấp, theo nhà nghiên cứu Mỹ.

Các rạn san hô vòng ở quần đảo Trường Sa là nơi cư trú của khoảng hơn 6.500 loài sinh vật biển, trong đó

có 571 loài san hô.

Nhóm nghiên cứu ra thông cáo kêu gọi thành lập tại quần đảo Trường Sa, Biển Đông một vùng biển được bảo vệ, tương tự như các vùng biển được bảo vệ tại Nam Cực (Antarctica Protected Areas). Ông John MacManus, một đồng tác giả thông cáo nhấn mạnh: "*Các quốc gia ven bờ Biển Đông cần ý thức được giá trị của quần đảo Trường Sa, như nơi sinh trưởng của nhiều loài cá*", nguồn hải sản không gì có thể thay thế được cho toàn khu vực.

An ninh môi trường cản trở thành trụ cột của an ninh quốc gia

Cứu nguy san hô tại Trường Sa nằm trong chủ trương bảo vệ "*an ninh về môi trường*" nói chung, là điều mà nhà hải dương học Paul Berkman cho rằng cần được ưu tiên hàng đầu, bên cạnh các tiếp cận về chính trị hay quân sự. Báo **The Diplomat** (ngày 30-04-2016) dẫn lời cựu lãnh đạo chương trình Địa Chính trị của Viện nghiên cứu Scott Polar, thuộc đại học Cambridge (nổi tiếng với các nghiên cứu về Bắc và Nam Cực). Ông cho rằng, các nhà hoạch định chính sách cần đặt "*an ninh môi trường ở trung tâm của chiến lược an ninh quốc gia*".

Theo chuyên gia hải dương học Anh, "*cuộc khủng hoảng thực phẩm đang tới gần*", việc cân đối giữa các đòi hỏi về an ninh, quân sự với các lợi ích kinh tế từ biển đòi hỏi các nhà khoa học phải khẩn trương phối hợp để đưa ra các giải pháp, đặc biệt trong việc phát triển bền vững và bảo vệ an ninh môi trường tại vùng biển này. Riêng về việc bảo vệ san hô, ông đề nghị thành lập một **Mạng lưới Hành động vì San hô** (Reef Action Network Coral), tương tự với mạng lưới bảo vệ rừng trên đất liền.

Các chuyên gia xuất sắc nhất, về đa dạng sinh thái và phát triển bền vững thuộc các nước có tranh chấp tại Biển Đông cần tập hợp trong một diễn đàn về chính sách khoa học biển. Một ủy ban khoa học về Biển Đông cần được thành lập, để mang lại một tiếng nói có trọng lượng trong việc hướng Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) đến hợp tác trong việc quản lý biển.

Nhà hải dương học Anh cũng khẳng định: trong lúc rất nhiều chuyên gia xuất sắc của Trung Quốc hiểu được giá trị của việc bảo tồn các rạn san hô, duy trì việc khai thác hải

sản bền vững, hay khuyến khích loại hình du lịch sinh thái sau này, một khi các căng thẳng về chủ quyền dịu xuống, thì có một số nhà khoa học đã bảo vệ cho lập luận của chính quyền Bắc Kinh, rằng Trung Quốc chỉ xây dựng đảo nhân tạo tại những nơi san hô đã chết từ trước. Đây là một điều khá bất ngờ.

Thảm sát san hô : Trung Quốc dùng thủ đoạn che giấu

Đại diện cho quan điểm biện minh cho Bắc Kinh là tiến sĩ Ngô Sĩ Tồn (Wu Shicun), giám đốc Viện Nghiên cứu Nam Hải (tức Biển Đông). Nhà hải dương học người Anh đưa ra nhiều bằng chứng để bác bỏ quan điểm của học giả Trung Quốc. Nhiều hình ảnh vệ tinh từ Google cho thấy, trước mỗi đợt bồi đắp, mở rộng đảo nhân tạo tại Trường Sa, Trung Quốc đều đưa các tàu cuốc tới hoạt động. Như vậy, theo The Diplomat, rất có thể nhiều chuyên gia về san hô Trung Quốc đã thực sự tới nơi để chứng kiến cảnh tượng san hô chết hàng loạt, đúng như luận điệu mà chính quyền muốn tuyên truyền.

Một bộ phim tài liệu của BBC mới được công bố cho thấy ngư dân Trung Quốc khai thác trai biển trên quy mô lớn tại rạn san hô hình chữ V (Checkmark) nằm giữa đảo Thị Tứ và đảo Tieshi Jiao.

Nhà báo Victor Robert Lee, của báo The Diplomat, là người đầu tiên mô tả cảnh hàng trăm tàu khai thác trai biển của Trung Quốc đã hoạt động tại rạn san hô này, các ảnh vệ tinh cho thấy san hô chết và cát nổi lên thành những đống lớn. Cách nay hai tháng, chuyên gia sinh vật biển John McManus, đại học Miami, người nghiên cứu về rạn san hô này từ những năm 1990, đã tới nơi và tiến hành nhiều cuộc khảo sát dưới lòng biển, ông ghi nhận khắp nơi là cát và san hô chết ngổn ngang. Giáo sư đại học Miami chưa xốt bình luận: môi trường sống cho san hô một khi đã bị phá hủy như vậy rất khó khôi phục lại, thiên nhiên cần hàng ngàn năm mới tạo được khoảng một mét ụ cát - sỏi - bùn, "*đất sống*" của san hô.

Nạn khai thác trai biển khổng lồ

Cũng The Diplomat, trong một bài viết đầu năm nay, có tổng thuật nói về nạn hủy diệt sinh thái tại Biển Đông. Khai thác trai biển khổng lồ tại các rạn san hô đã diễn ra trên quy mô lớn tại các vùng biển tranh chấp ở Trường Sa, đúng trong nhiệm kỳ ông Tập Cận Bình làm chủ tịch, cùng lúc với việc TQ gia tăng mở rộng và bồi đắp đảo nhân tạo tại Trường Sa.

Loài trai khổng lồ có kích thước hơn một mét, nặng 200 kg, có tuổi thọ

CHÍNH TRUNG QUỐC phát lệnh xả độc vào biển

++++Nhạc sĩ Tuấn Khanh 05-05-2016++++

hơn 100 năm, được mệnh danh là "vàng của biển", là đối tượng số một. Với màu sắc kỳ ảo, loại trai này được coi như nguyên liệu để chế các đồ trang sức sang trọng, các biểu tượng tôn giáo, văn hóa quý, và được coi như mang lại nhiều quyền năng phi thường hay cải thiện sức khỏe cho người sử dụng. Giá mặt hàng này tăng vọt trong bốn năm gần đây khiến nhiều ngư dân Trung Quốc bỏ nghề đánh bắt cá thông thường để quay sang món hàng mới. Giá một cặp trai biển loại cao cấp có thể lên tới một triệu yuan (150.000 đô la).

Vẫn theo The Diplomat, cách nay ba năm, chính quyền Trung Quốc khuyến khích việc phát triển nhiều hoạt động sản xuất sử dụng loại trai nói trên làm nguyên liệu tại Tanmen, một thị trấn biển hẻo lánh thuộc tỉnh Hải Nam. Tháng 4-2013, ông Tập Cận Bình có một chuyến đi tới thị trấn Tanmen, cổ vũ lực lượng dân quân biển "tích cực ủng hộ" hoạt động của chính quyền mở rộng các thực thể địa lý đã chiếm được tại Trường Sa. Nhà báo The Diplomat kết luận: kêu gọi như vậy mang hàm nghĩa, "đánh đổi lại sự ủng hộ" nói trên, Bắc Kinh để mặc cho ngư dân tận diệt loài trai biển khổng lồ, và di sản của ông Tập Cận Bình để lại không gì khác hơn là một "môi trường bị tàn phá nặng nề tại Biển Đông".

Các hình ảnh vệ tinh ghi nhận san hô bị thương tổn nặng nề do việc ngư dân Trung Quốc dùng máy cắt khai thác. Các hình ảnh được chụp tại ít nhất 28 rạn san hô tại Trường Sa, trong khoảng thời gian từ 2012 đến cuối 2015. Theo tác giả bài báo, cho đến nay, chưa có hình ảnh nào cho thấy tàu Việt Nam hay Philippin khai thác trai biển bằng phương pháp tàn khốc như trên.

Loài trai khổng lồ có mặt rất nhiều tại **vùng bãi cạn Scarborough** mà Trung Quốc cưỡng chiếm từ tay Philippin hồi 2012. Kể từ đó, tuần duyên Trung Quốc túc trực tại khu vực này để bảo vệ ngư dân khai thác trai biển, phá hoại san hô.

Cá chết hàng loạt tại đảo Thị Tứ: Nghi vấn TQ thả chất độc

Trong lúc san hô tại Biển Đông bị hủy hoại, trong những ngày gần đây, công luận tiếp tục lo ngại với việc có thông tin từ **báo chí Phi** ghi nhận có hiện tượng cá chết hàng loạt, tại khu vực xung quanh đảo Thị Tứ (Pagasa), Trường Sa. Người ta tình nghi TQ thả hóa chất để làm chết cá, nhằm cắt đứt nguồn thực phẩm của dân cư cụm đảo Thị Tứ, vốn là 1 khu vực rất giàu hải sản, với khoảng 20 đến 30 rạn san hô vây quanh.◆◆◆

Chỉ cần một chút tình ý, bạn sẽ nhìn thấy đất nước Việt Nam đang lâm vào cuộc bao vây nào, cũng như sự im lặng của nhiều quan chức Việt Nam là hoàn toàn có thể phỏng đoán được vì sao.

Đầu tháng 5-2016, tương tự như người dân ở 4 tỉnh miền Trung Việt Nam, những người dân Phi Luật Tân sống ở gần đảo Pag-asa (Thị Tứ), một hòn đảo ở vùng biển phía Tây Phi Luật Tân, cho biết họ kinh hoàng nhìn thấy hàng hàng lớp lớp các loài sinh vật biển chết, trôi dạt đầy các bờ. Thủ phạm cũng không khó tìm: chính các tàu cá giả dạng của chính quyền Trung Quốc đã đến gần, đổ hàng tấn hóa chất độc xuống nhằm hủy diệt môi trường, nhằm triệt hạ đường sống của ngư dân ở đây.

Lời tố cáo chính thức, phát đi trên trang Elitereaders, cho biết hành động hủy diệt này của Trung Quốc là có chủ ý rõ ràng. Khi môi trường của khu vực này bị hủy diệt, tức đời sống và nền kinh tế của dân cư chung quanh đó tê liệt và sợ hãi, sẽ khiến họ rời bỏ ngư trường. Đảo và biển sẽ bị bỏ hoang. Sau đó, Trung Quốc sẽ tiến vào bắt ngờ tiến vào kiểm soát, và thiết lập căn cứ quân sự ở đó.

Trung Quốc đẩy mạnh việc xả độc vào các vùng biển mà họ đang tranh chấp hay nhắm tới, nơi mà họ dùng ngư dân hoặc giả dạng ngư dân làm lá chắn để gây hấn. Đặc biệt, chiến dịch xả độc và gây hấn sẽ tăng mạnh trong mùa đi biển của ngư dân các nước.

"Tháng Ba, bà già đi biển", mùa làm ăn Bính Thân 2016 của ngư dân Việt vừa khởi động đã vấp phải sự cố xả độc chất ra biển của Formosa Hà Tĩnh, Vũng Áng. Toàn bộ 4 tỉnh miền Trung hoàn toàn tê liệt trước thảm cảnh thủy sinh vật chết tràn ngập các bờ biển. Bên cạnh đó, hàng trăm ngàn tàu cá Trung Quốc ra khơi được trang bị vũ khí là một tín hiệu đe dọa cho bất kỳ tàu cá nào của Việt Nam muốn vượt xa

ngoài 20 hải lý – đánh bắt dài ngày – để tìm nguồn cá sạch mang về đất liền. Hàng trăm cây số bờ biển Việt Nam bị cô lập.

Cùng thời điểm mà Formosa Hà Tĩnh bắt ngờ đẩy mạnh việc xả hàng tấn độc chất ra biển, cũng là lúc nhiều tàu cá Trung Quốc nhận nhiệm vụ âm thầm xâm nhập sâu bờ biển Việt Nam. Nhiệm vụ của họ không phải là đánh cá. Ngày 8 tháng 4, lực lượng tuần tra biên phòng Quảng Bình chặn bắt 6 tàu cá như vậy mà chỉ còn cách cửa Nhật Lệ (TP Đồng Hới) khoảng 19 hải lý về phía Đông, cách cửa Gianh khoảng 24 hải lý về phía Đông Đông Nam. Hồ sơ của biên phòng biển Quảng Bình ghi nhận rằng các ngư dân này bắt hợp tác, nhiều phần là tàu trình sát giả dạng.

6 chiếc tàu nói trên chỉ là phần nổi của tảng băng chìm. Có thể hình dung rằng ngoài việc Formosa "vô tình" ồ ạt xả độc ra biển vào thời điểm cụ thể, thì những chiếc tàu Trung Quốc như vậy cũng thực hiện nhiệm vụ thả các thùng độc chất dọc bờ biển không khác gì họ đã làm trên đảo Pag-asa của Phi Luật Tân. Biển nhiễm độc kéo dài không điểm dừng tạo nên nỗi sợ hãi của người dân Việt, đồng thời gây hoang mang, tạo cơ cho những thành phần thông đồng với Formosa, núp bóng trong chính quyền hiện hành, lên tiếng chạy chữa, hoặc im lặng né tránh cho tội ác của khu tự trị Vũng Áng.

Nhiều ngày sau khi Formosa Hà Tĩnh ngưng xả độc và bắt hợp tác với chính quyền sở tại trong việc cung cấp các dữ liệu MSDS (Material Safety Data Sheets), tức các thành tố minh chứng an toàn trong việc xả độc của họ, cá vẫn chết dọc miền Trung. Ngày 1-5, ngư dân vùng biển Quảng Bình, Quảng Trị cách bờ 20 hải lý cho biết lặn sâu dưới mặt biển 5m vẫn thấy hàng đàn cá lơ lờ nhiễm độc và chết dần. Nước biển thì loang màu đỏ nâu.

Cho đến ngày 4-5 thì nước biển

màu đỏ nâu này nổi rõ, xuất hiện dài đến 1,5km ở Bó Trạch Quảng Bình. Dân chúng hoảng sợ, các quan chức thì chết lặng với hiện tượng mới này, không tìm ra cách đối phó. Đồng thời ở Thừa Thiên Huế, cá nuôi nước biển cũng chết dần hàng loạt, bí ẩn. Có phải những thùng độc chất được đục thùng và cho chảy dần, thả dưới lòng biển, trong tự như ở đảo Pag-asa đã bắt đầu có tác dụng?

Ngày 4-5, ông Lê Hữu Phước, Phó Chủ tịch UBND huyện Hải Lăng, Quảng Trị bàng hoàng trước tình trạng cá chình chết trôi lả lùng. “Cá chình hết sức khó bắt vì nó sống ở tầng nước sâu, trong kẽ san hô nhưng giờ phải ngoi lên mặt nước là chuyện hết sức lạ thường” – ông Phước nhấn mạnh.

Đến lúc này, mọi chuyện không chỉ nên dừng ở Formosa, mà đó có thể là một nghi vấn về sự liên kết chặt chẽ trong cuộc bao vây đường biển và ngư dân Việt. Một sách lược rất quen thuộc mà ai cũng có thể biết, nếu đã từng tham chiếu phương thức lấn đất, công thành của người TQ qua các thời kỳ Xuân Thu Chiến Quốc: bỏ độc và bao vây.

Những ngày cá chết rộ lên, độc chất lộ ra... cũng là những ngày mà dân biển Thừa Thiên Huế nói họ nhìn thấy nhiều tàu cá Trung Quốc im lặng xâm nhập sâu. Ngày nước biển Quảng Trị bốc lên mùi hôi thối kỳ lạ, cũng là ngày mà đại tá Hồ Ngọc Hoàng, Phó Chính ủy Bộ Chỉ huy Biên phòng tỉnh Quảng Trị cho biết tàu cá Trung Quốc bất ngờ xâm phạm hải phận của tỉnh, chỉ còn cách đảo Cồn Cỏ từ 8-10 hải lý.

Chiến thuật bao vây biển cũng chặt chẽ hơn khi ngư dân Việt muốn thoát khỏi sự cùng quẫn của thảm họa gần bờ, họ đi xa hơn 20 hải lý thì luôn bị rượt đuổi, đâm tàu bởi các nhóm đi biển Trung Quốc, hơn nữa, các nhóm tàu cá Trung Quốc hung dữ này giờ lại được phát súng.

Câu chuyện cá chết hôm nay, hoàn toàn khác với 15-20 ngày trước. Bên cạnh thảm họa về môi trường còn là một cảnh báo về an nguy của VN trước TQ. Viễn tượng thù trong giặc ngoài đang mỗi lúc một hiện rõ, mà nhân dân là người

gánh chịu đau thương. Câu chuyện cá chết, biển nhiễm độc hôm nay chính là giờ phút đòi hỏi các nhà lãnh đạo VN cần phải chứng minh mạnh mẽ lời thề của mình khi nhậm chức, chứng minh sự dứt khoát chọn lựa thể đứng của mình thuộc về đâu, trước hiện thực đã quá rõ của thời cuộc. ●●●●●●●●●●

Cứ chết êm ái đúng quy trình như đàn cá ư

— Hà Sĩ Phu 08-05-2016

Suốt một tháng qua, nhân dân cả nước ta phần nộ, dư luận quốc tế quan ngại trước tin khẩn cấp về ô nhiễm Biển Đông, cá chết hàng loạt từ ven biển Hà Tĩnh đến Thừa Thiên - Huế và đang còn lan rộng. Vụ cá chết dọc ven biển lại thêm 1 chỉ dấu cho thấy nước Việt Nam sẽ chết đúng quy trình và êm ái, chết từ từ và chết toàn thân trước tốc độ cướp nước và bán nước của 2 đảng CS Trung Quốc và Việt Nam đang phối hợp rất ăn ý với nhau, và phía CSVN có vẻ sẽ nguy trang khéo hơn, sẽ làm vài việc um xùm gây ảo vọng cứu nước để làm cho tiết nọc sự cảnh giác và phần nộ của dân nếu nét dân trí đáng quý ấy vẫn còn thoi thóp trong dân.

Nhân sự kiện này, từ thành phố Đà Lạt, TS Hà Sĩ Phu đã có cuộc trao đổi với nhà báo Trần Quang Thành mang tựa đề: “Cứ êm ái chết đúng quy trình như đàn cá ư?”

*

Trần Quang Thành: Xin chào Tiến sĩ Hà Sĩ Phu

Hà Sĩ Phu: Xin chào nhà báo Trần Quang Thành

TQT: *Suốt tháng nay, cả nước ta vô cùng bức rứt vì biển Đông đang bị ngộ độc, cá chết hàng loạt, cuộc sống nhân dân bị đe dọa, an toàn của đất nước ta đang bị xâm phạm. Nhiều người nói rằng đây là một chỉ dấu nước Việt Nam sẽ chết đúng quy trình một cách êm ái, chết từ từ, chết toàn thân, theo đúng như âm mưu thâm độc, nhà cầm quyền VN đã cấu kết, làm tay sai cho nhà cầm quyền Cộng sản Trung Quốc. Ông bình luận sao về vấn đề này ạ?*

HSP: Trước cảnh cá chết hàng loạt ven biển Đông, các tổ chức

XHDS có thảo một bản Tuyên bố và gửi cho anh em, tôi ký ngay nhưng với một lời nói thêm rằng: Vụ này cũng là một vụ lớn, ảnh hưởng trên một diện tích rất to, từ 4 tỉnh sẽ lan ra Bắc vào Nam, đời sống ngư dân sẽ chết dở, vì ven biển thì ngộ độc rồi, nếu đánh cá ngoài khơi xa sẽ gặp đội quân tàu cá Trung Quốc đã được vũ trang, nó

tiêu diệt, thế thì dân sống bằng nghề cá sẽ chết. Người tiêu dùng trên cả nước sẽ sợ không dám ăn tôm cá, hải sản, mà đó là những thức ăn “đầu vị” thì nguy hiểm quá. Về y tế, chất độc sẽ tàn hại sức khỏe người dân thế nào? Nếu chỉ là một cơ sở công nghiệp của Đài Loan thôi mà gây tác hại lớn và toàn diện đến môi trường cả nước như thế thì vấn đề cũng đã lớn quá rồi.

Nhưng tác hại to lớn ấy cũng chỉ là vấn đề rất nhỏ so với mối nguy hiểm lớn hơn nhiều là cái vận mệnh của đất nước. Hãy liên hệ đến vị trí Vũng Áng là nơi rất hẹp, rộng có 50km, và hiểm yếu có thể cắt đôi đất nước, và Formosa ngày càng có nhiều liên quan đến Trung Quốc là kẻ muốn nô dịch nước ta, thì vấn đề ở đây là chuyện mất nước! Nó làm tiêu diệt cái nòi giống mình, gây khó khăn toàn diện cho dân tộc mình để triển khai kế hoạch Bắc thuộc mới. Vấn đề quá lớn! Tôi đã nêu ý kiến này và chắc nhiều anh em cũng đồng ý: Đây không phải chỉ là chuyện cá chết mà báo hiệu cả Dân tộc Việt Nam Tổ quốc Việt Nam sẽ chết dần chết mòn, hết việc nọ đến việc kia, chết một cách êm ái, cứ lẳng lẳng như thế mà chết, chết một cách rất đúng quy trình, cái quy trình Bắc thuộc đã được thiết kế ngay từ khi cái chiến khu Việt Bắc được nối liền với Trung Quốc CS năm 1950. Một quá trình chết rất Cộng sản, trong ảo vọng, cứ từ từ mà chết, có kêu la lằng nhằng vài tiếng cũng chẳng làm gì.

Trước một vụ việc gây động lương tâm như thế thì khi có một bản Tuyên bố, lương tâm bắt ta phải ký ngay. Nhưng ở tôi có mâu thuẫn

giữa một bên là trái tim nóng, một bên là cái đầu lạnh. Trước đại họa của Dân tộc, trái tim tôi bắt tôi phải tham gia lên tiếng, nhưng cái đầu lạnh của tôi lại thầm mách bảo: phải lên tiếng thôi, nhưng khó thoát lắm, khó thoát lắm, đã rúc vào bẫy sâu thế này thì khó thoát lắm. Ký hàng chục hàng trăm cái có khi cũng chẳng ăn thua gì, Cùng lắm là đánh thức được một số đảng viên, một số nhân dân, so với số 0 (số không) trước đây thì tưởng là nhiều nhưng so với con số 4 triệu đảng viên và 90 triệu dân thì chẳng thấm tháp gì trước tốc độ cướp nước và bán nước quá nhanh và quá vững chắc của 2 đảng CS cứ thỏa thuận tay đôi với nhau trên đầu nhân dân. Phải thẳng thắn hiểu rằng trước mắt thì hiệu quả của một thiểu lên tiếng như thế cũng chưa được bao nhiêu đâu.

TQT: Thưa ông HSP, vấn đề cướp nước và bán nước đang gây cho nước ta nguy cơ rất nguy ngập. ĐCS Trung Quốc thì quyết chiếm nước ta, ĐCSVN thì quyết làm tay sai bán nước cho Trung Quốc. Vậy chúng ta làm, sao để gạt bỏ được nguy cơ đó thưa ông?

HSP: Muốn loại bỏ một nguy cơ thì phải biết rõ nguyên nhân của tai họa và thực trạng tương quan lực lượng để biết địch biết ta. Không nhận thức rành mạch được hai điều đó thì không thể giải bài toán.

Về nguồn gốc thì phải biết toàn bộ kế hoạch Bắc thuộc mới, Tàu muốn cai trị nước ta một lần nữa, được thiết kế một cách bài bản, sâu xa và toàn diện trên cái nền Cộng sản, cho nên vẫn đứng trên cái nền tảng này thì bài toán cứu nước không có lời giải! Quốc gia CS có đặc điểm là quyền lực tập trung tuyệt đối, ai chẳng biết sự “lãnh đạo” của đảng là trực tiếp, toàn diện và tuyệt đối, dân chỉ là con số không về quyền lực, chỉ là công cụ thực hiện điều đảng muốn, Đã là hai nước CS thì hai ĐCS cầm đầu hai nước cứ ngồi làm việc với nhau, nhưng hai đảng có bình đẳng đâu, một đảng vừa nhỏ lại vừa chịu ơn, luôn phải nhờ vả, ông Hồ đứng đầu ĐCSVN cũng từ CS Trung Quốc, từ quân đội Trung Quốc mà ra, còn một đảng thì vừa lớn, vừa là chủ nợ

lại vẫn rắp tâm xâm lược một cách truyền kiếp, thì thử hỏi điều gì sẽ xảy ra trong các cuộc “hội đàm cấp cao” giữa “chủ và tớ” ấy? Hai đảng rất chênh lệch về tư thế ấy cứ làm việc song phương với nhau, đảng nhỏ và chịu ơn đương nhiên là bị lép vế, dân có được biết gì đâu! Chuyện ở Thành Đô là rất rõ, đó là chuyện mất nước.

Một nước muốn xâm lược một nước khác mà dùng vũ lực thì vướng nhân dân, rất khó khăn và tốn kém. Trung Quốc rất khôn, biết thừa muốn chiếm một nước thì tốt nhất là chiếm cái đầu não của nước ấy. Ở một nước dân chủ thì cái đầu não cũng chưa là gì vì còn nhân dân. Ở một nước CS thì chiếm được cái đầu não là chiếm tất cả. Quyền lực của cả cái nước VN đã tập trung trong tay ĐCS, toàn đảng lại tập trung hết quanh cái điểm tựa là Hồ Chí Minh. Tất cả sức mạnh hút vào một điểm thì chỉ cần chiếm lĩnh cái điểm đó là xong thôi. Cho nên điểm tựa cho cả kế hoạch Bắc thuộc mới là tựa trên ông Hồ Chí Minh, từ đó chi phối cả ĐCSVN, còn nhân dân VN bị đứng ngoài cuộc.

Nay một số người muốn chống Bắc thuộc nhưng lại vẫn muốn đứng trên cái nền CS để Thoát Trung, lại dùng đúng cái điểm tựa HCM làm sức mạnh tạo một ĐCSVN tiến bộ để lãnh đạo cả nước làm cuộc Thoát Trung! Tôi đã đặt câu hỏi thế này: Nó xâm lược nó tựa trên ông cụ Hồ (phải giữ vốn quý là những gì bác Hồ đã cùng bác Mao đã dày công xây đắp!), nay chống xâm lược cũng tựa vào đúng cái điểm tựa ấy thì phải xét xem thực chất điểm tựa ấy thuộc về ai, ai sử dụng được?

Rất nhiều dẫn chứng đã cho thấy cái điểm tựa HCM đã hoàn toàn nằm trong mưu đồ khuynh loát sâu kín của Trung Quốc rồi, điểm tựa ấy Trung Quốc dùng được chứ mình không dùng được đâu. Ông ấy xuất thân từ Giải phóng quân Trung Quốc (với tên Hồ Quang), từ Trung Quốc mới về Pắc-bó, gần chục năm cuối cùng ở bên Tàu là chính, lấy 2 người vợ Tàu, và mỗi lần cần Trung Quốc viện trợ thì ông ấy phải ký những hiệp ước gì đó chứ không thể tự nhiên cho không? Trong mối

quan hệ như thế Trung Quốc chỉ cần “trói” một điểm nút HCM thôi là đủ trói cả ĐCSVN và dùng ĐCSVN trói cả dân tộc này rồi...

Còn nhớ có lần ông Trần Quang Thành phỏng vấn tôi về khu tượng đài HCM 1400 tỷ ở Sơn La, nhiều người bảo làm như vậy là lãng phí tiền của trong khi nước còn nghèo, tôi bảo vấn đề không phải sợ lãng phí nhiều tiền mà vì hình tượng ấy đang bị Trung Quốc sử dụng để trói tay dân VN trước nạn Bắc thuộc, vì hình tượng có hại nên không thể xây dựng dù chỉ tốn một đồng.

Tóm lại, về câu hỏi ông đặt ra, làm thế nào để Thoát Trung, tôi kết luận thế này: Thoát Trung là một công cuộc không đơn giản, rất khó khăn và lâu dài. Nhưng rút gọn lại như một triết lý, như cái cốt lõi của vấn đề thì “Muốn Thoát Trung phải Thoát Cộng, mà muốn Thoát Cộng thì phải Thoát được Hồ”. Nếu bảo Việt Nam không thể Thoát Hồ, không thể Thoát Cộng được đâu thì điều đó cũng có nghĩa là xin thua luôn, cứ chịu Bắc thuộc thôi, Việt Nam không thể Thoát Trung được! Nạn Bắc thuộc mới sẽ diễn ra đúng như quy trình và bất khả kháng!?

Như tôi đã bộc lộ với ông, khi nói vấn đề này tôi luôn gặp xung đột giữa trái tim nóng và cái đầu lạnh. Về tình cảm tôi không bao giờ muốn, không bao giờ tin rằng nạn Bắc thuộc mới do trào lưu CS hai nước thiết kế ra cho đất nước mình đã là định mệnh đau đớn, cứ từng bước đi vào cõi chết một cách êm ả như thế, không còn lối thoát, những yếu tố tốt không thể biến hết được, nên tôi vẫn hăng hái ký vào bản này bản kia, phân tích điều này điều khác. Nhưng cái đầu quen tư duy khoa học của tôi, căn cứ vào quá trình thực tiễn lại bảo tôi rằng con mồi đã rúc sâu vào bẫy đến thế, vấn đề đã đi nhầm nhiều nước ngớ ngẩn như thế thì kết quả đã được định hình, thoát ra được là cực kỳ khó, cực kỳ khó như không tưởng vậy. Muốn Thoát Trung thì phải Thoát Cộng, muốn Thoát Cộng thì phải Thoát Hồ, xã hội như thế này làm sao làm được như thế?

TQT: Thưa ông, cứu nước là nhiệm vụ chung của toàn dân, của

cả dân tộc. Chúng ta đã từng có truyền thống thắng quân Tàu xâm lược, qua bao nhiêu thế kỷ, bao nhiêu triều đại. Vậy đất nước chúng ta hiện nay, với 90 triệu dân với tinh thần bảo vệ Tổ quốc, dù kẻ xâm lược nào cũng không ngần ngại, vậy bây giờ muốn cứu nước thì phải dựa vào ai, và trách nhiệm của Tri thức trong cuộc cứu nước này là thế nào thưa ông?

HSP: Ta đang đề cập đến tương quan giữa các sức mạnh, sức mạnh nhân dân trước 2 đối trọng là sức mạnh chế độ đảng trị của CS VN và sức mạnh chi phối của CSTQ.

Có lần ngồi nói chuyện vui với bạn bè, tôi có tưởng tượng ra tình huống thế này: Việt Nam đã đi những nước cò hết sức sai lầm nên lọt vào cái bẫy của Trung Quốc và trở thành bó tay đến mức thế này. Tàu muốn xâm lược Việt, nó phải duy trì hai nước ở chế độ Cộng sản để cho hai đảng CS cứ làm việc riêng với nhau. Ý thế mạnh Trung Quốc chẳng những chi phối nhân sự của CS Việt Nam qua các đại hội, mà giả sử xuất hiện một nhân vật cao cấp muốn chống Tàu thì nó mua ngay, nó thừa tiền để mua ngay, nếu mua không được thì, nói xin lỗi, nó giết ngay, nó thừa khả năng làm việc này nếu thấy cần thiết. Tương quan hiện nay cho phép nó làm như thế, trong bộ máy lãnh đạo Việt Nam khó có thể xuất hiện một nhân vật yêu nước chống Tàu.

Nhưng giả thử chỉ cần có một cuộc mít tinh biểu tình có khả năng làm mất cái nền tảng chính trị Cộng sản ở Việt Nam thì hoặc là sẽ có những tên Lê Chiêu Thống kêu gọi quân Tàu cứu viện. Thậm chí chẳng cần CS Việt Nam cầu viện, xe tăng Trung Quốc vẫn cứ kéo sang, đàn áp dân VN, đàn áp dân chủ Việt Nam, biến Hà Nội thành Thiên An Môn cũng khó lòng mà cản được nó. Tàu phải đàn áp dân chủ VN, phải giữ CS ở Việt Nam không phải vì ĐCSVN mà vì mục đích tự thân của Tàu. Muốn xâm lược được VN thì buộc VN phải còn chế độ CS.

Đây tuy mới chỉ là chuyện vui như một giả định, nhưng đã có anh em phản đối: ông đừng nghĩ thế, Tàu nó chẳng mạnh thế đâu, nó

cũng bị nhiều mâu thuẫn có thể dẫn đến sụp đổ tan vỡ, sao ông lại sợ nó thế? Tôi bảo: trong lịch sử Tàu mạnh đến đâu cuối cùng dân ta cũng chống được, nhưng đây là vua tôi cùng nhân dân một lòng chống giặc, cuối cùng nó chẳng cướp được của mình một tấc đất nào. Nhưng ngày nay tình hình thế giới thuận lợi hơn trước nhiều mà ta cứ mất hết biển đảo này đến cứ điểm khác, nó có thể buộc mình phải chấp nhận nhiều điều như thế, chính phủ VN chỉ dùng miệng để nói vuốt đuôi.

Việt Nam thua không phải vì Trung Quốc mạnh mà vì Việt Nam tự khừ hết sức mạnh của mình. Một kẻ ốm sắp chết cũng thừa sức bóp cổ mình nếu mình đã đầu hàng, tự trói tay và cầm con cái không được làm mất lòng nó. Nhà cầm quyền thì đã bị những cam kết trói tay rồi, dân chúng muốn biểu tình chống Tàu thì bị ngay chính quyền Việt Nam cấm đoán và trừng trị. Tôi còn nhớ những năm trước đây, muốn viết khẩu hiệu Hoàng Sa-Trường Sa là của VN thì tên đảo phải viết tắt HS-TS và thừa lúc nửa đêm không có công an mới đem dán lên cột điện. Tướng Nguyễn Chí Vịnh hứa với Tàu là sẽ trừng trị ai biểu tình chống Tàu xâm lược. Yêu nước mà phải sợ đảng như thế, Việt Nam thua là vì thế, “người ta lớn bởi vì ta quì xuống” chứ đâu phải vì Trung Quốc mạnh? Tàu chỉ mạnh trước một nhà nước đã đầu hàng và trước một nhân dân đã bị chính nhà nước của mình trói tay!

TQT: *Vậy nhân dân ta làm thế nào để thôi bị trói tay, phá bỏ xiềng xích đó để mà vùng lên để tổng giặc Tàu ra khỏi đất nước ta?*

HSP: Khi nói đến những việc này, tôi luôn bị mâu thuẫn giữa cái đầu lạnh và trái tim nóng. ở trên tôi vừa phân tích bằng cái đầu lạnh trước những hiện tượng thực tế, tương quan thực tế để thấy hết những khó khăn. Yêu cầu dân chủ của dân trước một chế độ chuyên chính độc quyền để có một chế độ dân chủ đa nguyên đa đảng đã là một khó khăn rất lớn, nhưng sự dân chủ hóa vẫn có cơ thành công vì cùng người Việt với nhau, giữa chính nghĩa và vô chính nghĩa trước

sau nhân dân vẫn có thể thắng.

Nhưng ác ở chỗ nước ta bị cái sức nén ngoại lai. Nếu nền CS ở VN thua, có đa nguyên đa đảng thì kế hoạch xâm lược của Trung Quốc hồng ân, lập tức nó đưa quân sang ngay, tình huống mất nước có thể đến ngay lập tức. Vậy trở trêu là đừng chống đảng, cứ để đảng từng bước nhượng bộ Tàu thì sẽ mất nước từ từ, nếu dân chủ thắng lợi biết đâu nguy cơ mất nước sẽ đến ngay lập tức. Với tư duy lạnh lùng cứ đặt ra những tình huống như thế.

Nhưng trái tim nóng, tấm lòng ta không chịu nổi sự chấp nhận như vậy. Người Việt có lương tâm vẫn cứ phải bực lộ chính kiến, làm mọi việc có thể để chống lại nguy cơ. Sách đã có câu “Có tận nhân lực mới tri thiên mệnh” tức là hãy cố hết sức mình mới biết định mệnh nằm ở đâu. Tất cả những điều mà lý trí đã phân tích như trên là dựa trên thực tế mà thực tế vẫn luôn biến động. Thực tiễn biến động sẽ xuất hiện những thời cơ, những nhân vật, như những ẩn số vượt khỏi mọi dự đoán, mọi bàn tay quyền lực, và lịch sử sẽ làm chức năng của nó. Người có lương tâm hãy cứ làm hết khả năng của mình, hướng vào nhân dân, ẩn số vẫn tiềm tàng ở đây! Điều quan trọng là nếu cứ im lặng, êm ái, chỉ biết ngoan ngoãn vâng lời thì tất cả sẽ chết đứng quy trình như đàn cá xấu số vậy! Đây là điều có thể biết trước.

Xin bàn thêm về thời sự. Sự biểu tình của dân chúng trước nạn biến Đông bị đầu độc có số lượng và chất lượng cao hơn trước, sự cản trở của chính quyền cũng có biểu hiện biết nghĩ lại. Nguyên nhân có nhiều, nhưng có yếu tố là khẩu hiệu xoay quanh trọng tâm bảo vệ môi trường, bảo vệ cuộc sống dân sinh và lãnh thổ của Tổ quốc, tạm tránh những đòi hỏi chính trị khác. Nhận thức phải đến tận cùng, nhận thức tới cùng là nguồn sức mạnh, nhưng từ đây đến cái đích cuối cùng phải dần từng bước, tiệm tiến, khôn khéo, tạo thời cơ, không thể vội vàng đốt cháy giai đoạn. Vận động xã hội là một khoa học nhưng đáp số cuối cùng của lịch sử không ai có thể quyết đoán trước được. ❖❖❖❖

NHỮNG BẤT CẬP trong triển khai dự án Formosa Hà Tĩnh

.....Nguyễn Thành Sơn 01-05-2016.....

Trong Lời mở đầu bài viết của TS Tô Văn Trường đăng ngày 3-5-2016 ([xin xem ở đây](#)), dựa trên những suy ngẫm của GS Nguyễn Huệ Chi – một đứa con Hà Tĩnh và nặng lòng với mảnh đất Hà Tĩnh, tuy không nắm sâu khoa học kỹ thuật nhưng lại có linh cảm của một trí thức có quá trình dần thân vào thực tế và nhìn thấu bụng dạ con người – BVN đã bước đầu nêu lên nhận xét rằng, chính ông Võ Kim Cự, nguyên Bí thư Tỉnh ủy Hà Tĩnh (trước đó là Phó Chủ tịch rồi Chủ tịch Hà Tĩnh), là người chủ chốt trong việc “hết lòng mai mối” cho tập đoàn Formosa Đài Loan có được chỗ đứng chân vững chãi tại Vũng Áng bằng mọi giá, vượt qua bất kỳ trở lực hay yêu cầu quan trọng nào của đất nước, như an ninh quốc phòng... Nay, với bài viết rất rõ ràng, đầy ắp chứng cứ của TS Nguyễn Thành Sơn, một trong những chuyên gia hàng đầu về ngành khai khoáng, linh cảm trên của GS Nguyễn Huệ Chi đã được chứng thực hai năm rưỡi.

Nhưng không phải chỉ có thế. Bài viết chắc nịch của TS Nguyễn Thành Sơn còn làm cho người đọc thấy hiển lộ sự không bình thường đầy mờ ám của các quan chức Hà Tĩnh mà đứng đầu là ông Cự, trong việc chạy [vay] hơn cả ngựa phi để một dự án đầy tai tiếng và có quy mô hơn chục tỷ đô từ Tập đoàn Formosa Đài Loan đi đích đến ông Thủ tướng xong xuôi trót lọt chỉ vùn vụt mất 12 ngày. Không cần đếm xỉa đến những văn bản được thảo vội vàng, sai be bét về chính tả (điều tuyệt nhiên không được phép trong công văn hành chính, chứng tỏ người đứng đầu có tấm bằng Thạc sĩ dỏm đúng như dư luận đang tố cáo), hãy nói đến việc luồn lách nhằm bỏ qua hết mọi thủ tục điều tra về bất cứ phương diện nào, đặc biệt là về năng lực thực tế cũng như về uy tín hoạt động kinh doanh của phía chủ đầu tư, mà TS Sơn gọi là “vô trách nhiệm” và “trái thẩm quyền” của ông Võ Kim Cự, chúng ta bắt gặp rừng rậm, vì chính những tệ nạn căn cốt nằm sâu trong phẩm chất một loại quan chức vô học và vô hạnh như thế, rất có thể là nguyên nhân số một làm cho biển miền Trung chúng ta hôm nay bị chết, ngành hải sản truyền thống bị thất thu, GDP chắc chắn sẽ còn tuột dốc và dân chúng sẽ lâm vào nạn đói trầm trọng. Ông Võ Kim Cự làm những việc lợi người hại nước đó để làm gì nếu không là chỉ nhắm vào lợi

ích của gia đình con cái ông, ngoài ra thì phó mặc? Dựa trên những đặc quyền của một thể chế độc tài để ông tự tung tự tác, phải chăng chính ông và những người dung dưỡng cho ông đã tự tổ cáo những ung nhọt đã trở thành ung thư của chế độ hôm nay?

Tất nhiên, bài viết của TS Nguyễn Thành Sơn còn hé lộ nhiều điều quan trọng. Chẳng hạn, về những người liên đới, ngoài ông Võ Kim Cự, chúng ta còn thấy có thêm tên ông Trần Đình Đàm vốn cũng là một Bí thư Tỉnh ủy Hà Tĩnh trước ông Võ Kim Cự vài khóa, về sau ra làm Chánh văn phòng Quốc hội; và ở cấp trung ương là ba ông Nguyễn Sinh Hùng, Nguyễn Tấn Dũng và Hoàng Trung Hải. Những người này, trong cương vị trọng yếu đương thời của họ, qua những văn bản mà họ đã ký, phải chịu trách nhiệm cá nhân đến đâu việc rước Formosa vào trấn ở Vũng Áng một cách sai quy chế và trái với luật đầu tư dành cho các doanh nghiệp nước ngoài vào Việt Nam! Thiết tưởng những ai đang cầm chịch đất nước trong những ngày này, nếu còn chút bản lĩnh và muốn lấy lại được chút nào lòng tin đang cạn kiệt của nhân dân cả nước, trong nghị trình giải quyết tổng thể sự cố tràn tràn “cá chết Vũng Áng” chắc chắn phải đặt ra nghiêm túc, hãy xem xét luôn các vấn đề mà giới trí thức chủ động đưa lên bàn cân cho các vị, một cách thật thấu đáo, công minh.

Bauxite Việt Nam

Chúng tôi đã từng chủ trì và/hoặc tham gia soạn thảo và/hoặc thực hiện các thủ tục trình các cơ quan nhà nước phê duyệt các Báo cáo đầu tư, PFS, FS, ĐTM, các Hồ sơ mời thầu v.v... của các dự án nhiệt điện chạy than của TKV có tổng mức đầu tư mỗi dự án khoảng 120+600 triệu US\$.

Qua nghiên cứu Báo cáo đầu tư của dự án Formosa (2008) có tổng mức đầu tư giai đoạn đầu lên tới 7,897 tỷ US\$, chúng tôi thấy tiến độ chuẩn bị đầu tư (từ khảo sát tình hình đến cấp giấy phép) của dự án này nhanh đến khó tin.

Đi sâu tìm hiểu, chúng tôi thấy cần nêu ra dưới đây những bất cập có liên quan đến trình tự/thủ tục đầu tư cũng như chất lượng của dự án Formosa để các cơ quan chức năng và/hoặc có thẩm quyền của VN tham khảo, góp phần nhanh chóng điều tra kết luận về nguyên nhân của vụ cá chết ở ven bờ biển miền Trung theo

yêu cầu của Thủ tướng:

Tóm tắt dự án

Chủ đầu tư dự án liên hợp thép-cảng Sơn Dương Hà Tĩnh (gọi tắt là Formosa) gồm 6 công ty: Công ty cổ phần hữu hạn nhựa công nghiệp Đài Loan, Công ty cổ phần hữu hạn nhựa công nghiệp Nam Á, Công ty cổ phần hữu hạn sợi hóa học Đài Loan, Công ty cổ phần hữu hạn dầu khí Formosa, Công ty cổ phần hữu hạn công nghiệp nặng Formosa, và Cty trách nhiệm hữu hạn Sunsco Holding Ltd.

Dự án Formosa Hà Tĩnh được chia thành 3 giai đoạn:

Giai đoạn 1 (gồm 2 bước): Bước 1-1, đầu tư liên hợp luyện gang thép và cảng công suất 7,5 triệu tấn/năm; Bước 1-2, sẽ nâng công suất lên đạt và 15 tr.t/năm; Tổng mức đầu tư bước 1-1 (gồm tổ hợp gang-thép và cảng biển Sơn Dương) khoảng 7,897 tỷ đô la.

Giai đoạn 2: xây dựng tổ hợp nhà máy lọc dầu công suất 15 tr.tấn dầu thô/năm và 1,2 tr.tấn ethylene/năm;

Giai đoạn 3: Xây dựng cảng Sơn Dương thành cảng tổng hợp phục vụ trung chuyển hàng hóa trong khu vực (gồm cả Bắc Thái Lan và Nam Lào).

Địa điểm triển khai: Khu kinh tế Vũng Áng, Hà Tĩnh. Tổng diện tích chiếm đất chỉ riêng giai đoạn 1 là 44.476.751 m² (4.448 ha), bao gồm toàn bộ cảng biển sâu nhất khu vực miền Trung là Sơn Dương.

Như vậy, có thể thấy, Formosa là một “siêu dự án” được triển khai trên một địa bàn chiến lược về kinh tế và quốc phòng của VN.

Thủ tục đầu tư đã được tiến hành theo kiểu đối phó

Nếu tính cả 3 giai đoạn, Formosa là một dự án rất lớn, có tổng mức đầu tư hàng chục tỷ đô la. Nhưng thời gian nghiên cứu, khảo sát, làm thủ tục, xin giấy phép rất ngắn. Điều này cho phép nghi ngờ chất lượng của dự án “chục tỷ đô” này. Cụ thể như sau:

Theo báo cáo của Formosa, năm 2007, “sau nửa năm nghiên cứu khảo sát điều kiện tự nhiên, kinh tế, xã hội của các tỉnh Bắc Trung Bộ Việt Nam”, Formosa đã “mời lãnh đạo tỉnh Hà Tĩnh, đại diện văn phòng chính phủ Việt Nam, đại diện bộ công thương và bộ kế hoạch đầu tư Việt nam đến Đài Loan thăm và khảo sát, tìm hiểu các vấn đề...” “Báo cáo với thủ tướng Nguyễn Sinh Hùng về kế hoạch đầu tư của tập đoàn và xin ý kiến của thủ tướng; Báo cáo với thủ tướng Hoàng Trung Hải về kế hoạch đầu tư của tập đoàn và xin ý kiến của thủ tướng; Báo cáo với chánh văn phòng quốc hội [hội] Trần Đình Đàm [Đàn] về kế hoạch đầu tư của tập đoàn và xin ý

kiến của ngài chánh văn phòng" (hết trích nguyên văn kể cả sai ngữ pháp).

Sau đó, ngày 09-11-2007, Chủ tịch Công ty Sunsco Holding Ltd. (có trụ sở tại quần đảo Cayman, vùng Caribe - nằm giữa Cuba và Jamaica, là thiên đường của các công ty để rửa tiền và trốn thuế) và Chủ tịch Tổng công ty Formosa công nghiệp nặng có trụ sở ở Đài Bắc, đã gửi "Thư quan tâm đầu tư" (thực ra chỉ là một mảnh giấy tiếng Anh, không có tên người ký, không có địa chỉ phát hành, không dấu, không logo v.v...) gửi UBND Hà Tĩnh bày tỏ kế hoạch đầu tư vào Khu kinh tế Vũng Áng tổ hợp nhà máy luyện thép với tổng công suất 15 triệu tấn/năm; đồng thời bày tỏ "hy vọng được trao đổi với các sở/ban ngành có liên quan của Hà Tĩnh về kế hoạch đầu tư, và được tổ chức gặp để báo cáo thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng để kế hoạch nhận được giấy phép của chính phủ trung ương sớm nhất có thể".

Sau khoảng 1 tháng, Phó chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh Võ Kim Cự ký văn bản số 3182/UBND-CN₂ ngày 12-12-2007 v/v đầu tư vào Hà Tĩnh của Tập đoàn Formosa. Văn bản này đã "đề nghị Tập đoàn tiến hành khảo sát, lập hồ sơ các dự án báo cáo Chính phủ VN, các Bộ ngành Trung ương có liên quan và UBND tỉnh Hà Tĩnh để kịp thời hoàn chỉnh thủ tục đầu tư theo quy định hiện hành". Đây thực chất là một văn bản vô trách nhiệm (bỏ qua các thủ tục tìm hiểu/đánh giá về năng lực của chủ đầu tư) và trái thẩm quyền (góp phần làm phá vỡ các qui hoạch lớn về kinh tế của Chính phủ, gồm các qui hoạch về thép, điện, cảng biển, v.v...).

Sau đó **12 ngày**, Tập đoàn Formosa đã thực hiện xong ý kiến chỉ đạo tại văn bản nói trên của Phó chủ tịch Hà Tĩnh Võ Kim Cự, xây dựng xong báo cáo đầu tư về hai dự án khu liên hợp luyện thép (15 tr. t/năm) và cảng tổng hợp Sơn Dương (200.000 DTW) để trực tiếp báo cáo Phó TT Hoàng Trung Hải vào ngày 24-12-2007.

Sau đó 3 ngày, ngày 27-12-2007, Tổng giám đốc Tổng công ty Formosa công nghiệp nặng Ngô Quốc Hùng đã có thư gửi Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, trong đó khẳng định: "Chúng tôi đã xây dựng Báo cáo đầu tư về hai dự án trên để trình Chính phủ Việt Nam. Theo đó thời gian hoàn thành lò cao thứ 1 của giai đoạn 1 được rút ngắn từ 48 tháng xuống còn 36 tháng. Nay chúng tôi xin gửi tới ngài báo cáo đó, rất mong được Ngài và các cơ quan hữu quan của Chính phủ Việt Nam sớm chấp thuận" và hứa: "Ngay sau khi nhận được sự chấp

thuận của chính phủ Việt nam, chúng tôi sẽ triển khai việc lập báo cáo tiền khả thi và tháng 3/2008 sẽ trình lên các cơ quan hữu trách của Việt Nam" (hết trích dẫn).

Qua sự việc trên cho thấy, Báo cáo đầu tư của dự án qui mô hàng chục tỷ đôla chỉ được thực hiện vồn vện trong vòng 12 ngày, đã được trình lên tới Chính phủ VN.

Ngày 15-01-2008, Tổng giám đốc Tổng công ty Formosa công nghiệp nặng Ngô Quốc Hùng, từ Đài Bắc đã gửi Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng "Thư bảo đảm xin đầu tư xây dựng dự án cảng Sơn Dương và khu liên hợp gang thép tại Hà Tĩnh".

Mặc dù thư này được gửi cho Thủ tướng, nhưng ngay ngày hôm sau, từ Hà Tĩnh, Phó chủ tịch UBND tỉnh Võ Kim Cự đã ký công văn số 102/UBND/CN₂ ngày 16-01-2008 về việc đầu tư vào Hà Tĩnh của Tập đoàn Formosa (Đài Loan). Công văn này đã khẳng định: "Sau khi xem xét văn thư ngày 15-01-2008 của Tập đoàn Formosa (Đài Loan) về việc cam kết đầu tư Dự án cảng Sơn Dương và Dự án nhà máy luyện thép công suất 15 triệu tấn/năm... UBND tỉnh Hà Tĩnh xin báo cáo và đề nghị như sau: ... Formosa là Tập đoàn có các nguồn lực và kinh nghiệm đầu tư các dự án lớn, đặc biệt là dự án cảng biển và luyện thép... Kính đề nghị Thủ tướng Chính Phủ và các Bộ, ngành liên quan cho phép Tập đoàn lập dự án trình cấp có thẩm quyền xem xét, quyết định cho thực hiện dự án nói trên".

Như vậy, bằng công văn 102/UBND/CN₂ ngày 16-01-2008 nói trên, Phó chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh đã cố tình hợp thức hóa công văn số 3182/UBND-CN₂ ngày 12-12-2007. Văn bản trên còn cho thấy rõ hành động vô trách nhiệm của UBND tỉnh Hà Tĩnh. Trong khi Formosa là đối tác được thể giới bêu danh hàng đầu trong lĩnh vực gây ô nhiễm môi trường, thì, chỉ trong vòng 24h, sau khi Formosa "cam kết đầu tư" với Thủ tướng, UBND tỉnh Hà Tĩnh đã khẳng định với Thủ tướng: "Formosa là Tập đoàn có các nguồn lực và kinh nghiệm đầu tư các dự án lớn, đặc biệt là dự án cảng biển và luyện thép" !!!.

Những ưu đãi không có cơ sở

Mặc dù Formosa chưa trình dự án, ngày 28-02-2008, Ban quản lý Khu kinh tế Vũng Áng - Hà Tĩnh đã lập "Biên bản ghi nhớ về điều kiện ưu đãi đầu tư cho dự án nhà máy thép và cảng Sơn Dương". Biên bản này đã nêu cụ thể 14 mục ưu đãi đối với Formosa. Trong đó, có những mục như "Thời gian thuê đất 70 năm, kể từ

khi hợp đồng thuê đất có hiệu lực". Đây là hành động "cầm đèn chạy trước ô tô" của UBND tỉnh Hà Tĩnh. Vì, sau đó 4 ngày, Phó Thủ tướng Hoàng Trung Hải mới ký văn bản số 323/TTg-QHQT ngày 04-3-2008 "về việc đầu tư xây dựng Nhà máy luyện thép và cảng nước sâu tại Hà Tĩnh", trong đó có nội dung: "UBND tỉnh Hà Tĩnh chủ trì, phối hợp với các Bộ ngành có liên quan chỉ đạo Ban quản lý Khu kinh tế Vũng Áng hướng dẫn nhà đầu tư lập dự án đầu tư và hồ sơ xin cấp Giấy chứng nhận đầu tư, tổ chức thẩm định Dự án và hồ sơ theo quy định hiện hành của Luật đầu tư, trình Thủ tướng Chính phủ xem xét, quyết định".

Sau khi có ý kiến chỉ đạo trên, thay vì phải "hướng dẫn nhà đầu tư lập dự án đầu tư" theo ý kiến chỉ đạo của Phó Thủ tướng, ngày 25-3-2008, cũng chính Ban quản lý Khu kinh tế Vũng Áng, đã ký "Biên bản ghi nhớ bổ sung, sửa đổi về điều kiện ưu đãi đầu tư cho dự án nhà máy thép và cảng Sơn Dương". Trong đó, mục "Thời gian thuê đất 70 năm, kể từ khi hợp đồng thuê đất có hiệu lực" đã được sửa đổi thành: "Thời gian thuê đất 70 năm, kể từ khi hợp đồng thuê đất có hiệu lực. Trước khi hết hạn thuê đất 2 năm, nếu có nhu cầu, nhà đầu tư (FORMOSA) phải trình UBND tỉnh Hà Tĩnh đơn xin thuê đất cho thời gian tiếp theo và trong vòng 03 tháng (kể từ ngày nhận được đơn xin thuê đất), UBND tỉnh Hà Tĩnh có trách nhiệm trả lời nhà đầu tư. Khi đó, FORMOSA là nhà đầu tư được ưu tiên để tiếp tục thuê đất nhưng chính sách thuê đất được áp dụng theo quy định của luật Việt Nam tại thời điểm hiện hành".

Qua sự việc trên cho thấy, trong khi chủ đầu tư chưa trình Dự án, UBND tỉnh Hà Tĩnh đã ký biên bản thỏa mãn tất cả các yêu cầu của chủ đầu tư. Đặc biệt, việc giao đất 70 năm được bổ sung các điều kiện được chấp nhận kéo gần như vô thời hạn.

Mặc dù Báo cáo đầu tư của Formosa chưa được lập và chưa được các cơ quan hữu quan phê duyệt, ngày 09-4-2008, Phó chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh Võ Kim Cự đã ký văn bản số 858/UBND-CN₂ về việc xác nhận ưu đãi đầu tư cho Tập đoàn Formosa. Văn bản này đã đưa ra 5 ưu đãi về thuế, 3 ưu đãi về đất, 2 ưu đãi về bồi thường, giải phóng mặt bằng, 4 hỗ trợ về hạ tầng kỹ thuật, 2 hỗ trợ về đào tạo nguồn nhân lực, và 1 hỗ trợ về chi phí quảng cáo. Riêng về ưu đãi thuê đất, văn bản đã khẳng định "Thời gian cho thuê đất là 70 năm. Khi hết hạn thuê đất, nếu có nhu cầu, Formosa sẽ được ưu tiên

tiếp tục thuê đất, chính sách thuê đất được áp dụng theo quy định của pháp luật Việt Nam tại thời điểm đó".

Nhờ có những ưu đãi "từ trên trời rơi xuống", ngày 11-4-2008, hai ngân hàng Hongkong and Shanghai Banking Corporation Ltd. (HSBC) và Mega International Commercial Bank Co., Ltd đã có "Thư quan tâm" gửi cho Formosa. Trong đó, HSBC đã lưu ý nếu chính sách của Chính phủ thay đổi thì Thư quan tâm này sẽ cần được HSBC khẳng định lại!

Những rủi ro về môi trường chưa được xem xét

Dự án Formosa có nhà máy luyện gang thép với công nghệ lạc hậu, nên phải dùng than mỡ để luyện coke cho lò cao. Nhu cầu than mỡ hàng năm phải nhập khẩu là 3,623 triệu tấn để luyện ra 2,52 triệu tấn coke (xem tr.24, Thuyết minh tổng hợp). Ngoài ra, hàng năm Formosa phải sử dụng khoảng 0,642 triệu tấn dolomit; 1,442 triệu tấn đá vôi, và 1,296 triệu tấn than cám.

Quy trình luyện coke thải ra rất nhiều độc tố vì than mỡ dùng để luyện coke thường có chứa các chất rất độc hại và nguy hiểm, như: sulphure ($\approx 0,3\%$) chlorine ($\approx 0,03\%$), phosphorous ($\approx 0,001\%$), và arsenic ($\approx 0,004\%$).

Như vậy, chỉ riêng 3 loại chất cực độc (là chlorine, phosphorous, và arsenic) chứa trong than mỡ đã khoảng 0,035%. Với lượng tiêu dùng 3,623 triệu tấn/năm, chỉ riêng khâu luyện coke sẽ thải ra môi trường dưới mọi hình thức ít nhất 1.268 tấn/năm chất cực độc nói trên.

Đáng lưu ý, những loại than dùng để luyện coke đã được Formosa nhập về VN đều là những loại than rẻ tiền. Thay vì nhập khẩu than mỡ, Formosa đã nhập khẩu than bitum vào VN để luyện coke. Cụ thể, năm 2014, Formosa đã nhập khẩu 960.466 tấn than bitum từ Indonesia với giá bình quân gần 84 U\$/tấn và năm 2015, Formosa đã nhập khẩu 87.923 tấn than bitum từ Canada để luyện coke với giá bình quân 82 U\$/tấn. Các thành phần độc tố nói trên trong các loại than bitum rẻ tiền này chắc chắn còn cao hơn nhiều so với trong than mỡ đắt tiền (khoảng 200 U\$/tấn).

Nhà máy luyện coke của Formosa theo thiết kế có công suất 2,86 triệu tấn/năm. Như vậy, cũng theo thiết kế, lượng khí lò coke (COG) hàng năm lên tới 1,4 tỷ Nm³ (trong điều kiện bình thường) và thải ra khoảng 1,1 triệu tấn xỉ/năm. Ngoài than luyện coke, nhà máy này còn phải sử dụng 1.906 tấn dầu rửa/năm.

Điều đáng lo ngại là trong Báo cáo đầu tư, Formosa đã cố tình không đưa ra các đặc tính kỹ thuật cũng như các thành phần hóa học của các loại nguyên liệu đầu vào được đưa vào sử dụng trong dự án (trong đó có các thành phần độc tố trong than luyện coke và dầu rửa).

Vấn đề bảo vệ môi trường không được đề cập trong Báo cáo đầu tư

Như trên đã nêu, ngày 25-3-2008, Phó Thủ tướng Hoàng Trung Hải mới ký văn bản "Đồng ý chủ trương Tập đoàn công nghiệp nặng Formosa - Đài Loan lập Dự án đầu tư Nhà máy liên hợp thép tại Khu kinh tế Vũng Áng và Cảng nước sâu Sơn Dương tỉnh Hà Tĩnh như đề nghị của UBND tỉnh Hà Tĩnh tại văn bản nêu trên" (số 102/UBND-CN2 ngày 16-01-2008).

Nhưng ngay trong năm 2008 (không rõ tháng), Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh đã trình "Báo cáo dự án đầu tư khu liên hợp gang thép và cảng Sơn Dương Formosa Hà Tĩnh". Báo cáo đầu tư gồm 2 phần: phần I -Thuyết minh tổng hợp (tổng luận, 116 trang khổ A4) và phần phụ lục; phần II -Giải trình kinh tế-kỹ thuật (gồm 5 chương, 281 trang khổ A4).

Đối với một dự án nhạy cảm với môi trường, có mức đầu tư tới 7,897 tỷ U\$, nội dung Báo cáo đầu tư này đã được lập hoàn toàn đối phó, không theo các quy định hiện hành của Luật đầu tư. Trong đó, đặc biệt là phần liên can đến bảo vệ môi trường.

Trong Thuyết minh tổng hợp, Mục 9.9 "Bảo vệ môi trường" (tr.87-94) được thực hiện rất sơ sài và rất mơ hồ. Trong đó, mục 9.9.2 "Ứng dụng các giải pháp khống chế ô nhiễm" gồm: khống chế ô nhiễm không khí (2 trang); khống chế ô nhiễm nước (1 trang); tận dụng chất thải rắn (>2 trang); khống chế tiếng ồn (<1 trang).

Trong "Giải trình kinh tế-kỹ thuật", mục 3.2 "Hệ thống cung cấp nước và xử lý nước thải" cũng vồn vện có 4 trang khổ A4 (tr. 3-37+3-41, kể cả 2 trang hình vẽ). Trong đó, mục 3.2.2.3 "Hệ thống xử lý nước thải" có tổng số chưa đầy 12 dòng (5 dòng về "dự kiến", 4 dòng về "nước thải sinh hóa" và 2 dòng về "nước thải công nghiệp").

Với nội dung rất sơ sài của một Báo cáo đầu tư như trên, nhưng, trong một thời gian ngắn kỷ lục, chủ đầu tư đã được cấp đất và triển khai dự án. Điều này đặt ra câu hỏi về chất lượng của các hồ sơ dự án do chủ đầu tư lập, trong đó có Báo cáo đánh giá tác động môi trường (ĐTM) và chất lượng tổ chức thẩm định dự

án của phía VN trước khi cấp phép.

Việc quản lý môi trường bị buông lỏng

Như chúng ta đã biết, Formosa là một dự án thuộc lĩnh vực luyện kim (có gắn với cảng biển và sản xuất nhiệt điện tự dùng). Công nghệ của nhà máy thuộc loại lạc hậu (phải sử dụng coke để luyện gang). Quy trình sản xuất gang thuộc loại liên hoàn và liên tục. Khối lượng chất thải các loại (rắn, lỏng, khí) rất lớn, có chứa nhiều chất độc hại, và được thải ra liên tục. Chỉ riêng chất thải lỏng được phê duyệt thải ra môi trường tới hàng chục nghìn m³/ngày.

Thế nhưng, việc quan trắc, giám sát từ phía các cơ quan của nhà nước lại chỉ thực hiện theo chu kỳ. Đặc biệt, việc xử lý các chất cực độc phát sinh từ công nghệ luyện coke-gang-thép đã không được kiểm soát khách quan và liên tục. Đây là một kẻ hở lớn mà chủ đầu tư có thể lợi dụng để chỉ cần trong vòng vài phút có thể thải hết ra biển hàng tấn chất cực độc như Chlorine, Phosphorous, Arsenic.

Để làm sáng tỏ vấn đề này, cơ quan chức năng cần công bố toàn văn ĐTM và những tài liệu liên quan đến việc phê duyệt ĐTM của dự án.

Câu hỏi, liệu hàng tấn chất cực độc nêu trên có dẫn đến cá chết hàng loạt hay không? chúng tôi xin nhường lời cho các nhà khoa học hóa sinh./.

FORMOSA, VÀI CON SỐ

1. Tiền thuê đất: Formosa thuê của VN 3.300 ha đất, trong thời hạn 70 năm với giá 96 tỷ đồng cho cả thời gian thuê. Tính trung bình 42 đồng/m²/năm. Một con số kỷ lục chẳng? So sánh:

- Tính ra cho Formosa thuê 1m² đất trong 70 năm mới đủ tiền mua một "ô bánh mì không".

- Giá này cao hơn 20 lần giá cho Công ty sản xuất nông, lâm nghiệp thuê đất để sản xuất nông, lâm, ngư nghiệp (loại thấp nhất) trên cùng địa bàn phường Kỳ Phương, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh. (Tham khảo Thông tư 207/2014/TT-BTC về tiền thuê đất của công ty nông lâm nghiệp sản xuất nông lâm nghiệp và Quyết định 94/2014/QĐ-UBND về Bảng giá đất năm 2015 Hà Tĩnh).

2. Bao nhiêu nước biển bị ô nhiễm: số m³ nước nghi có thể Formosa đã làm ô nhiễm kim loại nặng trong 1 tháng gần đây theo tính toán của tôi là: 6.2500.000.000.000.0000.000 m³, đọc nhanh là: sáu phẩy hai lăm tỷ m³. (tính bờ biển từ Vũng Áng đến Lăng Cô là 250km, độ sâu trung bình 500m, xa bờ 50km). Nay đã vào đến Đà Nẵng. Lượng nước này bằng 20 tỷ lần dung tích của hồ Kẻ Gỗ nổi tiếng ở Hà Tĩnh.

Theo Vỹ Văn
(kimdunghn.wordpress.com)

GDP BẮN

Tăng trưởng kinh tế bằng mọi giá

.....*Nam Nguyễn 30-04-2016*.....

Thảm họa quốc gia về ô nhiễm môi trường đã hiển hiện qua sự kiện cá chết hàng loạt ở các tỉnh ven biển miền Trung. Giới khoa học cho rằng đây là hậu quả của nhiều thập niên phát triển kinh tế bằng mọi giá và xem nhẹ việc hủy hoại môi trường.

Lời cảnh báo đã được chứng thực.

Vụ cá chết hàng loạt ở ven biển miền Trung trở thành một thảm họa quốc gia về môi trường, đã chứng thực những lời cảnh báo mà giới khoa học và các nhà hoạt động dân quyền từng đưa ra và không được chính phủ lắng nghe. Những năm trước, giới khoa học đã khuyến cáo không nên phát triển nóng những khu công nghiệp ven biển đặc biệt là công nghiệp nặng.

Dự án khổng lồ khu liên hợp gang thép 22 triệu tấn/năm và nhà máy nhiệt điện 1.500 Mw của Tập đoàn Formosa ở Vũng Áng Hà Tĩnh, từng được cảnh báo là sẽ gây ô nhiễm môi trường nghiêm trọng. Lúc đó các nhà khoa học đã đặc biệt lưu ý về việc phải đảm bảo những biện pháp giảm thiểu ô nhiễm môi trường và không nên tăng trưởng kinh tế bằng mọi giá.

Thế nhưng, không hiểu vì cố ý hay vô tình, đánh giá tác động môi trường của dự án khu phức hợp Formosa chưa lường trước những tác động mà ông Bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà gọi là ảnh hưởng gián tiếp. Ngoài ra cơ quan chức năng của Việt Nam còn bỏ qua vi phạm pháp luật của Formosa, để cho Công ty này thiết lập đường ống xả thải đặt ngầm dưới biển và đã xả thải gọi là thử nghiệm từ tháng 3-2015 và được cấp phép chính thức vào cuối năm 2015. Phát biểu ngày 28-4-2016 tại Vũng Áng của Bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà nhìn nhận là, cho đến nay phía Việt Nam chưa thể tiếp cận, giám sát, hệ thống xả thải ngầm dài

1,5km đặt sâu 17 mét dưới mực nước biển của Formosa. Ở thời điểm muộn màng này, ông Bộ trưởng mới nói là sẽ đề nghị các biện pháp sửa sai, để giám sát đường ống ngầm. Tuy vậy Bộ trưởng Trần Hồng Hà không đề cập tới việc Formosa phải đưa đường xả thải lên trên mặt nước, như pháp luật Việt Nam qui định.

Các nhà khoa học thiên về giả thiết Formosa súc rửa đường ống bằng hóa chất kịch độc là nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường. TS Tô Văn Trường, chuyên gia tài nguyên nước và môi trường được báo Thanh Niên trích lời, xin phép dẫn nguyên văn: *“Suy cho cùng lỗi lớn nhất là giám sát để thi hành quyết định phê duyệt đánh giá tác động môi trường gọi tắt là ĐTM còn nhiều lỗ hổng. Báo cáo ĐTM nếu làm nghiêm túc sẽ chỉ rõ các đầu vào, đầu ra kể cả chất độc, chất thải dạng khí, nước và rắn. Cho nên nếu có sự cố, mở ĐTM ra đối chiếu với thực tế sẽ không bị mù tịt như những ngày qua.”*

TS Nguyễn Quang A, nhà phân biệt độc lập, nguyên Viện trưởng Viện Nghiên cứu Phát triển IDS từ Hà Nội kêu gọi Nhà nước sửa sai:

“Tai họa môi trường này phải là một bài học cảnh tỉnh đối với các nhà chức trách Việt Nam, phải cần nhắc rất là kỹ. Các chuyên gia thực sự đã cảnh báo về vấn đề phát triển bền vững, về vấn đề hủy hoại môi trường, về những dự án nhất là dự án công nghiệp nặng. Từ lâu lắm rồi từ vụ bauxite Tây nguyên... hoặc ở IDS chúng tôi 8-9 năm trước thì anh Trần Vĩnh Nguyên đã đặt ra khái niệm GDP bẩn, việc chỉ chú trọng tăng trưởng mà không chú trọng đến vấn đề bảo vệ môi trường thì có thể được một cái trước mắt, nhưng mà hại một cái vô cùng lâu dài và sẽ rất tốn kém để sửa lại những lỗi lầm đó... rất đáng tiếc những hậu quả ấy nay đã hiển hiện lên rồi.”

Cố gắng thoát khỏi đói nghèo

Nhà nước Cộng sản Việt Nam cố gắng thoát khỏi đói nghèo và đánh giá thành tích phát triển 40 năm của mình là đã tăng thu nhập đầu người từ mức vài trăm USD lên hơn 2.000 USD/năm. Mặc dù cho đến nay Việt Nam vẫn tụt hậu so với láng giềng hàng chục năm, nhưng để được xếp vào danh sách quốc gia có thu nhập trung bình thấp, Nhà nước Việt Nam dựa vào các dự án đầu tư nước ngoài với nguồn vốn FDI hàng chục tỷ USD mỗi năm. Trong 25 năm từ 1988 tới 2013 Việt nam đã tiếp nhận khoảng 100 tỷ USD từ nguồn vốn FDI.

Phó Giáo sư Tiến sĩ Hồ Uy Liêm, nguyên Phó Chủ tịch Liên hiệp các Hội Khoa học Kỹ thuật Việt Nam, đồng thuận về việc phát triển kinh tế phải bền vững, không thể xem nhẹ việc hủy hoại môi trường. Từ Hà Nội PGS-TS Hồ Uy Liêm phát biểu:

“Việt Nam muốn phát triển, muốn sự hỗ trợ của các nước để phát triển nhanh hơn nhưng không thể bằng cách hủy hoại môi trường. Việc này ảnh hưởng trực tiếp đến sức khỏe người dân, ảnh hưởng giống nòi người Việt Nam. Đây là những vấn đề vô cùng trầm trọng tôi thấy cần phải xử lý nghiêm.”

Tất cả các tỉnh thành ở Việt Nam đều trông chờ các dự án đầu tư nước ngoài để có tăng trưởng GDP cho địa phương, tạo công việc làm cho người dân. Đó là chưa kể vấn đề hoa hồng và phần trăm chia chác, dự án càng lớn tỷ lệ này càng cao. Đây là vấn đề được xem như thường tình ở Việt Nam, tuy rằng cũng có những vụ bị phát hiện từ nước ngoài, được đưa ra ánh sáng và buộc phải truy tố.

Các chuyên gia đã chỉ ra rằng, tăng trưởng kinh tế của Việt Nam dựa trên sản xuất và xuất khẩu của khu vực đầu tư nước ngoài, tỷ lệ hiện tại vào khoảng 70% tổng xuất khẩu của Việt Nam. Rõ ràng, có quá nhiều động cơ để chính quyền Việt Nam các cấp, quyết tâm trải thảm đỏ, ưu đãi các dự án đầu tư nước ngoài. Bất kể đó là dự án gì cho dù khả năng khi sản xuất có thể gây ô nhiễm môi trường nghiêm trọng và

rất khó giảm thiểu những tác động ngược chiều đó.

Nhà phản biện TS Nguyễn Quang A, từ Hà Nội lên tiếng đánh động dư luận về thực tế ô nhiễm môi trường ở Việt Nam, có thể còn nghiêm trọng hơn nữa ở trong tương lai:

“Đã đến lúc phải lên tiếng, phải cảnh báo và phải bằng áp lực xã hội để buộc những người có quyền quyết định phải lắng nghe ý kiến của người dân và phải cân nhắc những vấn đề môi trường, không thể có chuyện đánh đổi tăng trưởng lấy môi trường, hủy hoại môi trường... Hiện bây giờ rất đáng tiếc là những hậu quả ấy đã hiển hiện lên rồi. Tôi nghĩ bây giờ cũng khá là muộn, nhưng muộn còn hơn không, còn tiếp đến những chuyện mà người ta đặt vấn đề là điện hạt nhân và nhiều dự án như thế... Ví dụ dự án khu gang thép Thái Nguyên, không những có chuyện ô nhiễm môi trường mà hiệu quả kinh tế sờ sờ ra đây, vấn đề này thực sự các chuyên gia chúng tôi đã cảnh báo từ cách đây 20 năm rồi... Với những trường hợp như thế không bao giờ nên tiếp tục mở rộng với những công nghệ như vậy...”

Theo dõi lịch sử Việt Nam cận đại, nhiều người tỏ vẻ kinh ngạc tại sao VN lại không tránh những vết xe đổ mà những quốc gia khác đã trải nghiệm qua. Từ chuyện cố đeo đuổi mấy chục năm rồi mới từ bỏ mô hình kinh tế kế hoạch tập trung kiểu Liên Xô, cho tới việc khai thác bauxite dù chưa thấy lợi nhuận đã ần hiện thảm họa môi trường, hay mơ ước phát triển điện hạt nhân, khi các nước đi trước vì mối lo an toàn đang cố gắng từ bỏ nó.

Chính vì thế trên mạng xã hội đầy rẫy những lời bình phẩm cho rằng, thảm họa môi trường ven biển miền Trung, khởi phát từ vùng biển khu Công nghiệp Vũng Áng Hà Tĩnh, đã là những dấu hiệu ban đầu của một thảm kịch quốc gia lâu dài, mà giống nòi Việt Nam phải gánh chịu.

ĐẤT, BIỂN, ĐẢO rừng, cây, cá, chim và cơ chế CS

.....**Trần Trung Đạo 05-05-2016**.....

Các cuộc biểu tình trên khắp ba miền vừa qua đã gây ngạc nhiên và chú ý cho báo chí quốc tế. Các hãng tin lớn như Reuters, AFP, các báo lớn như Wall Street Journal, Chicago Tribune v.v... đều loan tin khá chi tiết và xem đó như là sự kiện hiếm hoi. Người dân đã biết đứng lên đấu tranh cho quyền lợi của mình. Phong trào đã chứng tỏ cho đảng CS thấy thước đo của sự giận dữ và giới hạn của sự chịu đựng của người dân. So với vài năm trước, đây là một bước phát triển cao hơn của phong trào xã hội. Sự sụp đổ của Liên Xô cho thấy, bao nhiêu bom nguyên tử, mấy trăm ngàn công an chìm nổi cũng vô hiệu trước sức mạnh của nhân dân.

Những vết đen trong lịch sử của Formosa Plastics Group

Việc dư luận quy kết cho Formosa là một điều hợp lý vì lịch sử của công ty này đã có những hoạt động bất chánh như tham nhũng, hối lộ các viên chức địa phương chỉ vì mục đích lợi nhuận, bất chấp sức khỏe và sinh mạng của con người.

Từ khi thành lập vào năm 1954 cho đến nay, Formosa Plastics Group, một tập hợp các công ty đa dạng xuất nhiều mặt hàng từ dầu khí cho đến gang thép, đã vi phạm luật pháp tại các quốc gia nơi Formosa Plastics Group đầu tư và công ty này nhiều lần bị phạt và bị kết án.

Vụ thải cặn bã sản xuất có chứa chất thủy ngân (mercury) xuống vịnh Sihanoukville là một ví dụ. Năm 1999, Formosa Plastics hối lộ các cấp lãnh đạo Campuchia để nhập vào 3 ngàn tấn phế thải có thủy ngân và thải xuống vịnh Sihanoukville. Cả ba làng Campuchia trong khu vực lần lượt chết. Theo điều tra của Human Right Watch, các phế thải thủy ngân độc được đưa từ Đài Loan sang và nhập được vào Campuchia nhờ hối lộ, như chính Hun Sen ước lượng, khoảng 3 triệu đô cho các viên chức hải quan.

Gọi đúng là Formosa Hà Tĩnh Steel Corporation, tên tiếng Việt là Công ty TNHH Gang Thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh, viết tắt là FHTS) là một nhà máy gang thép được thiết lập tại khu kinh tế Vũng Áng với tài trợ của tổng công ty Formosa Plastics Group đặt bản doanh tại Đài Loan với cổ phần lớn thuộc Trung Quốc. Formosa Hà Tĩnh được thành lập năm 2008 nhằm sản

xuất gang thép trên vùng đất rộng 3,300 mẫu, tức 33 kilomet vuông, thuộc quận Kỳ Anh, Hà Tĩnh và gần cảng sâu Vũng Áng. Vốn đầu tư ban đầu ước lượng là 22 tỉ đô-la, nhưng theo nhiều nguồn tin mới, số vốn đầu tư có thể lên đến 28 tỉ đô-la với những lò luyện kim sau khi hoàn thành có thể sản xuất 2 triệu tấn thép một năm.

Rất nhiều tác giả đã phân tích về nạn cá chết tại các tỉnh miền Trung Việt Nam. Bài viết này chỉ tập trung vào ảnh hưởng của cơ chế chính trị trong việc giải quyết các tai họa do con người hay thiên nhiên tạo ra.

Trong lúc không thể ngăn chặn được tai họa, cách giải quyết của chính phủ đóng một vai trò quan trọng trong công việc cứu giúp, điều tra nguyên nhân và xây dựng lại từ trên điều tàn đổ nát do tai họa gây ra.

Đáp ứng của lãnh đạo các chính phủ dân chủ trước các tai họa

Trên bàn của Tổng thống Harry Truman có một phượng châm được in trên tấm bảng chỉ dài 13 phân tây nhưng rất nổi tiếng: *"The buck stops here"*. *"The buck"* tiếng Anh có nghĩa là tấm bảng hiệu xác định ai là nhà cái trong một trận xì tố (Poker). TT Truman sử dụng nhiều lần thành ngữ này để xác định trách nhiệm của lãnh đạo một quốc gia, và như ông nói, không thể sang đến tay bất cứ một người nào khác. Từ đó đến nay, phượng châm này rất nổi tiếng và phổ biến ở Mỹ. Mới đây TT Barack Obama cũng sử dụng *"The buck stops here"* để nhận lãnh trách nhiệm sau thất bại của chính phủ Dân Chủ đã để đảng Cộng Hòa chiếm đa số trong Hạ viện Mỹ.

Không chỉ ở Mỹ mà trong mọi quốc gia dân chủ với tam quyền phân lập, vai trò của hành pháp có trách nhiệm cuối cùng trong điều hành đất nước và phản ứng nhanh hay chậm của chính phủ có ảnh hưởng tới hậu quả trong giải quyết tai họa.

Vài ví dụ. Hurricane Katrina bắt đầu vào đất liền sáng thứ Hai, ngày 29-08-2005 và tàn phá các tiểu bang Mississippi, Louisiana của Mỹ. Mặc dù đang đi nghỉ hè, ngay trong lúc bão còn đang hoành hành, 11 giờ trưa hôm đó, TT George Bush đã họp báo và hứa sẽ làm tất cả để cứu giúp nạn nhân. Bốn ngày sau, tiền bạc và vật dụng cứu trợ đã trên đường đến

các vùng bị thiệt hại. Chính phủ Mỹ chi 120 tỉ đô để cứu giúp nạn nhân.

Nước Mỹ giàu quá, hãy dùng Chile, một nước nghèo, làm ví dụ để xem lãnh đạo quốc gia này phản ứng thế nào trước trận động đất có cường độ 8.8 đã xảy ra ngày 27-07-2010.

Tổng thống Michelle Bachelet được thế giới ca ngợi về cách bà đã đáp ứng với trận động đất. Bà ra lệnh tức khắc khai quang mọi phi trường và khai thông các xa lộ dẫn vào vùng bị động đất. Nhờ đó, chỉ trong vòng mười ngày, 90 phần trăm nhà cửa trong các vùng động đất đã có điện trở lại và nửa triệu dân sống sót có đủ nước uống. Những xe tải lớn chở đồ viện trợ và các hàng hóa đến tận tay nạn nhân. Giống như trường hợp Tổng thống Bush, TT Michelle Bachelet cũng bị nhân dân phê bình phản ứng chậm nhưng các chuyên viên động đất cho rằng để đánh giá một cách khách quan, TT Michelle Bachelet đã đáp ứng một cách hiệu quả.

Đáp ứng từ các lãnh đạo độc tài Cộng sản

Động đất tại Nepal

Nepal là một quốc gia vùng Nam Á, có dân số khoảng 27 triệu người sống dọc theo dãy Hy Mã Lạp Sơn. Ngày 25-4-2015, trận động đất với độ mạnh 7.8 làm hơn 8 ngàn người thiệt mạng và 19 ngàn người bị thương trầm trọng. Ngày 12-5-2015, trận động đất thứ hai với độ mạnh 7.3 lại xảy ra giết chết thêm 125 người và gây thương tích cho 2,500 người. Theo tổng kết của chính phủ Nepal và các cơ quan cứu trợ quốc tế, con số tử vong tính đến nay là 8,583 người, 6 triệu dân bị ảnh hưởng và có đến 500 ngàn ngôi nhà bị tàn phá.

Mặc dù sau 2008, trên danh nghĩa Nepal là một nước cộng hòa nhưng thực tế vẫn do đảng Maoist Unified Communist Party of Nepal (Maoist) nắm hết quyền cai trị. Đất nước nhỏ hẹp này bị ảnh hưởng sâu xa của Trung Cộng về mặt tư tưởng và do đó chi phối cả các hành động cứu trợ nạn nhân động đất không chỉ trung ương mà xuống tận các tầng lớp cán bộ tại các địa phương. LHQ và các tổ chức từ thiện quốc tế kết án chính phủ Nepal vô hiệu quả, thối nát, tham nhũng và ngay cả ngăn chặn các nguồn tiếp tế đến các địa phương mà chính phủ không cho phép.

Lãnh đạo CSVN trước nạn cá chết

Ngày 6 tháng 4, hàng ngàn cá chết được phát hiện tại khu vực biển Vũng Áng và bốn ngày sau, dọc bờ biển tỉnh Quảng Bình cá chết trôi dạt vào bờ. Các báo ghi nhận, không chỉ cá nhỏ mà những con cá mú, cá

vược biển to gần 4kg. Tại bãi biển Mũi Đao, xã Kỳ Nam, thị xã Kỳ Anh, suốt 10 ngày đầu tháng Tư, cá chết thối, gây ô nhiễm môi trường. Ngư dân các xã Kỳ Lợi, Kỳ Phương và Kỳ Nam làm nghề đi biển thất thu nặng nề vì cá đánh được về cũng không ai mua, 1 phần vì sợ mua phải cá chết, một phần vì sợ cá bị nhiễm độc.

Lãnh đạo trung ương im lặng. Gần ba tuần sau mới có đoàn kiểm tra thuộc Bộ Tài nguyên và Môi trường đầu tiên do Tổng cục trưởng Nguyễn Văn Tài dẫn đầu đến kiểm tra tại Công ty Điện lực Dầu khí Hà Tĩnh và tại Công ty TNHH Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh.

Thay vì đưa ra sự thật, trong cùng ngày, báo Nhân Dân loan tin có kèm theo hình ảnh *"Từ đầu năm đến nay, một số đợt thủy triều đỏ xuất hiện khiến nước sông Hoàng Mai, thị xã Hoàng Mai (Nghệ An) lúc có màu đỏ, lúc màu bùn. Nước thủy triều đỏ xâm nhập đã gây thiệt hại và khó khăn cho việc nuôi trồng thủy sản."*

Bức hình "thủy triều đỏ" do phóng viên Ng Văn chụp với lời ghi chú nguồn chính xác *"Thủy triều đỏ xâm nhập cửa biển thị xã Hoàng Mai"* chứ không phải là hình có tính cách minh họa như một số bồi bút của đảng biện hộ sau đó.

Kỹ thuật cạo sửa, thêm màu thịnh hành nhất vào thời kỳ Stalin. Tên độc tài này không chỉ giết nhiều triệu người mà còn giết những lãnh đạo cao cấp của đảng nên y phải ra lệnh cạo sửa hình ảnh chính thức của họ ra khỏi tài liệu đảng. Lev Kamenev, Grigory Zinoviev v.v... đều là những ủy viên Bộ Chính trị đầu tiên sau cách mạng CS Nga nên hình ảnh của họ đầy dẫy trên các hồ sơ lưu trữ. Hàng ngàn tấm ảnh chính thức của họ chụp chung với Stalin đều được lệnh cạo sửa. Chưa thay thế xong lãnh đạo này, Stalin đã giết lãnh đạo khác và các chuyên viên hình ảnh lại phải tiếp tục cạo sửa. Phương pháp tuyên truyền lạc hậu đó không chết theo ý thức hệ CS mà lại được tờ báo chính thức của đảng CSVN sử dụng ngay giữa thời đại toàn cầu hóa. Các hãng tin báo chí lớn trên thế giới đều mỉa mai và phê bình hành động bần thủ đó của báo đảng CSVN.

Quan hệ giữa cơ chế chính trị và môi trường

Thống kê 2016 Global Metrics For The Environment do đại học Yale công bố cho thấy có sự gắn liền giữa sự trong sạch trong chính phủ và sự trong sạch của môi trường. Bằng chứng, những quốc gia nằm trong tay các chính phủ tham nhũng, độc tài quân phiệt cai trị ở Phi Châu như

Trung Phi, Cộng Hòa Congo, Ghana v.v... cũng là những quốc gia mà nơi đó rừng bị khai thác không kiểm soát và thú hiếm sắp bị tận diệt.

Trong khi đó, những quốc gia được xem là bảo vệ môi trường tốt nhất như Finland, Iceland, Switzerland, Sweden đồng thời cũng là những quốc gia được lãnh đạo bởi các CP trong sạch nhất thế giới.

Việt Nam được xếp vào hạng 131, và nếu để ý các bạn sẽ thấy nhóm quốc gia trong đó có Việt Nam phần lớn là Phi Châu như Congo, Ghana, Tanzania, Nigeria nghèo và trong mức độ còn chịu đựng độc tài.

Lý do đáp ứng chậm

- **"Hồng hơn chuyên"**: Các lãnh đạo CS không do ai bầu ra và cũng không do một cơ quan hành pháp nào đề nghị với sự phê chuẩn bởi cơ quan lập pháp độc lập. Họ phần đông rất dốt nát về chuyên môn nhưng trung thành với mục tiêu của đảng CS và là thành viên các phe cánh lãnh đạo CS đang thắng thế sau một cuộc tranh chấp nội bộ. Chế độ CS như chiếc máy CS rệu rã nhưng vẫn chạy vì mòn đều và xăng nhớt là thành phần có học ham danh lợi.

Như một tập quán CS, mỗi khi có một sự kiện hay tai họa xảy ra, ý niệm đầu tiên đến trong đầu họ là tìm cách gì đó để bao che. Thay vì tức khắc thành lập một ban đặc nhiệm, độc lập và mời các chuyên viên quốc tế đến điều tra, họ lại đi bơi để chứng tỏ nước an toàn. Hành động tuyên truyền trẻ con này gợi nhớ đến việc Mao, để kích thích tuổi trẻ tham gia vào Cách mạng Văn hóa đã man ở Trung Quốc, đã bơi trên sông Trường Giang (Yangtze) cuối năm 1965.

- **Thụ động, che giấu tội lỗi và lừa dối lẫn nhau**: Trong một cơ chế Trung ương tập quyền CS, sáng kiến cá nhân hay cả phát biểu cá nhân là những điều tối kỵ. Cấp thấp chờ đợi cấp cao hơn và cứ theo chiếc thang quyền lực đó mà dẫn đến trung ương. Các cán bộ CS trong guồng máy không có quyền phê bình lãnh đạo hay phê bình chính sách của đảng bởi vì làm vậy là vi phạm kỷ luật đảng, không trung thành với mục tiêu của đảng. Cấp thấp nói dối đến cấp trên, bịa đặt thành quả và che đậy thất bại. Do đó, không ngạc nhiên khi cần gần một tháng để có một đoàn do trung ương cử xuống.

Có người sẽ biện hộ cho đảng, không thể so việc cá chết với người chết. Nếu một trận động đất lớn như động đất tại Nepal chẳng hạn, chính phủ sẽ phản ứng nhanh hơn. Không, cơ chế chi phối hành động. Phản ứng của cơ chế chính trị CS ở đâu cũng

vậy. Không chỉ Việt Nam ngày nay mà Liên Xô trước đây cũng không khác. Khi các nước Thụy Sĩ, Đan Mạch, Phần Lan và Na Uy khám phá ra chất phóng xạ cao trong khu vực có nhà máy nguyên tử Chernobyl và liên lạc với Liên Xô, chính phủ Liên Xô bác bỏ nguồn tin một tai họa nguyên tử vừa xảy ra. Và khi cả thế giới đều biết qua phim ảnh vệ tinh, Liên Xô thừa nhận có tai nạn nhưng đã giải quyết xong rồi.

Việt Nam hôm nay, nhìn ra, nhìn lên, nhìn trước, nhìn sau đều không có lối thoát, bởi vì vấn đề của Việt Nam là vấn đề nhân quả. Sau đất, biển, đảo, rừng, cây, thực phẩm, thức ăn, chim cá, rồi sẽ tới gì nữa? Chưa biết, nhưng dù gì cũng chỉ là "quả" chứ không phải là "nhân". Tội ác sẽ không bao giờ xóa được khi các nguyên nhân gây ra tội ác vẫn còn tồn tại. Do đó, thay vì hái "quả" phải tập trung thay đổi "nhân" CS đã và đang gây ra thảm trạng ngày nay.

danlambao.vn.blogspot.com

cứ việc chết, thợ lặn bị nhiễm độc ngắc ngư thì cứ nhiễm, ngư dân và cả nền kinh tế ven biển điêu đứng thì cứ điêu đứng.

Ấy thế mà trong khi đó, đối với người dân của mình, CSVN vẫn luôn áp dụng nguyên tắc thực tế bất thành văn của luật pháp CS là cứ bất nghi can trước cho tới khi chứng minh được là vô tội!

Chỉ nội thái độ ứng xử chậm lụt trên đây của CSVN cũng đủ thể hiện một số điều:

1- Hoặc CSVN bất lực, vô năng trong việc giải quyết nhằm lẹ mọi khủng hoảng ảnh hưởng tới đời sống nhân dân, nên lúng túng không biết làm gì cho tới gần cả tháng sau.

2- Hoặc/và CSVN vô cảm trước thảm họa trên đời sống nhân dân, điển hình là lãnh đạo số 1 CSVN là Nguyễn Phú Trọng đến tận Hà Tĩnh trong lúc dầu sôi lửa bỏng đối với

bộ kênh kiệu vừa vô tư phát ngôn một cách trịch thượng khá mất dạy, điều không thể có nơi một người làm ngoại giao dù chỉ cho một công ty nhỏ nhất: các anh (VN) hoặc chọn tôm cá hoặc chọn thép, không thể chọn cả hai.

Một nhà cầm quyền thực sự vì dân của dân, do dân và mạnh đã phải khiến tư bản nước ngoài hiểu rằng dân Việt muốn có thép VÀ môi trường sạch; chính tư bản đầu tư dù từ bất cứ nước nào mới là kẻ phải lựa chọn hoặc phải đầu tư kỹ nghệ một cách sạch sẽ bảo đảm môi trường lành mạnh trên nước ta, hoặc không vào, hay phải cuốn gói ra đi nếu xả rác bừa bãi. Không có chuyện ngược đời một công ty nước ngoài ép dân nước ta lựa chọn hoặc này hoặc nọ trên đất nước ta, như những tên thái thú thực dân.

Phía Nhân dân:

Chính phản ứng từ quần chúng phần nộ qua mạng xã hội và truyền thông đã khiến cho Formosa phải nhìn lại vị trí của mình và lùi vào trong khuôn phép lễ nghĩa để mà sa thải Chu Xuân Phàm và cho đại diện cúi đầu xin lỗi trong cuộc họp báo.

Chính người dân đã không cần và đòi chính quyền mà tự tìm hiểu điều tra nguyên nhân của thảm họa.

Chính vì người dân mạnh mẽ lên tiếng ồn ào với số đông trên nhiều hình thức từ mạng xã hội, truyền thông, truyền miệng nên phía nhà nước mới phải lục tục chạy theo để xoa dịu cho khỏi phần nộ bùng vỡ.

Chính áp lực của quần chúng càng ngày càng tăng dần tới độ đồng loạt xuống đường tại nhiều địa bàn đã khiến cầm quyền CSVN phải nhúc nhích không thể không đáp ứng, từ chậm rãi vào cuộc, đến lúng túng họp báo vội vã chạy làng, đến can gián dân, câu giờ cho Formosa rằng chưa kết luận được công ty này là thủ phạm, đến phải công nhận Formosa sai phạm nhưng mới chỉ về mặt kỹ thuật đặt ống thải ngầm trái quy định (chưa thấy xử phạt), rồi cuối cùng phải đợi dân xuống đường rồi, ông thủ tướng mới ra lệnh khẩn trương giải quyết điều tra...

Từ vụ cây xanh đến vụ cá chết,

THẤY GÌ TỪ THẢM HỌA FORMOSA

..... *Văn Chu 05-05-2016*

Thảm họa môi trường tại miền Trung khởi đi từ Vũng Áng Hà Tĩnh tới nay đã trên 1 tháng. Dù để cho ta có một số thăm định và rút tía được một số bài học.

Phía nhà cầm quyền:

Trước một thảm họa như vậy mà nghi can số 1 là công ty Formosa, một chính phủ gọi là "vì dân, do dân và của dân", bình thường phải làm ngay việc tối thiểu là ra lệnh cho công ty Formosa phải ngưng ngay bằng mọi cách việc xả thải công nghệ ra biển, dù có phải tạm ngưng sản xuất, cho tới khi có kết luận điều tra nguyên nhân cá chết hàng loạt.

Ta không thấy nhà nước CSVN làm điều này. Có vẻ đặc biệt trong trường hợp này CSVN lại muốn áp dụng không đúng chỗ nguyên tắc của luật pháp văn minh là nghi can vẫn vô tội cho tới khi chứng minh bất khả hồ nghi rằng nghi can là thủ phạm. Trong khi chờ đợi sự chứng minh ấy, nghi can hoàn toàn có quyền hoạt động bình thường, dù cá chết thì cứ chết, các hải sản khác và thậm chí chim ăn cá cũng chết thì

dân vùng này.... chỉ để kỷ niệm tiền bối CS của mình là Hà Huy Tập và thăm xã giao vui vẻ với nghi can số 1 Formosa, coi như chuyện cá chết hàng loạt là chuyện đầu đầu tận phương trời nước khác!

3- Hoặc/và giữa quyền lợi và đời sống của nhân dân và đất nước so với đồng tiền thu được từ tư bản nước ngoài, CSVN đã chọn ưu tiên tư bản, nhưng mà cho ai? Cho dân hay cho Đảng và quan tham?

4- Hoặc/và CSVN đã quá hèn sợ CS Tàu, vì Formosa tuy mang nhãn hiệu Đài Loan nhưng lại là bình phong hợp đồng với đa số là nhà thầu Hoa Lục để cho cả nhiều ngàn công nhân từ Hoa Lục lao động tự do trái phép trong vùng đặc nhượng Vũng Áng (vì thế mà chính gốc Formosa ở Đài Loan cho biết đã không chịu trách nhiệm về hoạt động của Formosa tại VN như theo lời cha Nguyễn Văn Hùng ở Đài Loan - theo VOA ngày 3-5-2016).

Phải chăng những thái độ trên đã khuyến khích đại diện đối ngoại Formosa tại VN, Chu Xuân Phàm coi thường VN đến độ vừa có điều

người dân càng ngày càng chứng tỏ cho phía cầm quyền thấy tiềm lực của người dân khi đã hết còn vô cảm với những mối đe dọa liên quan đến cuộc sống của mình, và người dân Việt đang thoát khỏi nỗi trạng phong kiến rằng nhà nước là cha mẹ cứ để cho nhà nước lo.

Rút ra bài học gì từ đây?

- Khi quần chúng đồng loạt lên tiếng bày tỏ thái độ mạnh mẽ, với số đông, thì quần chúng trở thành 1 khối áp lực mạnh mẽ có khả năng bất chính quyền thay đổi hay thay đổi cả chính quyền dù chính quyền đó có bạo lực trấn áp trong tay.

- Gandhi, sư tổ của đấu tranh bất bạo động, đã từng nói với dân Ấn rằng chỉ có dăm ngàn người Anh mà có thể cai trị được cả trăm triệu dân Ấn, là vì dân Ấn đã chấp nhận và hợp tác với sự cai trị đó. Khi toàn dân Ấn từ chối hợp tác, người Anh không thể cười lên đầu.

Ở đây cũng tương tự, khi một chính quyền, với một thiểu số bất xứng không có khả năng hay không đặt ưu tiên việc phục vụ bảo vệ quyền lợi nhân dân của mình, vẫn còn ngồi trên đầu cả hơn 90 triệu dân, ấy là vì nhân dân vẫn an phận và hợp tác với sự cai trị của nhóm thiểu số này. Và cái giá phải trả cho sự an phận hợp tác đó là những thảm họa như vụ Formosa ảnh hưởng trực tiếp đến đời sống hiện tại, những di hại lâu dài cho sức khỏe của đời con cháu, những gánh nợ khổng lồ mà con cháu phải gánh, những tội nhục khi mang hộ chiếu VN ra nước ngoài, v.v...

- Khi nhóm thiểu số cai trị có trong tay bộ máy bạo lực trấn áp, thì đấu tranh bất bạo động đầy sáng tạo mà dân ta trong nước đang bắt đầu thực hiện, là phương pháp đấu tranh làm giảm thiểu các cơ hội triển khai áp dụng bạo lực từ phía chính quyền. Và càng đông người dân nhập cuộc chủ động dậy mà đi, xuống đường thì ngay chính các kẻ xử dụng phương tiện bạo lực phải chùn tay như từng xảy ra tại các nước đã dân chủ hoá thành công.

Thực tế, qua những đụng chạm giữa người dân biểu tình và bộ máy trấn áp, nhiều người trong lực lượng "Còn Đảng còn mình" đã cho thấy

về miễn cưỡng, cúi đầu có vẻ hồ thẹn, tránh nhìn thẳng vào người dân khi họ thi hành nhiệm vụ. Vì họ có thể "còn đảng còn mình" cho riêng họ và gia đình nhỏ của họ đấy, nhưng họ biết trong đám đông quần chúng xuống đường bày tỏ thái độ và nguyện vọng chính đáng ấy, cũng có người thân bà con của họ. Và chính họ cũng sẽ như bao người khác sẽ phải cùng lãnh nhận những hệ quả của một đất nước và môi trường sống đang bị huỷ diệt.

Người dân rất tinh nên dễ dàng nhận biết anh công an, dân phòng nào miễn cưỡng chống dân lấy lệ cho có vì miếng cơm manh áo từ đảng CS, khác với những anh nhiệt tình hăng say trấn áp, hung hăng đánh đập người dân.

Một mai khi Đảng không còn, những công an sớm trở về bên cạnh người dân, hay miễn cưỡng thi hành cho có lệ lệnh từ cấp trên chắc chắn vẫn còn chỗ đứng trong ngành nghề mà họ đã được huấn luyện vì xã hội nào cũng cần có cảnh sát công an để bảo vệ trật tự an toàn cho người dân và cộng đồng (chứ không phải bảo vệ Đảng).

Trong màn đêm có màn sáng, trong nghịch cảnh có cơ hội. Từ thảm họa Formosa, ta càng nhìn thấy rõ hơn rằng dân ta đang từng bước vững chắc đòi lại quyền làm chủ đời sống của mình.

Văn Chu

Thấy gì dưới đáy biển sau thảm họa cá chết

Tiền Phong 07-05-2016

"Đáy biển không còn chi nữa rồi! Cá chết nằm la liệt. Nhím, ngao, sò, ốc, vẹm chỉ còn lại vỏ. Rặng san hô đẹp như vườn hoa lung linh sắc màu giờ ngả nghiêng, xiêu vẹo, ố vàng, nám đen xám xịt" - ngư dân Phạm Văn Thùy thông báo sau cú lặn thứ 2 xuống đáy biển, ngay phía trước xã Nhân Trạch, huyện Bố Trạch, Quảng Bình.

Ngư dân sợ lặn biển

Cả một buổi sáng, PV Tiền Phong rong ruổi khắp xã Nhân Trạch nhưng chẳng ai nhận lời lặn xuống thám sát đáy biển, nơi có rặng san hô kéo dài mấy km cách

bờ biển Nhân Trạch và Quang Phú chừng 1 hải lý. Thông tin đáy biển la liệt xác hải sản khiến chúng tôi nóng lòng, nhưng ngư dân ở đây nói, rất sợ lặn xuống biển vì không biết chất độc gì đang nằm dưới đó.

Cây nhờ đến ông Phạm Văn Khiển, trưởng thôn Nhân Quang động viên mọi người nhưng vẫn không ăn thua. Chỉ đến khi ông Khiển nói: các phóng viên đang giúp bà con mình phản ánh thông tin để Nhà nước biết, về tìm nguyên nhân xử lí, thì hai ngư dân Phạm Văn Thùy, Phạm Văn Quý, là con cháu của ông Khiển mới nhận lời.

Rặng san hô là nguồn sống của gần 1/3 ngư dân xã Nhân Trạch và Quang Phú. Muốn bắt thủy hải sản ở rặng san hô chỉ có duy nhất là lặn xuống đáy biển dùng lao hoặc tay không. Loài cá thì dùng lao để phóng khi phát hiện chúng nấp trong hang hốc; còn ngao, sò, ốc, vẹm, nhím biển thì chỉ cần dùng tay nhặt bỏ vào giỏ mang về. Mỗi ngày một thợ lặn có thể thu nhập từ 500 nghìn đến vài triệu đồng từ việc đánh bắt hải sản.

"Rặng san hô này ngày xưa đẹp lắm, đỏ có, xanh có, tím có, trắng có... như một vườn hoa lung linh sắc màu. Từ ngày cá chết, ngư dân bọn em chẳng ai ra đó vì sợ nước biển nhiễm độc. Đặc biệt, sau khi nghe thông tin mấy thợ lặn ở Vũng Áng bị nhiễm độc, có một người chết thì không ai dám ra tắm biển

chứ đừng nói đến lặn biển. Hôm nay nê trưởng thôn lắm, bọn em mới đi đấy. Có đoàn các nhà khoa học từ Nha Trang ra, không thuê được thợ lặn ở đây, phải đưa thợ lặn từ Nha Trang ra để lấy mẫu của rặng san hô, bọn em chỉ nhận chờ họ ra đó thôi" - anh Thùy nói.

"Nghĩa địa" trong lòng biển

Thuyền ra cách bờ chừng 500m, chúng tôi đề nghị dừng thuyền để lặn thám sát đáy biển. Anh Quý cho biết, ở đây chưa đến rặng san hô, nước sâu chừng 10m. Khoảng 2 phút, anh Thùy ngoi lên khỏi mặt nước, trong chiếc giỏ mang theo,

đựng đầy xác cá, xác vẹm, còn túi bóng đựng bùn đất được lấy từ đáy biển. Anh Thùy cho biết: nước ở tầng đáy có màu vàng đục khác thường, xác thủy hải sản chết nằm la liệt. Ngoài những bộ xương cá, còn có rất nhiều xác cá đang phân hủy và cá mới chết. Phần cát trộn với bùn đất lấy từ đáy biển có mùi hôi khó chịu.

Chiếc thuyền tiếp tục tiến ra rặng san hô, cách bờ chừng 1 hải lý. Cú lặn thứ hai của anh Thùy cũng nhanh như lần trước. “Đáy biển không còn chi nữa rồi! Dưới đó cá chết nằm la liệt. Nhím, ngao, sò, ốc, vẹm chỉ còn lại vỏ. Rặng san hô đẹp như vườn hoa lung linh sắc màu, giờ ngả nghiêng, xiêu vẹo, ó vàng, nám đen xám xịt hết rồi” - anh Thùy thông báo.

Cú lặn thứ 3 của anh Thùy cách bờ chừng 1,5 hải lý, sóng to khiến chiếc ống dẫn oxy bị bung đoạn khớp nối, nhưng anh Thùy cũng kịp mang lên một cây san hô đỏ nặng chừng 1,5kg. Cây san hô bị nám đen phần gốc, còn phần thân bị ó vàng, chỉ còn lại phần ngọn dính một ít màu đỏ sẫm. Anh Thùy nói, bình thường để nhổ được cây san hô rất khó vì nó dính chặt vào rạn đá, nhưng nay chỉ cần cầm vào nhấc nhẹ là lấy được. Điều này chứng tỏ nó đã chết nên phần gốc bị phân hủy. Mùi của cây san hô này cũng tanh nồng như xác cá chết.

Trời về chiều, gió nồm càng lớn, chiếc thuyền nghiêng ngả có nguy cơ không trụ nổi, chúng tôi quyết định vào bờ. Sau 3 cú lặn ở 3 điểm khác nhau nhưng những gì mà thợ lặn mang lên đều chung kết quả, chỉ là xác chết của hải sản. Anh Thùy khẳng định: ở đây, đáy biển không còn thấy con vật gì sống sót, chỉ toàn xác chết của các loài hải sản nằm la liệt.

Đón chúng tôi trên bờ, ông Hồ Văn Nam, Bí thư Chi bộ thôn Nhân Quang với gương mặt buồn rầu nói: “Giờ chỉ mong là sao các cấp, các ngành sớm công bố nguyên nhân, chỉ ra ai đã gây ra thảm họa này để bắt họ phải chịu trách nhiệm. Dân chúng tôi sống nhờ vào biển, giờ biển thế này thì không biết sẽ ra sao. Cũng mong sao các nhà khoa

học có cách gì xử lý tình trạng ô nhiễm đáy biển, nếu không sẽ là thảm họa đối với con người”.

Ngày 5-5-2016, ngay khi nhận được thông tin phản ánh tình trạng thủy hải sản chết nằm la liệt dưới đáy biển, Sở TN&MT Quảng Bình đã có Công văn số 768, báo cáo tình hình và đề nghị Bộ TN&MT cử chuyên gia vào cuộc đánh giá, cũng như tìm biện pháp xử lý môi trường đáy biển. ■■■■■■■■■■

có quyền tiếp cận các biện pháp hiệu quả”. Ông Meillan nói thêm: “Chúng tôi kêu gọi Chính phủ [Việt Nam] tiến hành một cuộc điều tra độc lập, toàn diện và khách quan về những trường hợp được báo cáo sử dụng quá nhiều lực lượng cán bộ thực thi pháp luật”.

Ngày 1 tháng 5 vừa qua, hàng ngàn người đã xuống đường biểu tình ở nhiều khu vực, bao gồm cả thủ đô Hà Nội. Ở Tp. Hồ Chí Minh, đám đông khoảng 1,000 người đã

LIÊN HIỆP QUỐC lên tiếng về vụ cá chết ở Việt Nam

—Đài phát thanh VOA 06-05-2016—

Văn phòng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc ở khu vực Đông Nam Á (OHCHR) hôm thứ Năm đã bày tỏ lo ngại về tác động của vụ cá chết hàng loạt dọc bờ biển miền trung của Việt Nam đối với việc thụ hưởng quyền con người của quốc gia này, đặc biệt là quyền y tế và thực phẩm.

Văn phòng Khu vực cũng quan ngại về việc xử lý các cuộc biểu tình nổ ra sau vụ cá chết, và kêu gọi chính quyền tôn trọng quyền tự do tập hợp, phù hợp với luật quốc tế.

Văn phòng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc kêu gọi Chính phủ Việt Nam phải tôn trọng đầy đủ quyền tập hợp ôn hòa, được bảo đảm trong Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị.

Quyền có môi trường an toàn, sạch sẽ, lành mạnh và bền vững là không thể thiếu đối với các quyền con người, bao gồm quyền được sống, sức khỏe, thực phẩm, nước, vệ sinh môi trường, đã được công nhận trong Công ước Quốc tế về Văn hóa, Kinh tế, Quyền lợi Xã hội mà Việt Nam là một thành viên.

Ông Laurent Meillan, Quyền đại diện Khu vực của OHCHR, nói: “Chính quyền Việt Nam cần áp dụng các khuôn khổ pháp lý và pháp luật để chống lại tác hại môi trường gây cản trở việc thụ hưởng các quyền con người, và đảm bảo rằng tất cả những người bị ảnh hưởng tiêu cực, đặc biệt là ngư dân,

mang các biểu ngữ “hãy trả lại biển sạch cho chúng tôi” và “ngừng xả nước thải vào biển”.

Cuộc biểu tình đã trở thành một thách thức lớn đối với tân chính phủ Việt Nam. Chính phủ cho biết hiện không có bằng chứng cho thấy trách nhiệm là do công ty Formosa gây ra. Cá có thể bị chết bởi chất độc thải ra từ các hoạt động của con người hoặc do hiện tượng ‘tảo nở hoa’ hay còn gọi là ‘thủy triều đỏ’.

Truyền thông Việt Nam đã không đưa tin về các cuộc biểu tình hôm Chủ Nhật 1/5.

Phó tổng thư ký Liên Hợp Quốc Jan Eliasson -trong chuyến thị sát tình hình hạn hán nghiêm trọng tại tỉnh Bến Tre hôm 5/- cho rằng vụ cá chết ở miền Trung Việt Nam là vấn đề nghiêm trọng và chính quyền cần nhanh chóng xác định rõ nguyên nhân.

“Nếu Chính phủ Việt Nam đề nghị giúp đỡ, chúng tôi sẽ rất sẵn lòng để giúp Việt Nam trong vụ cá chết ở miền Trung. Đây là vấn đề nghiêm trọng”, Phó tổng thư ký Liên Hiệp Quốc Jan Eliasson trả lời Zing.vn trong cuộc họp báo ở TP HCM sáng 6/5.

Ông cho biết thông tin về vụ cá chết đã được nêu ra ngay từ ngày đầu khi ông đến Việt Nam. Nhưng đến nay, các bộ ban ngành chưa thống nhất được nguyên nhân.

Theo phó tổng thư ký Liên Hiệp Quốc, điều cần thiết là phải giảm thiểu các hoạt động gây bất ổn tới thiên nhiên. “Ngoài ra, cần phải coi các hoạt động sản xuất công nghiệp có gây ra các tác động tiêu cực tới môi trường hay không”, ông nhấn mạnh.

Theo News.zing.vn 06-05-2016

HÃY TỈNH THỨC, THANH NIÊN VIỆT NAM

.....*Canhco 03-05-2016*.....

Hôm nay tôi xin có đôi dòng gửi các em thanh niên, bất kể còn đi học hay không, bất kể các em thuộc thành phần nào và bất kể các em đang làm gì hiện nay, miễn các em là người Việt và đang cùng thở với chúng tôi trong bầu khí quyền hình chữ S.

Có thể một vài em không để ý câu chuyện cá chết trắng khắp bốn tỉnh miền Trung vì các em đang ở miền Bắc hay miền Nam. Cá chết đối với các em có thể là tai nạn hay một sự cố thiên nhiên chứ không phải do con người hủy diệt. Các em nghe qua báo chí nói về Formosa và rất nhiều em không có khái niệm gì về một nhà máy thép ngoại quốc ngay giữa trung tâm Vũng Áng. Vậy thì ngay từ bây giờ, khi vào Internet chơi game các em bỏ ra vài phút thôi, đánh chữ cá chết, hay Formosa, Vũng Áng các em sẽ thấy lộ ra tất cả những gì các em cần biết.

Tôi đi dạy hơn ba mươi năm, lứa tuổi các em tôi hiểu rất rõ, đầy nhiệt huyết nhưng rất dễ bị định hướng. Những định hướng mà các em không may nhận lãnh toàn là những gì mà nhà nước này thông qua Bộ Giáo dục cố tình gây mê và bẻ cong con đường đáng ra các em phải hướng tới. Các em sống quá lâu trong không khí oi nồng của Đoàn, của những trò chơi bịp bợm, có khi không còn chút gì cá tính Việt Nam. Các em hò reo trong tinh thần bầy đàn và sẵn sàng nói theo người hướng dẫn một cách vô thức. Các em không có thời gian suy nghĩ về những gì xảy ra ngoài xã hội vì các môn học đè nặng trên lưng các em hay nếu không còn đi học thì com áo cũng làm cho các em ngây dại, đồ đàn mỗi buổi chiều tan ca về nhà.

Các em không có lỗi gì cả, lỗi là do cái cơ chế này cố tình tẩy não các em từ nhỏ tới khi các em khôn lớn trong nhà trường. Các em như những con cá chết ở bờ biển miền Trung, chết mà không biết tại sao mình chết. Chết mà không có một

phản ứng nào dù nhỏ. Chết mà không để lại vết tích gì chứng minh các em bị đầu độc. Không ai trong đất nước này chứng minh giúp cho các em, kể cả tôi, cái chết trắng của nhiều thế hệ.

Các em đang chết vì não bộ không còn hoạt động bình thường bởi tình thương đồng loại không còn hiện hữu trong tâm hồn các em nữa. Các em vô cảm một cách có điều kiện khi thấy người ngoài đường bị đánh đập, bị xua đuổi, bị bắt bớ vô cớ nhưng các em không hề lên tiếng, dù là một tiếng kêu thương đồng loại. Không phải các em có máu lạnh nhưng tôi nghĩ rằng các em quá sợ hãi, các em sợ nếu lên tiếng thì mình cũng sẽ trở thành nạn nhân của bọn chúng. Nhưng các em quên rằng cả nước không lên tiếng từ một việc rất nhỏ đã dẫn đến thảm trạng hôm nay. Và cả nước đang là nạn nhân của bọn chúng.

Các em có bao giờ hỏi mẹ mình rằng, mẹ ơi mẹ đi chợ hôm nay mua gì cho cả nhà ăn vậy mẹ? Để rồi các em sẽ góp ý với mẹ rằng, mẹ ơi ngoài kia người ta chờ cá bị trúng độc chết ừn ừn về thành phố để tái chế lại. mẹ ơi cá dù còn sống nhưng nằm trong khu vực ấy đều cực kỳ nguy hiểm. Mẹ biết không ngay cả chim ăn cũng chết hàng loạt thì chúng ta không nên ăn cá nữa.

Nếu mẹ các em nói rằng bà đọc trên báo thấy viên chức nhà nước tắm biển ăn cá và nói rằng nước biển đã đạt tiêu chuẩn. Cũng như nếu mẹ nói rằng nhà nước bỏ tiền ra mua cá cho ngư dân và số cá ấy được các siêu thị thu mua bán lại thì quá yên tâm rồi.

Các em ơi, hãy nói với mẹ rằng tất cả những hành động ấy đều mị dân và nguy hiểm khôn cùng cho tất cả chúng ta. Hãy nói với mẹ, mấy ông cán bộ ấy vì chiếc ghế của họ phải liều lĩnh nhảy xuống biển, liều lĩnh ăn cá vì họ sẽ không chết liền nhưng làm sao chắc rằng họ còn thời gian bao lâu trên cõi đời này nữa? Thế giới đã chứng minh thành phố Minamata ngộ độc tại Nhật kéo

dài tới hơn 12 năm người ta mới biết thì Vũng Áng mới một tháng làm sao biết được?

Năm 1956, tập đoàn hóa chất Chisso đã thải các chất công nghiệp độc hại tại thành phố Minamata tỉnh Kumamoto khiến hàng ngàn người mắc những chứng bệnh kỳ lạ, khó khăn khi đi lại, co giật và hệ thần kinh trung ương bị tổn thương. Căn bệnh này sau đó được đặt tên Minamata.

Chính phủ Nhật lúc đó rất chậm chạp khi điều tra, nhà máy hóa chất Chisso tiếp tục xả thải và người dân âm thầm mắc chứng bệnh kinh khủng này. Cho tới khi chính phủ phát hiện ra thì căn bệnh của người dân kéo dài tới 12 năm và biết bao nhiêu thương tâm cho người dân gánh chịu. Chất kim loại nặng Metyl thủy ngân đã nằm sâu trong máu dân chúng và dĩ nhiên không ai có thể chữa trị căn bệnh kinh khủng này.

Ở Việt Nam, tỉnh Thừa thiên Huế đã xác định chất độc làm chết cá là Crom, một chất kim loại nặng có sức hủy diệt còn hơn thủy ngân là nguyên nhân làm cá chết trắng biển trong thời gian qua.

Các ông cán bộ này hy sinh cho đảng sống, còn chúng ta việc gì phải hy sinh trong ngu xuẩn như vậy? Chúng ta không chủ trương giết người ngư dân vì không ăn cá, nhưng để giúp cho họ sống đầu nhất thiết hy sinh chính sinh mạng của chúng ta. Người có lợi không phải là ngư dân mà là đảng Cộng sản Việt Nam. Vượt qua được cuộc khủng hoảng này hay không là thái độ của chúng ta, mà các em là thành phần nòng cốt.

Các em, từng người một hãy chú ý tới gia đình mình trong cuộc khủng hoảng này. Không ăn cá chúng ta không chết, mẹ các em tự biết mua thứ gì không nguy hiểm cho tính mạng của cả gia đình. Các em là rường cột phải tỏ ra có bản lĩnh che chở cho tổ ấm của mình khỏi sự nguy hiểm thấy trước.

Hãy nói với gia đình mình sự thật mà các em tìm hiểu được qua báo chí cũng như qua mạng xã hội, Các em hãy lên tiếng cho những bạn bè chưa biết sự nguy hiểm của

việc làm này. Hãy cứu lấy thể hệ các em khỏi phải mang những căn bệnh ác tính trong vài năm tới, khi những người hôm nay ý thức được sự nguy hiểm nên đã thoát bệnh còn các em và gia đình, những kẻ cả tin và mù quáng sẽ ăn năn không kịp.

Các em sẽ nhìn thấy mẹ mình run bần bật trong chiếc xe lăn, cha mình đi không được phải bò dưới đất. Chính bản thân các em lúc chắt độc phát tác thì co rút lại như những tờ giấy bị vò. Hình ảnh của nạn nhân Minamata đang nằm đầy trên mạng chờ các em đây, sao lại không xem?

Khi vào Internet tìm hiểu vụ xả chất độc vào biển của công ty Formosa các em sẽ hiểu thêm rất nhiều điều. Biết đâu chính các em sẽ là người dẫn đầu trong các cuộc biểu tình sắp tới. Đừng sợ hãi, các em đủ bản lĩnh để vượt qua, hãy tỉnh thức vì các em đã sống quá lâu trong chiếc lồng tư duy bị khóa kín. Hãy tỉnh thức để cứu lấy chính gia đình các em, chưa cần nói tới cứu cho ai khác. ●●●●●●●●●●

cả khẩu hiệu viết dưới hình thức thơ lục bát: “Miền Trung đang rất gian nan. Bốn vị lãnh đạo lang thang chỗ nào?” v.v...

Nhìn chung, có thể nói các cuộc biểu tình rất thành công.

Thành công dễ thấy nhất là ở số người tham dự. Không hề có lãnh đạo cũng như không hề có tổ chức nào đứng phía sau, chỉ thông qua các diễn đàn mạng, chủ yếu là Facebook, hàng ngàn người đồng loạt đổ xô xuống đường. Trừ các cuộc biểu tình chống việc Trung Cộng mang giàn khoan HD-981 vào thềm lục địa Việt Nam vào giữa năm 2014, chưa có cuộc biểu tình nào lớn như lần này.

Chính thành công ấy dẫn đến thành công thứ hai: có lẽ vì quá đông người, chính quyền không dám mạnh tay đàn áp. Cũng có vài vụ xô xát, đặc biệt tại Sài Gòn, nhưng nhìn chung, các cuộc tuần hành diễn ra một cách khá suôn sẻ.

Thành công thứ ba là các cuộc biểu tình đã gây một tiếng vang đáng kể. Tin tức được cập nhật nhanh chóng trên các diễn đàn

với những ánh mắt lạnh lùng và hờ hững trong các cuộc biểu tình chống Trung Cộng những năm về trước.

Các cuộc biểu tình cũng cho thấy người dân không khiếp sợ. Người ta biết là có thể sẽ bị chính quyền trấn áp nhưng người ta vẫn không sợ. Điều đáng chú ý là, qua các hình ảnh trên Youtube, người ta thấy thành phần tham dự biểu tình khá đa dạng: nam có nữ có; người lớn tuổi có, thanh niên cũng có. Tất cả đều chấp nhận đối đầu với công an để bày tỏ thái độ của mình trước vấn đề môi trường Việt Nam.

Lý do khiến người ta hết vô cảm và không khiếp sợ có thể dễ dàng được giải thích: Việc công ty Formosa thải chất độc xuống biển gây ra nạn ô nhiễm làm chết cá hàng loạt trực tiếp ảnh hưởng đến cuộc sống của mọi người.

Xin lưu ý: mọi người. Không phải chỉ có các ngư dân và người dân ở mấy tỉnh miền Trung mới bị ảnh hưởng. Ngay cả dân chúng ở những vùng khác cũng bị ảnh hưởng lây. Vì lòng tham, nhiều thương lái thu gom cá chết mang vào miền Nam hay ra miền Bắc bán. Cá chết cũng có thể được dùng để chế biến thành nước mắm rồi tung ra thị trường. Hơn nữa, vì nước biển bị nhiễm độc, muối cũng bị nhiễm độc theo. Mà muối thì cũng có thể được bán ở khắp nơi. Đó là chưa kể trường hợp các hoá chất độc hại do Formosa tiếp tục thải ra càng ngày càng nhiều, theo các dòng hải lưu, có thể lan đến tận miền Bắc và miền Nam. Đến lúc nào đó, không có vùng biển nào là an toàn cả.

Nhiều người đặt vấn đề: Dường như dân chúng chỉ hết vô cảm và khiếp sợ khi quyền lợi của chính họ bị vi phạm. Công an đánh chết dân: Không có mấy người xuống đường biểu tình. Chính quyền cướp nhà và đất của dân: Chỉ lèo tèo vài chục người phản đối. Đảng độc tài và chà đạp lên nhân quyền: Mọi người đều nín thin. Ngay cả việc Trung Cộng đe dọa chủ quyền của Việt Nam trên biển và đảo cũng như khuynh loát kinh tế và xã hội Việt Nam, người ta dường như vẫn đứng đưng (trừ vụ giàn khoan HD-981 vào

NGHĨ VỀ các cuộc biểu tình liên quan đến cá chếtNguyễn Hưng Quốc 04-05-2016.....

Vào chủ nhật 1 tháng 5 vừa qua, nhiều cuộc biểu tình bùng nổ tại nhiều thành phố, từ Sài Gòn đến Vũng Tàu, Nha Trang, Đà Nẵng, Quảng Bình và Hà Nội, trong đó, riêng tại Sài Gòn và Hà Nội, có hàng ngàn người tham gia diễn hành một cách ôn hoà. Nội dung chính của các cuộc biểu tình đều tập trung vào nạn cá chết trắng bờ ở bốn tỉnh miền Trung: Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên – Huế. Các khẩu hiệu bao gồm từ những lời hô hào chung chung như “Chúng tôi muốn sống”, “Toàn dân Việt Nam cứu biển”, “Tôi yêu môi trường và tôm cá”, “Trả lại biển sạch cho dân” đến những yêu sách cụ thể hơn như “Formosa hãy rời khỏi Việt Nam”, “Cá cần nước sạch, dân cần minh bạch”, “Yêu cầu Bộ trưởng Tài Nguyên – Môi Trường từ chức”. Có

mạng để bất cứ người nào, dù ở xa đến mấy, cũng đều biết. Hơn nữa, chúng cũng thu hút cả sự chú ý của người ngoại quốc qua các bản tin đăng trên các tờ báo và hãng thông tấn lớn ở khắp nơi.

Với ba thành công ấy, các cuộc biểu tình vào ngày 1 tháng 5 là một biến cố quan trọng và đầy ý nghĩa. Chúng cho thấy người Việt Nam không hoàn toàn vô cảm trước những vấn đề nghiêm trọng trên đất nước của mình. Đã đành con số vài ngàn người ấy so với dân số trên 90 triệu người không phải là lớn. Nhưng có cuộc cách mạng nào lại không được nhen nhúm từ một thiểu số? Trong các Youtube quay cảnh biểu tình được tung trên Facebook, người ta thấy nhiều người đi đường bày tỏ thiện cảm và sự ủng hộ của họ đối với những người đang biểu tình. Nó khác hẳn

giữa năm 2014).

Cách đặt vấn đề như vậy dĩ nhiên là đúng. Nhưng chỉ đúng một phần nhỏ. Cốt lõi của chính trị bao giờ cũng gắn liền với quyền lợi cụ thể của mọi người. Ngoài ra, dưới một chế độ độc tài toàn trị như VN, tất cả mọi hành động phản kháng, dù chỉ là phản kháng vụ chặt cây xanh ở Hà Nội hay điều tra vụ cá chết ở miền Trung, đều có ý nghĩa chính trị sâu sắc. Chúng bắt chính quyền phải nghe tiếng nói của dân chúng. Và buộc họ phải có những hành động thiết thực và cụ thể.

Tất cả các cuộc xuống đường biểu tình của dân chúng, vì bất cứ lý do gì, cũng đều có hai tác dụng lớn: Một là nó thể hiện thái độ bất tuân dân sự (civil disobedience) và hai là góp phần hình thành các loại hình xã hội dân sự (civil society), hai yếu tố căn bản để xây dựng một xã hội dân chủ. Với hai tác dụng ấy, cuộc biểu tình nào cũng là một cuộc diễn tập dân chủ.

Có thể nói một cách vắn tắt, không thể có dân chủ nếu dân chúng không có ý thức về quyền của mình và không dám chống lại quyền lực của chính phủ để bảo vệ quyền lợi của chính mình.

Trong các cuộc tranh đấu như thế, người ta sẽ dần dần gặp gỡ nhau, sau đó, tụ hội với nhau thành các nhóm, thoát đầu nhỏ và rời rạc, sau, dần dần lớn và có quan hệ chặt chẽ hơn. Đó là điều chúng ta có thể chứng kiến tại Việt Nam hiện nay: Đã xuất hiện, đây đó, các nhóm xã hội dân sự. Họ còn yếu. Nhưng họ có mặt ở mọi nơi. Họ hỗ trợ cho nhau không những về tài chính hay tinh thần mà còn cả về phương diện pháp lý: Hễ có người nào bị công an bắt, họ la toáng lên và đến tận các cơ quan công quyền để "đòi" người. Khi có người nào đó bị mang ra tòa xét xử, họ cũng tập trung lại để ủng hộ cho nạn nhân. Khi một tù nhân lương tâm nào đó mãn án, họ lũ lượt kéo nhau đi đón rước. Tôi cho đó là những dấu hiệu tốt.

Tương lai chính trị Việt Nam nằm ở những cuộc diễn tập dân chủ và những tổ chức mới mạnh mẽ như thế.

Tiến sĩ Nguyễn Hưng Quốc

nhân Chứng tội ác trong cuộc biểu tình 08-05-2016

Nguyễn Di Ngừ 10-05-2016

Tiếng chuông nhà thờ Đức Bà Sài Gòn điểm 9g. Cuộc biểu tình khởi sự qua hình ảnh thật kiêu hùng của một số đông hơn 300 người tập hợp tại công viên 30/4. Đám trấn áp làm hàng rào vây chặt đoàn người. Anh chị em tọa kháng kéo dài thời gian chờ đám đông tụ về.

9g30. Hơn 500 người căng cao biểu ngữ đổ ra phía công trường hướng về đại lộ Thống Nhất; đủ loại kiển vàng, xanh bu đen như điểm phát chấn tại cuối nhà thờ. Đoàn biểu tình ào ạt mở đường thoát về phía phải cấp hông nhà thờ, hàng hàng lớp lớp rào chắn đã chặn kín các lối chung quanh nhà thờ. Thật sự nhìn tuổi trẻ đứng lên, tận mắt chứng kiến tinh thần của những cá nhân đứng trong hàng ngũ đó, mới thấy họ anh hùng cỡ nào trước hàng vài ngàn Hán nô vây quanh như bầy hổ đói. Trấn áp, đánh người chụp mũ, tra tấn tại chỗ ngay dưới chân và trước tượng Đức Mẹ. Lũ công an còn đồ đủ màu áo, chúng mang hàng chục xe 50 chỗ, xe bus đậu nối đuôi từ góc Nguyễn Du đến tận mãi vòng xoay công viên 30/4. Những cú đánh dã man lên thân thể đồng bào, những người dân đang cất tiếng kêu gào vì môi trường, vì một biển Miền Trung, biển Việt Nam đang CHẾT.

Trước mặt tôi một thanh niên bị lôi từ hàng rào nhà sách Hòa Bình ra tới đường, những tiếng hô lớn vang cả một quảng trường "Đánh người! Bắt người!". Một trung niên đứng trên công viên dưới chân tượng Đức Mẹ nhào ra giúp các anh chị em đang giành lại một thân thể bị bọn côn đồ đánh tơi tả khắp người. Anh cũng bị một thằng ác ôn to lớn đạp ngã xuống đường và lôi lên xe bus.

Đó là một trong những hình ảnh trấn áp biểu tình của công an hcm bất kể là ai, đứng trong hàng hay ngoài tại khu vực đoàn người mà chúng đang vây chặt. Trời ơi! Một lũ ăn theo, chính quyền mượn tay một đám côn đồ, họ tha hồ lập công trên cái thân thể bé nhỏ có trái tim Việt kia... Đau, rất là đau!

Đứng trước cổng nhà thờ Đức Bà, là hàng ngàn người, trong đó có hơn 1/3 là công an chìm, Bọn sẽ khó mà nhận ra chúng trừ phi nhìn rõ trên ngón tay út, những tên đột lột người này có một cái nhẫn nhựa màu xanh lá cây.

Một thanh niên rất trẻ bị đánh đập và lôi lên xe tải nhỏ; chúng bu quanh xe ngăn thành một hàng rào, hai chiếc moto cảnh sát hụ còi dẫn đường, chiếc xe tải chưa kịp lăn bánh, người bạn trẻ phóng khỏi xe, hàng trăm người vây quanh làm một lớp bảo vệ cho anh chạy thoát. Nhưng than ôi, khoảng trống trước mặt anh là con đường ngắn dẫn ra cổng bưu điện, Bọn khốn nạn có chừng trăm mạng bu lại anh, đánh bật hàng rào che chắn, lôi luôn những đồng bào đang cố giúp anh chạy thoát, chúng mang xe nhỏ chen vào đám đông, lôi người bạn trẻ và hai trung niên đã cố gắng giải thoát cho anh lên xe, hụ còi chạy đi.

Tôi biết trong ngàn ngàn ánh mắt căm hờn đang nhìn theo chiếc xe khốn nạn đang quẹo trái là tội cùng của chịu đựng, là tất cả tâm tình gởi gắm theo người trẻ mới sa cơ, những cánh tay vẫy theo lạc lõng giữa trận đàn áp không khoan nhượng của nhà cầm quyền.

Họ, chính họ những người tự vỗ ngực là lãnh đạo đất nước đã chỉ thị cho bọn tay chân bộ hạ giết cho bằng sạch sẽ những người yêu nước, triệt hạ cho bằng được tiếng nói chung của gần 90 triệu dân, trừ lũ cai trị với mấy triệu đảng viên và lũ ăn theo đang tìm mọi cách làm diệt vong nước Việt.

Tội nghiệp cho tôi, cho đồng bào tôi. Nhưng ai chứng kiến cảnh đàn áp ngày hôm nay, đều phải nhìn nhận tính cách của người trẻ, sự cô đơn của tuổi trẻ trước nanh vuốt bọn cầm quyền.

Những cô bé 19, 20 đứng trong hàng người cầm biểu ngữ, đoàn người bị dồn vào một góc tại góc Nguyễn Du, sau lưng họ là hàng rào của nhà sách Đức Bà, vài người bị lôi ra hành hình và khiêng ném lên xe.

Ai là người chứng kiến cảnh đám thanh niên xung phong cầm gậy gộc leo qua hàng rào này lung sục truy đuổi những anh chị em đang cố vùng vẫy thoát khỏi khu vực bị bao vây mới đau lòng. Bọn côn đồ dùng cách tia người, chúng lựa bất kỳ ai trong đoàn biểu tình, bất kể nam hay nữ, chúng lôi ra khỏi đám đông. Khi anh chị em tiếp ứng giành người là đám bên ngoài điểm mặt, sau đó chúng tia dần, lực lượng bị tiêu hao ngay từ khi chúng làm vòng đai thép với vô số hàng rào bên ngoài.

Đòn thù đã giáng xuống dân ta ngày hôm nay, cú đánh dã man những người xuống đường cho biển, những giọt máu nhỏ dài dưới tượng mẹ, trước Vương cung Thánh đường là một thách thức trắng trợn.

Phía bên ngoài trận đánh, tôi phải gọi nó là trận đánh không cân sức giữa những người tay không và bẻ lũ bán nước trang bị dùi cui, súng đạn, giầy thép, rào chắn. Những giao lộ quanh Vương cung Thánh đường Sài Gòn, trước sân Bưu điện, đầu đường Nguyễn Du, Tự Do, hàng vài chục nghìn người chen cứng những dòng xe gắn máy, bắt lực đứng nhìn đồng bào bị tra tấn mà vô phương cứu nạn. Những ánh mắt căm hận đó là tiếng nói của người Sài Gòn bất khuất, cho dù họ không trực tiếp tại khu vực sôi sục này, nhưng qua họ, họ đã thể hiện cái nhìn về phía chính quyền và cái nhìn về phía đoàn người biểu tình đang bị đàn áp.

Tan trận

Tôi lùi thui về phía nhà thờ, xe máy tôi quăng ở đó may mà nó vẫn còn đủ chìa khóa vẫn còn nguyên trong ổ. Tôi chạy dọc nhà thờ ra đường Thống Nhất rẽ về Hai Bà Trưng, mất cả tiếng mới tới Bạch Đằng. Trong cái nhìn của một người Sài Gòn đúng nghĩa, trước và sau tôi là những chiếc xe máy chờ hai, các bạn trẻ nối đuôi nhau vội vàng quẹo hướng này, quẹo hướng kia. Họ chính là những hào kiệt của ngày hôm nay, có người trong đám biểu tình bị vây thoát ra, có người đứng bên ngoài che chắn. Họ, những người trẻ đó như những con chim lạc bầy tội nghiệp, hót hơ hót

hải chạy đi, nhiều hướng, nhiều đường trong Sài Gòn của trưa nắng 08-05. Ngày chúng ta bị một lũ ăn hại trấn áp, đánh đập dã man, bắt bớ trong cuộc xuống đường vì môi trường, một cuộc diễn hành ôn hòa, nhưng lại bị đánh toi tã, đánh như kẻ thù.

Tôi biết phải gọi họ, những con thú người này là gì đây?

thanhniengonggiao.blogspot.fr

Quen thói đánh bất đồng công an đánh dân sẽ khiến bùng nổ bạo động Phạm Chí Dũng 08-05-2016

Hàng trăm người dân ở Sài Gòn, Hà Nội và Nha Trang xuống đường để phản đối sự thiếu minh bạch trong vụ cá chết hàng loạt ở miền Trung, và tin cho hay nhiều người đã bị bắt

"Đánh dân còn hơn đánh kẻ thù" – những bằng chứng mới nhất bằng máu tươi vệt hiện trong hai cuộc biểu tình bảo vệ môi trường ngày 1/5 và 8/5 năm 2016 đã làm đỏ rực bộ mặt công an "thành phố mang tên Bác".

Công ước chống tra tấn: vẫn đánh!

Sau một thời gian dài trì hoãn, chính thể "luôn quan tâm và bảo đảm các quyền con người" rất cuộc đã phải ký kết tham gia Công ước chống tra tấn quốc tế vào năm 2015. Cơ quan để "gật" nhất là Quốc hội dĩ nhiên không phản đối.

Nhưng từ trước đó, khoảng năm 2013, không còn dám bắt người bừa bãi như thời gian trước đó, ngành công an Việt Nam bắt đầu phổ cập chiến thuật đánh người.

Kết quả sáng lạn nhất của cơ chế tham gia Công ước chống tra tấn quốc tế là vẫn đều đặn xảy ra hàng chục cái chết của dân thường tại đồn công an, không phải qua nhiều năm mà tính cho mỗi năm. Còn việc công an dùng các ngón đòn nghiệp vụ để tra tấn thường dân và người bất đồng xảy ra như cơm bữa.

Để đối phó với các cuộc biểu tình khiếu kiện đất đai, ô nhiễm môi trường và chống Trung Quốc, chiến thuật công an Việt Nam khổng chế và đánh người đã trở nên nổi tiếng đến nỗi không chỉ các tổ chức nhân quyền quốc tế biết rõ, mà cả du khách nước ngoài cũng e sợ. Đã có trường hợp một khách du lịch Bỉ bị những người mặc thường phục đánh rớt máy chụp ảnh và bị ăn cùi chỏ chỉ vì ông cố gắng ghi hình đoàn biểu tình chống Trung Quốc.

Nhưng có lẽ du khách người Bỉ đã không biết một sự thật: từ ít nhất 5 năm qua, công an TP.HCM đã vượt trên cả tiêu biểu về chiến thuật bắt cóc và đánh người.

"Không hiểu sao nó toàn nhắm vào đầu mà đánh!"

Ngay từ sáng sớm ngày 1/5, 6 người bất đồng phản đối vụ "cá chết Formosa" đã bị công an xông vào bắt giữ ngay tại hầm gửi xe của Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn. Hai vợ chồng Huỳnh Anh Tú và Phạm Thanh Nghiên, bà Dương Thị Tân, ông Đỗ

Đức Hợp... đã bị công an lôi về đồn cảnh sát tại một số phường ở quận 3. Lôi về, hỏi cung và đánh đập.

Không hề nương nhẹ. Đàn ông bị đánh nặng nhất. Cuối cùng, Công an TP. HCM đã có thể tự hào với thủ thuật đánh hội đồng. Có người bất đồng bị đánh đến 4 lần, từ ngoài vào trong đồn. Đánh không để lại dấu vết nhưng hoàn toàn có thể khiến nội thương trầm trọng.

Một phụ nữ nhỏ nhắn gầy yếu như Phạm Thanh Nghiên nhưng đã bị công an đánh vào đầu. "*Không hiểu sao nó toàn nhắm vào đầu mà đánh!*" – cô căm phẫn.

Chắc hẳn công an không muốn nữ cựu tù nhân chính trị như Nghiên còn đủ tỉnh táo để viết bài tố cáo an ninh xâm phạm thân thể và tố cáo cả cái bản chất chế độ vẫn tuyên rao "tôn trọng nhân quyền" này.

Lẽ ra, kịch bản đánh người của Công an TP.HCM còn khả thi hơn, nếu đám đông biểu tình vào ngày 1/5 không lên đến 4.000 người.

Lúc này, vai trò dẫn dắt của các tổ chức xã hội dân sự đã không còn quá cần thiết. Hơn nữa, rất nhiều thành viên chủ chốt của Xã hội dân sự đã bị công an thẳng cánh nhốt tại nhà. Nhưng thay vào đó, rất nhiều người dân, trí thức với không ít người xuống đường biểu tình lần đầu, đã lên tiếng và đối mặt với hàng rào công an, dân phòng, thanh niên xung phong.

Vậy là quen thói đánh người bất đồng, công an lại chuyển qua đánh dân.

Diễn biến các cuộc biểu tình ghi nhận bằng video một thanh niên (tóc vàng) bị vây và đánh hội đồng bởi lực lượng mặc đồng phục xanh lơ hung hãn. Hình ảnh và video cũng ghi nhận một người đàn ông bị lực lượng trấn áp đánh bẻ đầu, máu tuôn ròng ròng trên vai.

Vụ "trầm trọng và dễ tiện nhất", theo một facebooker, là vụ cô gái tên Lê Vi bị chặn đánh thô bạo khi cô đã tách đoàn biểu tình để trở về nhà. Chưa kể những vụ bắt bớ, sách nhiễu những người liên quan đến việc đưa thông tin về dự án nhà máy gang thép Formosa Vũng Áng (Hà Tĩnh), cũng như người tham gia tuần hành ôn hòa và cả sau khi cuộc biểu tình kết thúc. Một số bạn sinh viên ở trọ ven đô Sài Gòn đã bị chủ nhà đuổi, không tiếp tục cho thuê phòng nữa dưới áp lực của công an...

Đến cuộc biểu tình ngày 8/5 để đòi chính phủ phải công bố nguyên nhân xác đáng gây cá chết hàng loạt tại các tỉnh miền Trung, bữa tiệc máu người đã làm đảo lộn những giá trị còn rơi rớt của "lực lượng Thanh niên Xung phong" và giới trật tự đô thị, nếu không kể đến đội ngũ côn đồ không mặc sắc phục. Những cánh tay vạm vỡ vung lên, nhưng thay vì hướng ra Biển Đông thì lại giáng thẳng vào đầu những người biểu tình đang tranh đấu cho quyền lợi môi sinh của cả một dân tộc cùng lực lượng vũ trang.

"Phương châm" đã rõ: tập trung đánh vào vùng mặt, vừa để dần mặt vừa không để lại nội thương mà có thể dẫn đến tử thương. Một phụ nữ bế con gái bị đâm và cả bị đá vào mặt. Nhiều người biểu tình bị bắt đưa lên xe bus chở về sân vận động Hoa Lư. Tại đó, bữa tiệc máu người còn say máu. Nhiều thân thể không còn lạnh lặn như trước khi biểu tình...

Đến giờ phút này, "đối tượng" cũng đã rõ. Có lẽ bất cứ người biểu tình nào và cả những người không trực tiếp biểu tình cũng đều sôi sục căm phẫn một câu hỏi: Những "lãnh đạo TP. HCM" như Bí thư thành ủy **Đinh La Thăng** và Giám đốc công an **Lê Đông Phong** chẳng lẽ không am tường, hay đã "quán triệt" đến mức triệt để hành vi đánh người của cấp dưới?

Đã đến lúc chế tài!

Một lần còn có thể cho rằng "vô tình", hai lần không còn phải "ngẫu nhiên", còn ba lần trở đi thì đã thành hệ thống.

Công an TP. HCM đã có cả một chuỗi hệ thống về đàn áp nhân quyền từ nhiều năm qua. Chỉ tính riêng nửa cuối năm 2015 là lúc ông Lê Đông Phong được bổ nhiệm làm giám đốc công an thành phố, đã có ít nhất 6 cuộc tụ tập tưởng niệm Hoàng Sa, Gạc Ma, Trường Sa, kỷ niệm chiến tranh biên giới 1979, biểu tình môi trường bị công an đàn áp nặng nề hơn hẳn so với Hà Nội.

Nhưng vì sao Công an TP. HCM lại miễn cưỡng đàn áp và đánh đập

người dân trầm trọng hơn Công an Hà Nội, trong khi Sài Gòn vẫn luôn được xem là đất Nam Bộ có khí chất hiền hòa? Câu hỏi này có lẽ không hoàn toàn tùy thuộc vào việc TP. HCM không phải là trung tâm ngoại giao nên dễ "xử" hơn, mà còn phụ thuộc vào yếu tố "tương quan chính trị". Chỉ riêng hai năm 2014 và 2015, không ít lần xuất hiện những dấu hiệu cho thấy giới đấu tranh nhân quyền ở SG bị dùng làm vật hy sinh cho đấu đá phe phái nội bộ, đặc biệt liên quan đến các sự kiện đối ngoại, trong khi ở Hà Nội ít diễn ra hiện tượng này hơn.

Vào lần này, cuộc đàn áp đánh đập không thương tiếc người biểu tình tại TP. HCM lại trùng với thời điểm Trợ lý ngoại trưởng Hoa Kỳ đặc trách về dân chủ nhân quyền và lao động – ông Tom Malinowski – đến Việt Nam để chuẩn bị cho chuyến công du của Tổng thống Obama đến quốc gia quá tráo trở về "bảo vệ nhân quyền" này.

Hẳn nhiên, dù muốn hay không thì Tổng bí thư Trọng cũng sẽ chẳng mấy đẹp mặt quốc tế bởi phương châm đánh dân như đánh kẻ thù của cấp dưới.

Còn riêng với Bí thư Đinh La Thăng – nhân vật được Tổng bí thư Trọng điều động vào Sài Gòn như một cách hiểu "bình Nam" – những hình ảnh đánh đập, đàn áp trong hai cuộc biểu tình ngày 1/5 và 8/5 năm 2016 đã tiếp nối cho chuỗi hai lần trước đó người bất đồng và người dân bị xâm phạm nặng nề quyền con người, tính từ thời điểm ông Thăng nhậm chức bí thư thành ủy TP. HCM vào tháng Giêng năm 2016. Chẳng lẽ là một lãnh đạo chính trị cùng trách nhiệm chính trị, ông Thăng không hề hay biết chuyện đánh dân và bữa tiệc máu người, nhất là khi sáu chục trí thức đã gửi thư trực phản ánh tiếp đến ông mà không hề nhận được hồi âm? Người ta còn rất ngờ rằng chính ông đã đồng thuận cao với Công an TP. HCM để các nhân viên an ninh "thi hành những biện pháp nghiệp vụ cần thiết".

"Gieo gió gặt bão". Chuỗi vi phạm nhân quyền và chiến thuật đánh người của công an Việt Nam đã trở nên nổi tiếng đến nỗi từ đầu năm 2016, một số tổ chức nhân quyền quốc tế và Hoa Kỳ, cùng một số nghị sĩ quốc hội Mỹ, đã một lần nữa đặt lại vấn đề cần có một bộ luật chế tài nhân quyền đối với Việt Nam. Điểm then chốt của bộ luật này và đang được những tổ chức nhân quyền quốc tế tiến hành là xây dựng danh sách những cá nhân lãnh đạo Việt Nam (có thể cả thân nhân của họ) có

"thành tích" vi phạm nhân quyền trầm trọng – không chỉ bắt người mà còn đánh người, kể cả sách nhiễu dân chúng – để cấm nhập cảnh vào Hoa Kỳ và phong tỏa tài khoản của họ ở nước ngoài.

Tunisie và Ukraine: Hãy nhớ!

2016. Hàng loạt phong trào phản kháng xã hội về nhiều vấn nạn xã hội đang bùng tỉnh ở Việt Nam. Nhưng điểm khác biệt so với những năm trước là không còn quá cần đến vai trò đầu tàu của các tổ chức xã hội dân sự độc lập, mà chính người dân, bao gồm cả những cán bộ hưu trí, đang lên tiếng và lần đầu tiên xuống đường biểu tình. Chính quyền sẽ đối phó ra sao với số đông quần chúng theo đúng nghĩa này?

Nếu vẫn giữ nguyên não trạng và thói quen đánh người, sẽ không có gì ngạc nhiên khi giới công an thẳng tay với người dân biểu tình trong đó có cả cán bộ hưu trí. Nhưng khi đó, ngành công an sẽ vấp phải không phải một nhóm người, mà một biển dân.

Xuống đường giờ đây không chỉ là phản ứng với những vấn nạn xã hội, mà còn biểu lộ tâm trạng bất mãn cùng cực trước một chính quyền tham nhũng, "hèn với giặc ác với dân" và quá yếu kém về điều hành. Chỉ cần một tia lửa phát ra, chỉ cần một hành động đánh dân đủ gây chấn thương nặng nề hoặc tử vong, hiệu ứng phản kháng từ đám đông có thể bùng nổ và lập tức biến thành đám cháy dữ dội.

Đó là cách nhanh nhất để dẫn tới bạo động xã hội và con đường ngắn nhất để khiến một chế độ sụp đổ. Cái cách mà từ cái chết trong đồn cảnh sát của một người bán rau quả đã biến thành cuộc cách mạng lật đổ chế độ ở Tunisie vào năm 2011.

Cũng là cái cách đã khiến hàng trăm cảnh sát ở Ukraine phải quỳ sụp trước đám đông biểu tình để xin tha mạng vào năm 2014.

Nguồn: Blog Phạm Chí Dũng

CỨU CÁ CỨU NƯỚC NĂM HÀNH ĐỘNG

.....**Từ Linh (ABS) 15-05-2016**.....

Hơn một tháng qua, từ 6/4 đến tận hôm nay 15/5, mâm cơm trong đại đa số gia đình Việt Nam vẫn không dám có cá biển, vì ai nấy sợ nhiễm độc.

Nhìn như thế thì có thể dễ dàng thấy rằng những ngày sắp tới, người dân mọi thành phần ở Saigon, Hà Nội, và nhiều nơi chắc chắn sẽ tiếp tục biểu thị sự bất mãn của mình trên đường phố để đòi nhà nước phải giải quyết rốt ráo thảm họa môi trường, trả lại biển sạch và cá sạch cho toàn dân.

Bài này xin được góp một số ý kiến cá nhân về 5 việc, hoặc 5 cách biểu lộ tình cảm, có thể làm trong những ngày tới để mọi người tham khảo, thảo luận và nếu được thì thực hiện, nhất là sau khi những người biểu tình ôn hòa trong ngày 1 và 8/5 vừa qua bị an ninh các loại đánh đập dã man, gây thương tích và đổ máu trên đường phố và trong đồn công an.

5 hành động này liên quan đến 5 đối tượng, đó là: NGƯỜI ĐI XE MÁY, NHÀ BÁO, NHÀ THỜ, NGHỆ SĨ NỔI TIẾNG, và CỘNG ĐỒNG HẢI NGOẠI. Để 5 hành động này thành công, người tham gia phải thấy lòng mình *không thù, không ghét*. Họ tham gia vì thương, thương dân mình không chỉ long đong, mà còn đang chênh vênh đứng bên bờ sống chết.

Xin cảm ơn nhà văn, nhà báo Ngô Thị Kim Cúc đã nói về khẩu hiệu “Biển chết 2016, bố đã làm gì?” trong bài “**Sài Gòn, Hòn ngọc bị đập nát**”. Khẩu hiệu rất hay này cũng được dùng ở đây như những câu hỏi dẫn nhập.

1. NGƯỜI ĐI XE MÁY

HỎI: BIỂN CHẾT 2016, NGƯỜI VÀ XE LÀM GÌ?

ĐÁP: 10.000, 100.000 XE MÁY XUỐNG ĐƯỜNG!

Một chiến lược trấn áp biểu tình của công an là tìm cách giải tán ngay khi có dấu hiệu tụ tập 5 hoặc 7 người.

Vậy thì vào 9 giờ sáng chủ nhật (hoặc 3 giờ chiều, 5 giờ chiều, đúng giờ biểu tình) chúng tôi sẽ tụ tập những nhóm 5 xe gắn máy, ở khắp hang cùng ngõ hẻm không có bóng dáng an ninh. Mỗi nhóm sẽ có 5 người lái xe, họ chờ thêm ít nhất 2 người, 1 để chụp ảnh đưa tin, và 1 để liên lạc với các nhóm 5 xe khác. Rồi chúng tôi sẽ cùng lúc xuất hiện, đi quanh và đi xuyên khắp các nẻo đường thành phố. Ở Saigon, mọi người sẽ thấy chúng tôi trên đường Trần Hưng Đạo, Phạm Văn Đồng, Nguyễn Văn Linh, Đồng Khởi, Nguyễn Huệ, Lê Thánh Tôn, Nam Kỳ Khởi Nghĩa, Nguyễn Thị Minh Khai, Nguyễn Văn Cừ, Võ Thị Sáu, Lê Văn Sĩ, Cách Mạng Tháng 8, Lê Hồng Phong, 3 Tháng 2, Hùng Vương, Trường Chinh, Cộng Hòa, Kha Vạn Cân... Ở Hà Nội, người đi đường sẽ thấy đoàn xe chúng tôi đi qua phố Tràng Tiền, Trần Quang Khải, Phan Đình Phùng, Bà Triệu, Nguyễn Thái Học, Lý Quốc Sư, Hàng Đào, Hàng Bạc, Hàng Đường, Hàng Mã, Quốc Tử Giám, Tôn Đức Thắng, Nguyễn Biều, Nguyễn Thái Học, Nguyễn Chí Thanh, Láng Hạ, Giảng Võ, Khâm Thiên, Giải Phóng, Lê Đức Thọ ...

Đến ngã tư đông người, khi đèn đỏ, chúng tôi sẽ dừng lại và bấm còi trong suốt thời gian chờ đèn xanh. Bảng chữ chúng tôi mang theo đơn giản có mấy chữ: “VÌ MÔI TRƯỜNG SẠCH, HÃY BẮM CÒI” để mọi người cùng tham gia. Chúng tôi cũng có thể mang theo những lá cờ xanh, hoặc vẽ hình cá như chữ an-pha trên mũ, trên mặt, trên miếng dính dính lên lưng áo, và cùng bấm đèn xe để làm dấu hiệu biểu tình.

Dọc đường, chúng tôi sẽ tụ lại thành nhóm 100 xe, ngang qua vài ngã tư, chúng tôi sẽ thành 500 xe, rồi từ các ngã đường khác tụ về ngày càng nhiều, đoàn xe sẽ lên tới 1.000 xe, rồi 10.000 xe, và đỉnh điểm sẽ có 100.000 xe tràn ngập,

vừa đi vừa bấm đèn, nhấn còi. Đoàn sẽ đi đến những dinh thự quan trọng chúng tôi tự chọn, dừng lại 5 phút, khi dừng, chúng tôi sẽ hô khẩu hiệu “CÁ CẦN NƯỚC SẠCH, DÂN CẦN MINH BẠCH”, “CHÚNG TÔI CHỌN CÁ, KHÔNG CHỌN FORMOSA”, “CỨU CÁ, CỨU NƯỚC, CỨU DÂN”, rồi bấm còi liên tục trước khi đi tiếp đến điểm khác.

Chúng tôi cũng sẽ tạo thành vành đai, giám tải cho những trung tâm biểu tình đi bộ hoặc tọa kháng đang diễn ra ở Công viên 30/4 hay Nhà thờ Đức Bà, Công viên Quách Thị Trang, trước Ủy ban Nhân dân Thành phố, khu Bùi Viện, Thi Sách, Phạm Ngũ Lão, hoặc tại Nhà hát Lớn Hà Nội hay chung quanh Bờ Hồ...

Khi lực lượng an ninh bao vây đoàn tuần hành đi bộ tại chỗ, đoàn chúng tôi có thể sẽ tạo thành những vòng xe dày đặc bên ngoài lực lượng an ninh, thu hút sự chú ý của họ để mở đường thoát cho người biểu tình bị vây bên trong. Chúng tôi cũng có thể tắt máy, tẩu đến giải cứu, bảo vệ những ai trong vòng vây đang bị đánh đập, bị chà đạp, bị kéo lê, bị vứt lên xe.

Chúng tôi cũng sẽ kéo đoàn xe hùng hậu chạy quanh sân vận động Hoa Lư nếu đây lại là nơi được dùng để giam giữ trái phép và tra vấn người biểu tình, tạo áp lực buộc họ thả người.

Khi cần thiết, chúng tôi sẽ “tan” vào các ngã đường hoặc ngõ hẻm, và xuất hiện trở lại khi có một số đông cần thiết, vào giờ phút chúng tôi thấy phù hợp, và đến nơi nào chúng tôi thấy cần đến.

2. NHÀ BÁO

HỎI: BIỂN CHẾT 2016, CÁC NHÀ BÁO ĐÃ LÀM GÌ?

ĐÁP: 3 NGÀY KHÔNG CÓ BÁO, 300 NHÀ BÁO NGHỈ VIỆC, 3.000 NHÀ BÁO ĐÌNH CÔNG VÀ RA “TUYÊN BỐ XẤU HỔ”

Là nhà báo, tôi và những đồng nghiệp biết tôn trọng sự thật sẽ nộp đơn NGHỈ VIỆC ĐỒNG LOẠT để phản đối sự che đậy, ngụy biện, bóp méo thông tin, đồng thời phản đối việc chính quyền cố tình làm ngơ

khi thảm họa môi trường lớn nhất xưa nay vẫn tiếp diễn, ảnh hưởng đến hàng triệu ngư dân và sức khỏe của 90 triệu dân trong thời gian tới. Tôi sẽ kêu gọi những đồng nghiệp còn lương tâm ĐÌNH CÔNG BA NGÀY, KHÔNG RA BÁO BA NGÀY, để phản đối sự im lặng đồng lõa của 800 Tổng Biên tập, của Trường ban Tuyên giáo Trung ương Võ Văn Thưởng, của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng và Đảng Cộng sản.

Chúng tôi sẽ cùng ký vào TUYÊN BỐ XẤU HỔ, vì cả tháng nay, đứng ra là vì bao nhiêu năm nay, chúng tôi cũng đã im lặng đồng lõa, để càng lúc càng bị dắt mũi đi vào đường gian dối. Là những ngòi bút bị chỉ đạo, chúng tôi ít nhiều đã dự phần vào việc gây nhiễu loạn thông tin, tung hỏa mù đảo lộn trắng đen, để không ai còn biết tin gì là đúng, nhìn đâu cũng thấy bẩn, rồi hoài nghi cả những trái tim sạch và những nhân cách ngay thẳng.

Chưa hết, khi Đảng không đại diện cho quyền lợi của người dân thì báo chí của Đảng rõ là đang đối đầu với dân trong khi bắt tay với kẻ ác. Đến mức đó, báo chí chỉ là công cụ của cái chết và chúng tôi là kẻ đào huyệt.

Chúng tôi làm báo nữa làm gì khi chỉ được viết những điều trái với lương tri và thực tế. Vâng, thà chúng tôi về chạy xe ôm mà lòng thanh thản, không xấu hổ với chính mình, ra đường không phải cúi đầu, nhìn tổ tiên không hổ thẹn, và khi con cái hỏi “Biển chết 2016, bố đã làm gì?” thì ít ra chúng tôi còn có điều đáng để nói cho con nghe, thay vì để chúng nhục lây vì bố mình quá hèn.

Chúng tôi hiểu rằng nếu những người hiền biết im lặng thì thế giới sẽ chỉ được nghe tiếng nói của những kẻ dối trá độc ác. Chúng tôi không muốn đồng lõa với dối trá độc ác thêm ngày nào nữa.

3. NHÀ THỜ

HỎI: BIỂN CHẾT 2016, CÁC VỊ HỒNG Y, GIÁM MỤC, LINH MỤC, TU SĨ VÀ GIÁO DÂN ĐÃ LÀM GÌ?

ĐÁP: 6.000 NHÀ THỜ ĐỔ

CHUÔNG, 6.000.0000 TÍN HỮU CẦU NGUYỆN CHO ĐỒNG BÀO

Là linh mục ở hơn 200 nhà thờ Saigon, ở 6.000 nhà thờ và nhà nguyện cả nước, đúng 9 giờ sáng chủ nhật, chúng tôi sẽ đổ một hồi chuông dài 15 phút, để đánh thức, nhắc nhở giáo dân và mọi người về thảm họa môi trường đang tiếp diễn, ảnh hưởng nặng nề đến đời sống của người dân miền Trung và cả nước. (15 phút đổ chuông cũng để thay cho 15 phút bắn pháo hoa phi phạm lạc điệu ngày 30/4 sau khi hàng triệu triệu con cá chết dạt vào bờ 4 tỉnh miền Trung.)

Chúng tôi cũng sẽ đổ chuông để ủng hộ tinh thần hàng ngàn người dân xuống đường lúc 9 giờ sáng, lúc 3 giờ hoặc 5 giờ chiều ở Saigon hay Hà Nội.

Vào ngày 8/5, khi lực lượng trấn áp với đầy đủ công an, thanh niên xung phong, dân phòng, công an chìm tấn công, đánh vào mặt, đập vào đầu, gây thương tích đổ máu và kéo lê hàng trăm người quăng lên xe như thú vật thì mọi sự xảy ra ngay phía trước Nhà thờ Đức Bà, cạnh tượng Nữ vương Hòa bình, ngay trước Trường Hòa bình và Nhà xứ Chính tòa.

Tiếc thay, lúc ấy hai tháp chuông nhà thờ sừng sững đã lặng im, trong khi loa sắt của lực lượng an ninh oang oang át tiếng hô bảo vệ môi trường, át cả tiếng thét thát thanh của người dân bị đánh đập. Chuông không đổ và cũng không thấy linh mục nào từ nhà xứ đi ra bên vực người bị bạo hành, có lẽ vì mọi sự diễn ra quá nhanh, quá bất ngờ, không ai kịp phản ứng gì.

Nhưng có lẽ đây chính là lúc cộng đồng Công giáo, cùng cộng đồng các tôn giáo khác phản ứng và nhập cuộc tích cực. Đây là lúc tôn giáo cần tuân theo tiếng nói của lương tâm mình, của sự thật và tình thương, thay vì tuân theo yêu cầu không can thiệp mờ ám và phi lý của các cấp chính quyền.

Xin các hồng y, giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân tại các nhà thờ lớn như nhà thờ Đức Bà, nhà thờ Chợ Quán, Huyện Sĩ, Thủ Thiêm, Tân Định, Vườn Xoài, Bùi

Phát, Hòa Hưng, Chí Hòa, Nam Thái, Nghĩa Hòa, Sao Mai, Tân Sa Châu, Bình Triệu, Đồng Tiến, Vinh Sơn, Bình Đông, Thị Nghè, Thủ Thiêm, Cần Giò, Chánh Hưng, Gò Vấp, Hạnh Thông Tây, Bình Lợi, Thanh Đa... đến các nhà thờ ở Trà Vinh, Cần Thơ, Phan Thiết, Nha Trang, Đà Lạt, Buôn Mê Thuột, Pleiku, Qui Nhơn, Đà Nẵng, Huế, Quảng Trị, Hà Tĩnh, Quảng Bình, Bùi Chu, Phát Diệm, Hà Nội, Hải Phòng, Quảng Ninh, Lạng Sơn, Sapa... và hàng ngàn nhà thờ ở các quận, huyện, thị trấn, xã, ấp trên cả nước, cùng đổ những hồi chuông dài 15 phút vào lúc 9 giờ sáng, rồi lúc 12 giờ trưa, 3 giờ, 5 giờ chiều để cầu nguyện cho ngư dân và sự bình an cho đất và nước.

Xin hãy cùng cử hành những thánh lễ cầu nguyện cho con người được sống trong môi trường trong lành. Sau thánh lễ xin tất cả giáo dân cùng linh mục ở lại, cùng đọc Thư Chung của Giám Mục Nguyễn Thái Hợp, viết ngày 13/5/2016 gửi mọi người. Xin các linh mục, tu sĩ hãy cho người dân xứ mình biết hiện trạng khủng hoảng môi trường, những việc nên làm, và xin tất cả cùng chụp ảnh với khẩu hiệu phù hợp, để chia sẻ với đồng bào cả nước và quốc tế. Có thể có những khẩu hiệu như:

“Cầu nguyện cho ngư dân miền Trung, cho môi trường trong lành”,
“Nỗi đau của ngư dân miền Trung là nỗi đau của tín hữu”

“Bảo vệ môi trường, bảo vệ sự thật”,

“Biển Đông bị ô nhiễm, ông, bà, cha, mẹ đã làm gì để cứu biển và cứu chúng con?”

(Dĩ nhiên, những điều tương tự cũng có thể thực hiện với các giáo hội Phật giáo, Tin Lành, Cao Đài, Hòa Hảo..., ở đây chỉ nêu lên 5 đối tượng cụ thể cho ngắn gọn.)

4. NGƯỜI NỔI TIẾNG

HỎI: BIỂN CHẾT 2016, CÁC CA SĨ, NGHỆ SĨ, NGƯỜI NỔI TIẾNG ĐÃ LÀM GÌ?

ĐÁP: HỌ LÀ ĐẠI SỨ VÌ MÔI TRƯỜNG

Người hâm mộ đồng dao thường được các nhà báo gọi là “lực lượng”, và một ca sĩ thu hút được

“lực lượng fan hùng hậu” thường được gọi là “thần tượng”. Và như thế chúng ta có “lực lượng fan hâm mộ” của các ca sĩ như Mỹ Tâm, Đàm Vĩnh Hưng, Hồ Ngọc Hà, Đông Nhi, Noo Phước Thịnh, Isaac..., và các nghệ sĩ như Hoài Linh, Việt Hương, Trấn Thành, Trường Giang, Thành Lộc, Vân Sơn, Hồng Đào, và gần đây cả Ngọc Trinh... Cứ mỗi lần “thần tượng” nói điều gì hay ho, hoặc hợp tình hợp lý là hàng trăm, hàng ngàn hoặc chục ngàn fan vào facebook của họ để “like” trong chớp mắt. Thần tượng ảnh hưởng lên người hâm mộ rất lớn.

Ca sĩ, nghệ sĩ nổi tiếng đều là những người yêu thiên nhiên, muốn môi trường sạch và xanh. Ca sĩ Hồng Nhung và Hà Anh Tuấn đã từng tham gia chương trình bảo vệ tê giác khỏi bị hủy diệt, họ qua tận Nam Phi để hiểu tê giác bị sát hại đã man ra sao. Trước đó, Thu Minh và Thanh Bùi cũng là đại sứ của quỹ bảo vệ tê giác, họ đến 8 trường ở Saigon nói chuyện với học sinh, hát bài mới sáng tác về bảo vệ tê giác, các học sinh cũng viết văn, làm thơ, vẽ tranh về bảo vệ tê giác, có người còn gọi các đại sứ bảo vệ tê giác đó là tấm gương sáng để noi theo.

Bảo vệ động vật hoang dã trên thế giới là chuyện đáng làm, nhưng với người Việt, chuyện hàng chục triệu con cá chết ở biển Việt Nam thiết thân hơn rất nhiều chuyện tê giác chết ở Phi Châu.

Người nổi tiếng khắp thế giới đều tham gia bảo vệ môi trường, người nổi tiếng Việt Nam cũng vậy. Nếu lần này họ còn e ngại, chưa xuất hiện thì rõ ràng chỉ là vì họ còn sợ chính quyền sẽ quấy nhiễu, gây khó khăn sau khi họ bộc lộ cảm xúc và suy nghĩ mà thôi.

Hãy tin rằng một ngày không xa, với trái tim nhạy cảm vì môi trường, Hồng Nhung, Hà Anh Tuấn, Thu Minh, Thanh Bùi và những nghệ sĩ tên tuổi được khán giả hâm mộ khác sẽ lên tiếng bảo vệ môi trường biển đang bị nhiễm độc, khiến cá chết, ngư dân, diêm dân và cả ngành du lịch điêu đứng. Và dĩ nhiên mọi người đều muốn tin rằng người nổi

tiếng, Việt Nam lẫn quốc tế, đều không chỉ muốn có môi trường trong sạch, họ còn khát khao sự chân thực, tình người và không chấp nhận bạo lực giáng xuống đầu người dân vô tội.

Xin các ca sĩ, nghệ sĩ hãy đồng hành cùng đồng bào mình đang lên tiếng vì môi trường, như đạo diễn Phan Xi-nê, đạo diễn bộ phim thu hút đông khán giả nhất Việt Nam từ trước đến nay (phim “Em là bà nội của anh”) cũng đã có mặt. Tuy không thể vào, nhưng anh cũng đã chia sẻ những tình cảm rất thật dành cho đồng bào, anh em, và bạn bè tham gia biểu tình ôn hòa.

Xin các anh chị hãy hát, hãy nói, tại thực địa ngay bên đồng bào mình, hay trong các đoạn phim được tải lên mạng, để tiếng hát, tiếng nói của các anh chị thay cho đồng bào được cất lên. Cũng mong các fan hâm mộ cùng lên tiếng với thần tượng và lan tỏa thông điệp để mọi người thêm ý thức và môi trường chung được thực sự bảo vệ, phục hồi.

**5. CỘNG ĐỒNG HẢI NGOẠI
HỎI: BIỂN CHẾT 2016,
CỘNG ĐỒNG HẢI NGOẠI ĐÃ
LÀM GÌ?**

**ĐÁP: HỌ ĐI GỖ CỬA TOÀN
THẾ GIỚI**

Chưa bao giờ “đất” và “nước” được hiểu theo đúng nghĩa đen như bây giờ, và sự an nguy của đất, của nước, của lúa, của cá, của miếng ăn, thức uống... tất cả đều đang ở mức báo động đỏ. Đất nước đã rơi xuống đáy của sự cai trị giả dối, tàn ác, vô trách nhiệm. Nhưng phản ứng của thế giới bên ngoài, từ Liên Hiệp Quốc đến các cơ quan quốc tế về môi trường, nhân quyền và nhân đạo trong hơn tháng qua vẫn chưa nhiều.

Nếu một triệu người Trung Đông di dân và tị nạn tạo nên khủng hoảng lớn tại Châu Âu, thì hàng chục triệu người dân thuộc bốn tỉnh ven biển miền Trung cùng các tỉnh miền Nam đang bị nhiễm mặn, hạn hán và biển lấn xúng đáng được thế giới chú ý nhiều hơn, nhất là khi những đại họa môi trường này đang bị 1 chính quyền vô trách nhiệm bỏ mặc, không giải quyết đúng cách.

Vì vậy, xin cộng đồng người Việt, đặc biệt là rất nhiều giáo sư, tiến sĩ, chuyên gia quốc tế đầu ngành, hãy lên tiếng và biến khủng hoảng môi trường biển tại Việt Nam trở thành vấn đề của cả khu vực, được các nước Châu Á Thái Bình Dương quan tâm và được dư luận toàn thế giới chú ý đúng mức.

Vì sao việc bảo vệ tê giác, ngà voi, gấu trúc được dư luận nhắc tới rầm rộ (vì các con vật này trông quá dễ thương, hay vì có người đồ đầu, có cơ quan nào đó bỏ tiền quảng bá rầm rộ, hay là vì nếu tê giác, voi, và gấu trúc chết thì loài người khó thể sống yên ổn?), trong khi bảo vệ cá và biển sạch ở Thái Bình Dương lại đang được xem như chuyện nhỏ ở một cái ao nhà ai đó, dù ảnh hưởng của nó nặng hơn gấp nhiều lần, liên quan đến sức khỏe, mạng sống của bao nhiêu triệu người hôm nay và tương lai.

Hãy đưa quốc tế vào cuộc, hãy giúp đỡ để các phái đoàn chuyên gia có thể đến VN điều tra, nghiên cứu, góp phần giải quyết, trả lại biển sạch cho hàng chục triệu người dân và cả một vùng sinh thái lớn.

Cộng đồng người Việt ở Mỹ, Canada, Anh, Pháp, Đức, Bỉ, Na Uy, Đông Âu, Nga, Úc, New Zealand, Singapore, Hong Kong, Nhật, Hàn, Đài Loan... hãy cùng công bố với thế giới “quốc nạn” môi trường Việt Nam, và cùng tổ chức những ngày thao thức cùng đất nước và đồng bào. Khi người trong nước biểu tình lên tiếng bị đánh đập, bắt bớ, bỏ tù, quấy nhiễu, bịt miệng thì xin quý ông bà, quý anh chị hãy bớt chút thì giờ lên tiếng, vì dân mình, nước mình và đất mình đang chết.

**HÃY CỨU CÁ, CỨU NƯỚC,
CỨU DÂN**

